The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.

Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi", — Editorial and Business Offices: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Telephone EM 8-0792. Editor in U.S.A. — A. Zvēriņš, 63 - 43 Bunnecke Court, Ridgewood 27, N.Y., U.S.A. Tel. EV 1-5212

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA.

WEDNESDAY, MARCH 15, 1961.

LATVIJA
AMERIKA

21./ 1055. n-rs. TREŠDIEN, 1961. G 15. MARTĀ 11. gads.

Latviešu laikraksts Amerikā

Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latvijas aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi". Redaktori: I. Vīksna, J. Vītols, A. Gallite. Redakcija un kantoris: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Tel. EM 8-0792. ASV red. — A. Zvēriņš, 63 - 43 Bunnecke Court, Ridgewood 27, N.Y., U.S.A. Tel. EV 1-5212.

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par 1 mēn. $ 1.50; 3 mēn. $ 4.50; 6 mēn. $ 8.50; par gadu $ 16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $ 1.50, tekstā $ 3.20—$ 6.40 par vienu collas slejas tērpu.

JĀKĀPINA CIŅAS SPARS

Apbalvojumi pašaizliedzīgajiem darbiniekiem. Lieli līdzekļi palīdzībai aiz dzelzs aizkara.

Daugavas Vanagu Rietumvācijas delegātu pilnsapulcē, kas notika februāra beigās Manheimā, noskaidrojās, ka organizācijas šīsdienas uzdevums ir pievērst visu vērību latviešu tautas trimdas daļas saturēšanai kopā un morāliskai stiprināšanai. Tāpat jākāpina informācijas darbs un neatlaidīga ciņa par Latvijas neatkarības atjaunošanu, kā arī darbs aprūpes laukā, īpaši palīdzībai aiz dzelzs aizkara.

Visā brīvajā pasaulē DV apvienoti 155 nodaļās un kopās, kopskaitā 805 biedri. To skaits visumā mazliet samazinājies, sevišķi Anglijā un Vācijā, jo no šīm zemēm tautieši arvien vēl izceļo uz pārējiem kontinentiem. Turpreti ASV un Austrālijā biedru skaits nemitīgi aug. Miruši 49 locekļi. Zemes valde turpina papildināt karā kritušo un bezvēsts pazudušo karaviru kartotēku un pašreiz tā aptver jau 15.000 vārdu. Tāpat valde centusies iespēju robežās informēt tautiešus dzimtenē par pašreizējo stāvokli pasaulē un mūsu ciņu par Latvijas atbrīvošanu. Pirms divi gadiem DV CV ierosināja par jaunu iespiest ģen. M. Peniķa izdoto grāmatu Latvijas brīvības karš. Šo darbu tagad DV ASV zemes valdes uzdevumā apņēmusies izdot DV Linkolnas apvienība. Ir cerības, ka tās 1 daļa iznāks jau šogad. Par aktīvāko nodaļu Rietumvācijā 1960. gadā atzīta DV Mežotnes nodaļa Kaiserslauternā. Pasniedzot tās priekšsēdim rakstu, V. Janums izteica vēlmi, lai rosme valdītu arī turpmāk. Vēl Janums par sekmīgu un pašaizliedzīgu darbu organizācijas labā apbalvoja ar DV nozīmi zeltā J. Ciruli, J. Būmani, A. Pētersonu un V. Pauzeru, bet vairākiem citiem pasniedza atzinības rakstus.

Pārrunās par aprūpes jautājumu pieņēma DV Rietumvācijas valdes ierosinājumu, ka Ziemassvētku velte turpmāk izsniedzama visiem karа invalidiem, sākot ar 50 proc. darba spēju zaudējumu un 40 proc. karа invalīdiem ar bērniem, pārējiem aprūpējamiem nosakot zināmu ienākumu robežu. Pilnsapulce atzina, ka DV Rietumvācijas valde var atsevišķos gadījumos piešķirt aizdevumus ģimenes mājiņu iegādei arī karа invalidiem ar 30 un 40 proc. darba spēju zaudējumu.

Pēc aprūpes nozares ziņām tās kartotekā uz 1. janvāri reģistrēti 1172 karа un 257 civilie invalīdi, bet, pieskaitot atraitnes, pusbāreņus, bāreņus, vecos ļaudis, hroniski slimos u. c., pavisam kopā sanāk 2189. Strādā 721, saņem rentes 1060, izceļojuši 11, bet miruši (bez veco ļaužu mītnēm) 33.

Vienreizējie pabalsti izsniegti 316 slimību un atsevišķu grūtību pārvarēšanas gadījumos kopsummā par DM 20.371,43, bet regulāros, caurmērā 70 līdz 80 gadījumos, katru mēnesi DM 18.492,04. Ziemassvētku veltēs 725 aprūpējamiem un 823 ģimenes locekļiem izmaksātas DM 11.365,-. Pēc ziedotāju norādījumiem — DM 24. 213,17. Pavisam aprūpei 1960. g. izdots DM 74.441,64.

Ziedojumu devēji galvenokārt bijuši tautieši aizjūras zemēs un sardžu, darba, kā arī transporta vienību piederīgie Vācijā. Vietējā akcijā savākts DM 2381,22. Pūles, ko organizāciju locekļi veltījuši līdzekļu sagādē, vērtējamas atzinīgi. Tā piem., Herberts Zāgars, pats atrazdamies sanatorijā, savācis 500 marku. Neapšaubāmi, konstatēja nozares vadītājs A. Bērziņš, ka līdzekļi aprūpei Vācijā gadu no gada ienāk mazāk, jo vajadzības uz vietām ziedojumu devēju zemēs pieaug pašiem. Bez tam ļoti lieli līdzekļi aiziet individuāliem sūtījumiem aiz dzelzs aizkara. Visumā tomēr summas, ko DV savāc visā brīvajā pasaulē aprūpei, nav samazinājušās, tikai laika secībā citādi izkārtojušies izlietošanas veidi un mainījušās vietas.

Nav noliedzams, ka sabiedriskais darbs prasa daudz laika un pūļu. Darītājiem nākas sadurties ar talcinieku trūkumu un vispārējo sabiedrības vienaldzību. Tomēr DV nodaļās un kopās, kā to ziņoja kultūras nozares vadītājs J. Vanags, pagurums nav iestājies. Sarīkojumu skaits nav mazinājies, bet audzis, un aizvadītajā gadā tādu bijis pavisam 240. Nākotnē, lai 'rastos jauna rosme, piesaistāmi jauni darba daritāji. Vairāk uzmanības jāvelta arī informācijas darbam, un tam atvēlami lielāki līdzekļi. Pašreiz no visām 48 nodaļām, informācijas nozares darbojas tikai pie 14. Atsauciga bijusi vācu prese un 21 dienas laikrakstā ievietoti 46 dažāda satura raksti, kuri skar mūsu zemes problēmas.

Pārrunājot Bērzaines apsaimniekošanu, pilnsapulce atļāva valdei ievadīt sarunas par zivju dīķa iekārtošanu. Pag. gadā izremontētas visas dzīvojamās telpas. Nobeigta arī puse no kanalizācijas darbiem. Ja agrāk atpūtas nams prasīja nelielas piemaksas, tad pēdējā laikā ienākumi sedz visus izdevumus. Pagājušo vasaru Bērzaini apmeklējuši 43 viesi, to starpā 35 invalīdi.

Par DV Rietumvācijas valdes priekšsēdi atkal ievēlēja plkv. V. Janumu, bet locekļiem arī līdzšinējos — A. Mežalu un A. Burmeistaru. Revizijas komisijā: Dr. J. Plato, Z. Jansonu un R. Niedru. Budžetu 1961. g. pieņēma vispārējai darbībai DM 20.012,15 apmērā, bet aprūpei DM 85.336,60 kopsummā.

Pilnsapulci vadīja H. Zāgars un tajā piedalījās 24 delegāti ar 26 mandātiem. Atzīmējot DV 15 gadu darbību, pirmās dienas vakarā notika svinīgs akts ar koncertu.

J. Sudrabiņš.

NO RAŠU JAUTĀJUMA NEVAR ATKRATĪTIES

Kanadas ministru prezidents Difenbeikers gatavojas uznemties starpnieka lomu rašu jautājuma izlemšanā Kopvalsts ministru prezidentu konferencē Londonā.

Londonā. Iecerētais gājiens rašu jautājuma apiešanā Britu Kopvalsts ministru prezidentu konferencē draud neizdoties. Tāpat savādāku piekrāsu sāk pieņemt Dienvidafrikas atkaluzņemšana Konvalsts saimē.

Vislielāko pretestību pret Dienvidafriku resp. tās rašu šķirošanas (apartheida) politiku izrāda Gānas prezidents Nkruma, kas piedraudējis no Kopvalsts izstāties, ja Dienvidafrikai garantē atkaluzņemšanu.

Nedēļas nogalē starpnieka lomu rašu jautājumā bija uzņēmies Kanadas ministru prezidents Difenbeikers, kas devās pašierosinātā vizītē pie Gānas prezidenta Nkrumas. Sarunu saturs netiek izpausts. Labi informētas aprindas domā, ka Kanadas ministru prezidents, no vienas puses atbalstīdams Gānas aizspriedumus, no otras mēģinās pēdējo pārliecināt, ka pašreiz pēdējās izstāšanās no Kopvalsts var tai kaitēt daudz vairāk nekā Dienvidafrikas atkaluzņemšana.

Ministru prezidents Difenbeikers stāv par rašu vienlīdzību, jo sevišķi Britu Kopvalstī, kur turpat 85% no visiem pārstāvēto valstu iedzīvotājiem ir krāsainie.

KANADA IEGŪST PASAULES KAUSU

Ženēvā. Nezaudējot nevienu no turnīra spēlēm un panākot 1-1 neizšķirtu rezultātu pret Čehoslovakiju, Kanadas ledushokejisti atkal ieguva pasaules kausu un pasaules meistarsacīkumu. Pēdējā spēlē pret Padomju Savienību Kanadas vienība ar 5:1 pārspēja krievus, un, lai gan tāds pats punktu skaits kā Kanadai bija arī čehiem, Trail Smoke Eaters kļuva pasaules meistargodā ar labāku iegūto un zaudēto vārtu attiecību. Pēdējo reizi Trail Smoke Eaters Kanadu pārstāvēja pirms 22 gadiem, un arī toreiz pārveda mājās uzvaru.

LINKOLNAS LATVIEŠI GODINA PLKV. KALPAKA PIEMIŅU.

Pulkveža Kalpaka un varoņu piemiņas svētki Linkolnā izvērtās par skaistu patriotisku sarīkojumu, kurā īpaši aktīvi piedalījās jaunieši. Uzņēmumā pa kreisi M. Paegle, R. Liepniece, A. Staķēna un G. Dombrovskis, kā parasts visos svarīgajos latviešu tautas svētkos, nolika ziedus pie Kārļa Ulmaņa piemiņas plāksnes Nebraskas universitātē. Pa labi — Linkolnas korporāciju kopas pārstāvji ar karogiem, sekojot kalpakiešiem V. Ziedipam un A. Indriksonam, atstāj pēc dievkalpojuma Sv. Jāņa baznīcu.

Plkv. O. Kalpaka piemiņas akts, ko rīkoja Linkolnas korporāciju kopa, iesākās ar dievkalpojumu Linkolnas latviešu Sv.Jāņa draudzes baznīcā, kur goda sardzē stāvēja Linkolnas korporāciju kopas locekļi seniora I. Didriča-sona vadībā. Dievkalpojumu vadīja Linkolnas latviešu draudzes māc. H. Ješifers, aizlūgumu par karaviriem noturēja māc. K. Bū manis. Pēc dievkalpojuma draudzes sarīkojumu zālē sekoja laicīgs akts, kurā par Kalpaka dzīvi un ciņas gaitām stāstīja I. Didriča sons. No bij. Kalpaka bataljona Linkolnā ir divi dalībnieki — A. Indriksons un V. Ziedipš, kuriem pasniedza ziedus. Draudzes dāmu komitejas pacienāja akta dalībniekus ar kafiju un cepumiem.

KASTRO NOGALINA SAVU BIJ. CIŅU BIEDRUS

Kastro nogalina amerikāņu rīkotu un finansētu kreiseso daudzi noslēpumaini Padomju Savienības kuģi, kuri reizēm tiek dēvēti par zvejas kuģiem, bet kuri ir apgādāti ar tādām ierīcēm, kuras zīvju zvejai nemaz nav noderīgas. Ir puslīdz skaidrs, ka šie Padomijas kuģi nodarbojas ar spiegošanu. Viens no to pēdējā laika uzdevumiem esot atklāt aptuvenās noslēpumainās ASV atomzemūdeņu atrašanās vietas okeanos. Cik noslēpumaini ir šie Padomju spiegu kuģi, rāda „zvejas kuģa" Oleņevod liktenis, kurš šīs ziemas vētrās ar apmēram 20 vīru komandu, dabūjis sūci kaut kur Skotijas piekrastē. Uz grimstošā Padomju kuģa SOS signāliem palīgā braucošajam skotu glābšanas kuģim tūvumā esošais krievu „zvejas kuģis" Kalsalinsk noraidījis bargu telegrammu, ka skotu palīdzība nav vajadzīga, pavēlot tiem pazust. Skoti tādēļ pa gabaliņu varējuši tikai noskatīties, kā „Oleņevod" nogājis dibenā ar visu komandu . . .

Interesantākais, ka ne jau dažu siļķu mucu dēļ PSRS sūtniecība steidzīgi lūgusi britu Admirālitāti pie piekrastes ūdeņos nogrimušā kuģa pielaist krievu ūdenslīdējus. Šī atļauja arī dota un, lai gan britu Admirālitāte dementē ziņas, ka angļu ūdenslīdēji un „varžu vīri" pie nogrimušā krievu „zvejas kuģa" bijuši pirmie — valodas par sevišķi interesantiem britu atklājumiem uz „Oleņedov" nerimstas.

MISTISKIE ZVEJAS KUĢI

Kā zināms, visās pasaules jūrās un okeānos pēdējā laikā ir novērojami kreiseri, kuru uzdevums ir slepeni izlūkot ASV kara flotes kuģu kustības. Tā, piemēram, Anglijas ziemeļu piekrastē ir novērots kāds padomju kuģis, kas ar savu aparatūru spējis noklausīties pat ASV admirāļa Arlija Berka sarunas ar viņa kuģu kapteiņiem. Tāpat padomju kuģi novēroti Vidusjūrā, Karību jūrā un Klusajā okeānā. Tie visi ir ar lielu jaudu radiostacijām aprīkoti kuģi, kuri pastāvīgi uztver radiosignālus un pārraida tālāk. Tie ir ar radaru aparatūru

LATVIJA

Draugi grib mūs asimilēt,
Ienaidnieki grib mūs iznīcināt,
Bet mēs gribam palikt latvieši.
Archibiskaps T. GRĪNBERGS.

KAS NOTIKS AR „PROLETĀRIĀTA AVANGARDU"?

Kaut gan komūnisti sagrāba varu un valda „ploretāriāta diktatūras" vārdā, tomēr tie nav visai augstās domās par proletāriāta „apziņigumu," „tā vēsturiskās sūtības apziņu," nemaz jau nerunājot par „vēstures likumu" izprašanu. Tāpēc komūnisti paši sevi iecēla par „proletāriāta avangardu," kam jāvada lielā un neapziņīgā strādnieku masa uz komūnistu paradīzi. Komūnisti nekad ne tikai nav centušies savu partiju padarīt par partiju šī vārda īstā nozīmē, pievelkot tani „plašās masas," bet apziņigi ir rūpējušies, lai partijā pēc iespējas vairāk būtu „profesionālo revolūcionāru," ko saista gandrīz militāra disciplīna un paklautība birokratiskai "ierarc'jai.

Tādā kārtā lielajā Padomju Savienībā ar tās pāri par 200 miljonu iedzivotājiem komūnistu partijā un komjaunatnē ieskaitīti tikai ap 7 miljoni, kuru lielākā daļa ir nenozīmīgi „apakškareivji," kamēr visu valsts dzīvi vada un nosaka neliela laužu grupa, kas sastāda partijas „politbiroju" vai izpildkomitejas prezidiju ar neaprobežotu diktātorupartijas ģenerālsekretāru priekšgalā. Patiesībā partijas sekretāram ir tik neaprobežota vara, par kādu neviens monarchs nekad nav pat sapnojis. Tā faktisko „avangarda" lomu spēlē nevis visa partijas masa, bet tikai pašas augšas „vadoņi" un viņiem vērdziski padevīgie augstākie padomju funkcionāri, kas arī rūpējas, lai komūnistu partijas kongresos, izpildkomitejā un prezidijā būtu tikai acumirkligajam diktātoram paklausīgas dvēseles.

Tagad, kad Nikita lielās, ka jau pēc 10-15 gadiem pasaulē valdīšot komūnisms, rodas jautājums, vai arī pie komūnistu iekārtas būs „neapziņīgā" masa un „apziņīgie" komūnistu partijas „proletāriāta" locekļi? Vai būs partijas vajadzīgas kārtējās „avangardu" tīrīšanas, un ko darīs ar izsijātajiem partijas biedriem, kas kaut kā bus novirzījušies no partijas „ģenerāllinijas," iesaistījušies „pretpartijas nodarbibās" vai iekritūši „revizionisma" grēkā?

Tā vien liekas, ka, tuvojoties pilnīgam komūnismam, tanī pārnes arī visi tagadējās, t. i., „sociālistiskās iekārtas" sasniegumi un veidojumi ar plašu beztiesīgu strādājošo masu sociālās piramīdas pamatos un „jauno šķiru" tās galotnē.

Tātad atdalot šo „jauno šķiru" no partijas ierindas kareivjiem, kas it kā izveido „vidus šķiru" starp plašo masu „pamatšķiru" un jauno aristokratiju — „jauno šķiru," iznāk, ka „nākotnes valsts" nebūs viss „bezšķiru sabiedrība," kur valdīs vienlīdzība, bet gan triju un pat vairāku šķiru (ja par atsevišķu šķiru uzskata vēl vērgus, ko vārdzina pa vergu darba nometnēm viņu politisko uzskatu dēļ) sabiedrība, kuras daži locekļi būs daudz „vienlīdzīgāki" (lietojot pazīstamo Orvela terminu) par citiem. Arī pareģotā valsts varas „noziedēšana" un „iznīkšana" nav nemaz novērojama, bet tieši otrādi — policijas vara nekad nav bijusi tik neaprobežota ar likumu, kā tas ir pie tagadējās „sociālistiskās" iekārtas, un, jādomā, būs arī pie komūnistiskās nākotnes valsts iekārtas, jo kas tad savaldīs „pamatšķiru," ja tā iedomātos vairs neklausīt vadoņiem — profesionālo revolūcionāru izlasei?

Citiem vārdiem sakot, komūnistiskā nākotnes valsts nebūs nekas cits, kā jau sen vēsturē pazīstamā aristokratijas iekārta, tikai daudz brutālākas, asiņainākas un varmācīgākas pasugas.

Jācer un jādara viss, lai šāda politiskā iekārta ne tikai neizplatītos visā pasaulē, bet jārūpējas, lai arī tai paklautie neiaimīgie miljoni reiz atgūtu īstenu brīvību. Ja brīvā cilvēce to pie laika nespēs, tad pasaule uz ilgiem gadiem būs iegremdēta modernā barbarisma varā.

Budzis.

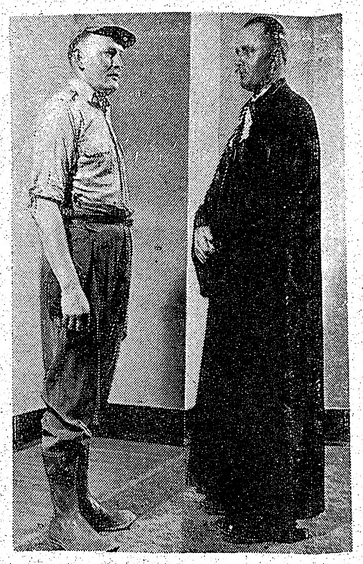

Mācītājs Edmunds Mačs vairāk kā 10 gadus Takomā, Vaš., apkalpoja vietējo latviešu draudzi, bet izziku sev un savai prāvajai ģimenei nopelnīja skaudri grūtā fiziskā darbā. Šā gada draudzes sapulcē mācītāju Edmundu Maču tomēr ievēlēja par Takomas draudzes mācītāju ar algu: $1.900,- gadā . . . — Dievs dod tautas darbiniekiem! Foto: Vilis Zirnis.

SKATI UN SKAŅAS NO OKUPĒTĀS LATVIJAS

Lielo interesi par notikumiem dzimtenē apliecināja pilnā zāle apmeklētāju, apm. 200, Nujorkas Latviešu biedrības rīkotajā filmu un skaņu lenšu demonstrējumā, ko uzņēmis T. Krūms pagājušajā vasarā viesodamies Latvijā. Krūms nebija redzējis Latviju 30 gadus. Kā viņš pats paskaidroja, pag. vasarā esot ieradies Latvijā kā pansionāta tūrists. Tas nozīmē, ka katra diena viņam izmaksājusi 16 dol., par ko saņēmis istabu Rigas viesnīcā ar uzturu un bezmaksas parvešanu no lidostas uz pilsētu. Ja viņš būtu gribējis apskatīt pilsētu gida pavadībā, tad par to būtu jāmaksā vēl 3 dol. stundā gidam un 25 dol. šoferam. Pēc 2 nedēļām viņš dabūjis atļauju uzturēties kā viesis, tas nozīmē, ka viņš varējis dzīvot, kur grib un apmeklēt savus radus Vidzemē. Savā uzturēšanās laikā Latvijā viņš centies uzņemt ar filmu un skaņu aparātu Rigas skatus, Dziesmu svētkus, Jāņu svinēšanu un lauku skatus

Vispirms uz ekrāna parādījās Rigas skati. Kā varēja redzēt, Rīga arvien vēl ir skaista pilsēta ar izkoptiem apstādījumiem. No jaunajām celtnēm redzēja dzelzceļa staciju, Zinātņu akadēmijas augsto celtni Latgales priekšpilsētā un dažas jaunceltnes Daugavmalā. Virs Pētera baznīcas nodegušā torņa uzbūvēts neglīts jumts. Doma baznīca, kas slēgta dievkalpojumiem, tiekot atremontēta, pie kam atjaunošanas darbi izmaksāšot trīs miljonus rubļu. Bija redzams, ka baznīcas jumts ir stipri bojāts, ar lieliem caurumiem. Brīvības pieminekļis stāv kā stāvējis. Kad uz ekrāna parādījās Ļeņina pieminekļis, skatītāju telpās sacēlās troksnis, atskanēja kodīgi saucieni un smiekli.

Tālāk sekoja Brāļu kapu skati. Tie likās izkopti. Tur, kur Ziemassvētku kauju pieminai stāvēja strēlnieku goda sardze baltos sniega tērpos, tagad deg mūžīgā uguns. Krusts zem Mātes tēla aizsegts ar lielu Padomju Latvijas karogu. Cilvēkus kapos neredzēja, bet, kā Krūms paskaidroja, zināmās dienās cilvēki uz kapiem nesot ziedus.

Lielu daļu no izrādes aizņēma dziesmu svētki. Dziedātāju parādes gājiens iepriecināja ar tautas tērpiem, bet tanī pašā laikā nepatikami žilbināja acis sarkano karogu daudzums. Katrs novads nāca ar saviem tautas tērpiem. Mums neparasti bija tautas deju svētki. Arī dejotāji uzņāca laukumā gājienā. Jāatzīst, ka deju aranžējums bija labs. Bez latviešu tautas dejām ar savām dejām piedalījās arī citu tautu dejotāji savos tērpos. Tur bija lietuvieši, igauņi un citi, kuru tautību pēc tērpiem bija grūti noteikt. Redzēja arī krievu dejotājus krievu kreklos.

Beidzot filmā bija redzama arī Amerikas latviešu ekskursija, kas ieradās vasarā Latvijā uz Dziesmu svētkiem. Bija arī redzams, ka šie ekskursanti noliek vainagu ar sarkanu lentu pie Ļeņina pieminekļa. Tas vien jau pierāda, kas tie bijuši.

Krūms pats apgalvoja, ka viņš esot varējis uzņemt, ko tik vien gribējis. Tomēr no citas puses ir zināms, ka ārzemnieki, kas mēģinājuši fotografēt kaut ko krievjiem nepatīkamu, apcietināti.

Pēc izrādes publikā dzirdēja dažādus spriedumus par šo izrādi. Savelkot kopā dzirdētās domas, varētu secināt, ka šādas vienpusīgas izrādes varētu atstāt nevēlamu ietekmi uz cilvēkiem, kas neatkarīgo Latviju nepazina un arī nepazīst komūnismu, kā tas varētu būt ar bērniem vai ārzemniekiem. Turpretim trimdinieku masa, kas prot kritiski novērtēt, nekādai komūnistu ietekmei nepadosies. Ir saprotams, ka trimdiniekiem ir liela interese par visu, kas notiek dzimtenē zem svešinieku jūga. Iepazīstoties pēc iespējas labāk ar turienes apstākļiem, mēs varēsim arī sekmīgāki cīnīties pret komūnismu.

Z.

MASKAVAS KALPI ZAUDĒJUŠI

Pretamerikāniskās darbības izmeklēšanas komiteju neizdevās sagāzt.

Pirmo sāpīgo sakāvi Pretamerikāniskās darbības izmeklēšanas komitejas pretinieki cieta janvāra sākumā, kad Vašingtonā notika ilgi gatavotā demonstrācija pret šo komiteju. Toreiz divtik lielā skaitā tur bija ieradušies komitejas aizstāvji.

Tā bija sakāve, kuras rezultātā Džeims Rūzvelts (James Roosevelt), bijušā prezidenta Franklina Rūzvelta dēls, atmeta nodomu pieprasīt šīs komitejas tūlītēju likvidēšanu un tā vietā sāka iestāties par komitejas budžeta samazināšanu uz 66.000 dolariem.

Džeims Rūzvelts asi pārmeta komitejai „Ć ruščeva noziegumi" publicēšanu. Tāpat pārmeta par publikācijām „Fakti par komūnismu" un „Lai neaizmirstam". Pēdējais fotouzņēmumos parāda komūnistu izdarītos noziegumus dažādās Austrumeiropas zemēs, sevišķi izceļot Baltijas valstis izdarītos.

Tāpat Rūzvelts pārmeta filmas „Operation Abolition" sagatavošanu un izplatīšanu.

Šī ir dokumentārfilma, kas rāda komūnistu sakūdīto studentu traču pret minēto komiteju pagājušā gada maijā Sanfrancisko.

Rūzvelts apgalvoja, ka komitejas līdzekļi ir jāsamazina tik drastiski, lai nākotnē tā vairs nevarētu veikt līdzīgus darbus tikko minētajiem.

Kad komitejas budžets 1. martā nāca izlemšanā, tās priekšsēdis Francis Volters (Francis E. Walter) apsūdzēja Rūzveltu faktu sagrozīšanā.

Balsošanā pret komiteju Rūzveltam pievienojās tikai 5 Kongresa pārstāvji: Barratt O'Hara (no Ilinojas), William F. Ryan (no Nujorkas), Robert W. Kastenmeier (no Viskonsinas), Edith Green (no Oregonas) un Tomas L. Ashley no Ohaio).

Vēl pēc tam Rūzvelts mēģināja ar speciālu papildnoteikumu ierobežot komitejas darbu, bet arī tas noraidīts.

Sekcijošā komitejas priekšsēža Franča Voltera runa uzņemta ar vētrainiem aplausiem.

Tā sarkano uzbrukums komitejai sabruka, jo tautas apziņīgā daļa saskatīja briesmas un ar ļeticijām un vēstulēm gādāja, lai viņu pārstāvji Kongresā būtu stingri šai jautājumā. Kaut arī ne daudz, tomēr šīni komitejas aizstāvju darbā bija iesaistījušies arī latvieši. Komitejas budžets šogad pieņemts $331.000,- apmērā.

Sils.

PA SKUJU TAKU

1. martā mācītājs J. Vējiņš, piedaloties arī amerikāņu mācītājam, pēdējā gaitā izvadīja mūsu bijušo draudzes locekli, mazās kolonijas tautieti Kalio Jursu. Jursa ilgāku laiku sirga ar kunģi, līdz decembra sākumā, kad ģimene bija sagatavojusies pārcelties uz Nujorku, viņš vēlā vakarā pēkšņi saslima un ar ātrās palīdzības auto tika aizvests uz slimnīcu, kur tam dežurējošais ārsts nakti izdarīja pirmo kunģa plīsuma operāciju. Pēc 11 dienām ārsti viņam ieteica operāciju atkārtot, jo it kā šis nepieciešamības operācijas laikā viss neesot kārtīgi pabeigts. Pēc otrās operācijas pēkšņi iestājās komplikācijas, un stiprais, jaunais cilvēks uzsāka cīņu uz dzīvību un nāvi. Sekoja vēl trešā operācija, un pēc 3 mēnešu ilgas slimošanas 28. februāŗa agrā rīta stundā, tikai 42 gadu vecumā, beidza pukstēt Latvijas brīvības cīnītāja sirds, atstājot atlaitni ar trīs bērniem, no kuriem jaunākam vēl nav pilni 5 gadi.

Visu laiku pēc otrās operācijas viņš cīnījās ar nedzistošu brūci, līdz beidzot stiprais virs garajā ciešanu laikā bija spiests cīņu uzdot un pievienoties zvaigžņu pulkiem. Viņš cīnījies Kurzemes cietoksnī, no kurienes ar ievainotu roku pēdējā dienā pirms kapitulācijas evakuēts uz Vāciju. Nelaikā pārpelnoja Forest Lawn krematorijā. Otrā rītā viņa dzīvesbiedre ar bērniem izbrauca uz Nujorku, kur pārveda arī nelaika pelnu urnu.

JĀKĀPINA INFORMĀCIJAS DARBS

DV KANADAS DELEGĀTU PILNSAPULCE

III

Debatēs par aprūpes jautājumu kartošanas nodomiem nākotnē tuvāku informāciju sniedz A. Kvēps. Par informācijas nozares darbības palielināšanas veidiem informēja R. Epners, norādot, ka jācenšas vairāk izmantot skaņu lentas, kuŗās ieskaņotas 12 lekcijas. Maz līdz šim pieprasītas attiecīgas grāmatas; piešķirama lielāka uzmanība kanadiešu laikrakstiem. Debatēs, piedaloties V. Tukleram, O. Zvirgzdgraudam, Ž. Neimanim, A. Zibeniņ u. c., izskanēja vienprātīga doma, ka informācijas darbs prasa nepārtrauktu kāpinājumu, it sevišķi, kas attiecas uz ārējo informāciju. R. Epners, O. Kļavenieks u. c. izteica neapmierinātību par nodaļu pasivitāti ziņu iesūtīšanā DV mēnešrakstam un DV laikrakstam. V. Hāzners uzsver nepieciešamību piesaistīt it sevišķi akadēmiski izglītoto jauno paaudzi vēstuļu rakstīšanas akcijai kanadiešu presei. Arī pašu laikrakstā vairāk apgaismojami notikumi dzimtenē. Pārāk maza ir interese par Komitejas Latvijas brīvībai izdevumu „Baltic Revenue", kas pieprasāms tieši no komitejas. Šo vasaru paies 20 gadi, kopš latvju tautas lielās traģēdijas — pirmajām deportācijām. Šie notikumi tuvāk apskatāmi vietējā presē, kā arī rikojamas īpašas atceres sanāksmes. Nobeigumā V. Hāzners dedzīgos vārdos aicināja informācijas darba laukā dot vairāk ierosmes jaunatnei. Debatējot par Berlīnes lapeles „Dzimtenes balss' aktivitāti, uz Ž. Neimaņa ierosinājumu pieņēma atzinumu aicināt nodaļas aktivizēt tās sūtīšanu atpakaļ uz Latviju. Pieņēma arī ierosinājumu rūpēties par īpašas personas izraudzīšanu Kanadas DV dzīves plašākai atspoguļošanai DV mēnešrakstā, kā arī nodaļām rūpēties par attiecīgu līdzstrādnieku izraudzīšanu, nodaļu dzīves atspoguļošanai DV laikraksta slejās. Bez tam nodaļām jāizrauga attiecīgas personas vēstuļu rakstīšanai laikrastos.

Kultūras darba jautājumā V. Hāzners aicināja vairāk vērības piešķirt jaunās audzes spēkiem, aicinot viņu pārstāvjus par runātājiem svētku aktos u.t.t. Sakarā ar jaunatnes svētkiem 1962. gadā Čikāgā, DV dienas ASV iecerētas rikot nāk. gada septembra mēneša sākumā Nujorkā, bet DV dienas Kanadā būtu rīkojamas nākošā gada maija mēnesī.

E. Breikšs uzsvēra jaunatnes darba sekmēšanas lielo nozīmi, par ko daudz debatēts arī pēdējā LN AK padomes sesijā. Viņš arī informēja par jaunatnes apgādu „Ceļinieks" izdevumiem un aicināja tiem sniegt iespējamo atbalstu. Debatēs V. Mukts norādīja, ka nevar būt vienis prātis ar jaunatnes apgādu dažos jautājumos, un izteica vēlēšanos jaunatnes daļas vadītājam šos jautājumus noskaidrot. Viņš arī minēja savā laikā izteiktu domu par kopīga apgāda organizēšanu, jo jaunā audze tad būtu laikraksta turpmākā izdevēja. Izskanēja arī balsis par jaunatnes apgāda pārslogojumu ar vairākiem izdevumiem, kas rada arī materiālas grūtības. Jaunatnei vajadzētu samierināties tikai ar vienu izdevumu un bērnu žurnālu „Mazputniņu".

P. Ratnieks ierosināja apsvērt jautājumu par jaunatnes nodaļas paredzēšanu LA slejās, kur varētu jaunatnes centieniem veltīt īpašu lapaspusi, ar ko atkristu jaunatnes rūpes par atsevišķiem izdevumiem. Ierosinājumu noņeva jaunatnes daļas vadītājam apspriešanai ar jaunatnes pārstāvjiem.

Pārrunas par Bēru fonda darbību un statūtu grozījumiem radīja spraigas debates. Vairākas nodaļas (Bramptona, Edmontona, Alberta) bija iesniegušas grozījumu projektus, bet P. Ratnieks ieteica atgriezties pie agrākiem statūtiem. Debatēs, piedaloties V. Muktam, K. Benconam, J. Ronim, J. Gelmam, Ž. Neimanim u. c., A. Zeltiņš ieteica Bēru fondu likvidēt, jo tādi jau pastāv pie draudzēm un rada DV pārāk lielu darba slodzi, pret ko vairāki runātāji cēla iebildumus. Balsojot pieņēma ierosinājumu par statūtu grozīšanu un uzdeva DV KV izraudzīt īpašu komisiju, kas rūpēsies par iesniegto projektu saskaņošanu un izstrādāšanu. Sapulces dalībnieki ar balsu vairākumu piešķīra $200,- no Bēru fonda līdzekļiem kādas meitenītes vecākiem, kas mirusi Anglijā.

Sanāksme izteica pateicību DV KV amatpersonām un revizijas komisijai par veikto darbu.

Daudz debatēja par bij. kara vīru un jaunatnes ieinteresēšanu DV organizācijas darbā, jo DV biedri ir tikai nepilna ceturtā daļa bijušo karavīru, un arī daudzi akadēmiski izglītotie un virsnieki ir ļoti pasīvi DV interesu aizstāvji. Tāpat vērojama jaunatnes ļoti lēna piesaistīšanās DV organizācijai. Pieņēma atzinumu, ko sevišķi pasvītroja V. Hāzners, par organizācijas biedru skaita vairošanu, kas būtu DV liels ieguvums kā morāli, tā arī materiāli.

Saimniecisko pasākumu jautājumu tuvāka izvērtēšana norisinājās daļēji slēgtā sēdē, piedaloties tikai DV biedriem. Apm. 3 stundu garās pārrunās apspriedā saimniecisko pasākumu veicināšanu, un pēc sēdes presei izdeva sekojošu komunikē: Pārrunājot laikraksta „Latvija Amerikā un DV apgāda jautājumus, pilnsapulce konstatēja, ka 1) uzlabojams laikraksta saturs, izdarot eventuālas pārmaiņas redakcijas sastāvā. 2) Kāpināms laikraksta abonementu skaits, iegūstot lasītājus, it sevišķi ārpus Amerikas kontinenta. 3) Latvija Amerikā ir jāuzskata par visas organizācijas, ne vien Kanadas izdevumu, kādēļ izveidojami cieši sakari ar visu pārējo zemju DV organizācijām. Pilnsapulce pieņēma zināšanai laikraksta Latvija Amerikā revizijas komisijas izstrādāto budžeta projektu, kuŗa bilance paredzēta ar atlikumu. Pagājušā gada apgāda saimniecisko pārskatu pieņēma bez iebildumiem un stabilākas bazes radīšanai jaunās valdes tuvākai izpildīšanai nodeva vairākus jaunus ierosinājumus.

Tālāk delegāti pārrunāja DV teātŗa izrāžu jautājumu. A. Ancāns aicināja sniegt iespējamo atbalstu latviešu skolām, V.

(Nobeigums 8. lpp.)

GENERALKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861,
116 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.,
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

I. Andrejsons C.L.U.
41 Muircrest Drive,
DON MILLS, ONT. - HI 7-4322.
Auto, uguns, garantiju, publiskās atbildības, dzīvības u. c. veida apdrošināšana.

ALEKSANDRA KĀNBERGA
birojs pārcelts uz
65 Ferrier Ave.,
(pie Danforth — starp Logan un Carlaw Ave.).
Tel. HO 3-2667, Toronto.

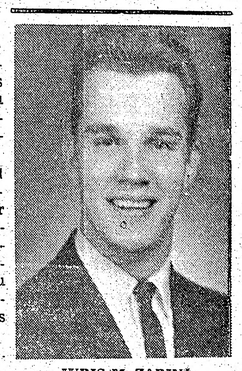

JURIS M. ZARIŅŠ

beidzis Waynes universitāti Detroitā ar Bach. of Engineering gradu. Viņš ir korporācijas Patria locēklis un trešais inženieris Zariņu ģimenē.

Beļģijas latviešu nacionālās komitejas jaunā valde

4. martā Beļģijā ievēlēta jaunā Latviešu nacionālās komitejas valde: E. Ozols, P. Kozulis, J. Jerumanis, A. Pauders-Pandrups, E. Melders, St. Pauders - Paudrups, E. Jankovskis. Kandidāti: J. Bērziņš, J. Kopmans, I. Jaunzems, A. Ozols un R. Dedumietis.

Vēlēšanās piedalījās 78% vēlētāju.

Jaunievēlētā komiteja tūlīņ sanāca uz pirmo sēdi un par priekšsēdi ievēlēja E. Ozolu.

LASĪTAJU vēstules

RAINIS — CHAMPION OF LIBERTY?

Latvijas Amerikā red.:

Pāris gadus pirms mūsu organizācijas sāka interesēties par kāda liela latvieša attēla publicēšanu Champion of Liberty pastmarku serijā, neliela tautiešu grupa bija šīni jautājumā uzsākusi sarakstīšanos ar galveno pastmeistaru. No tās izrietēja, ka attiecīgai personai jābūt ar skaidri iezīmētiem nacionāli politiskiem vaibstiem, un tā nekādā gadījumā nedrīkst būt kontraversāla.

Liekas, ka Rainis šiem noteikumiem neatbilst. Raiņa nacionāli politiskā pārlieciba nebūt nav tik skaidra, kā mēs to gribētu redzēt. Rainis bija un palika marksists — padevīgs 2. internacionāles kalps. No visiem latviešiem komūnistu partija visaugstākās dēbesīs ir pacēlusi Raini. Taču ne gluži bez iemesla. Ļoti jāšaubās, ka ASV valdība gribētu redzēt kaut vienu marksistu Champion of Liberty serijā.

Pieņemsim, ka organizācijām izdodas savu projektu reālizēt un Rainis parādās uz pastmarkām. ASV valdība tādā gadījumā var sagaidīt Chruščeva pateicības rakstu par pagodinājumu, kas parādīts vienam no „labākiem padomju zemes dēliem". Kurp mēs tad vērsīsim savas acis?

Pāvils Miezis, ASV.

MONTREĀLĀ
Europe Stationary
1980 St. Catherine W.,
dabūjami
LATVIJA AMERIKĀ
atsevišķi numuri.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.

Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var neatbilst redakcijas viedoklim.

KANADĀ TORONTO

❶ Trešdien, 8. martā, Raiersona institūts Toronto Hart House telpās uzveda operetti „Boys of Syracuse". Par skatuves apgaismojumu rūpējās latvietis Andris Celms, kas minētajā institūtā skolojas radio un televizijas mākslā. Pirms izrādes laikraksts „The Ryersonian" sniedza garāku aprakstu par mūsu jaunieti, iepazīstinot pārējos studentus ar viņa spējām. Nesen A. Celms saņēma uzslavu no žūrijas komisijas universitāšu rikotajā drāmas festivālā Londonā, Ont., kur viņš rūpējās par skatuves tehnisko iekārtojumu Sartres lugai „No Exit".

❷ Toronto Latviešu kreritsabiedrības valdes priekšsēža jaunā adrese: A. Svenne, 19 Biscayne Blvd., Scarborough, Ont. Tel. PL 9-1919.

HAMILTONA

❶ Hamiltonas DV drāmatiskā kopa atsākusi savu darbu režisores Lidijas Lapsas vadībā. No Bostonas DV lugu krātuves iznomēklēta J. Lejiņa komēdija „Traki sirsnīgi", kas ar Hamiltonas DV multigrāfu pavairota 50 eksemplāros. Vienas izrādes sagatavošanai nepieciešami 14 eksemplāri. Tā Hamiltonas DV riķībā ir daži lieki eksemplāri un divi pilnīgi komplekti lugas iestudēšanai. Drāmatiskās kopas un teātŗu grupas kā Kanadā, tā ASV, kas būtu ieinteresētas par šīm lugām, var rakstīt Hamiltonas DV Kultūras nozares vadītājam J. Vilkam, 86 Barnsdale Blvd., Hamilton, Ont., Canada.

❷ Hamiltonā slēgta viena uzbrauktuve kalnā — St. Joseph Dr. no Flok Rd. līdz Sherman Cut. Šis posms slēgts sakarā ar klints spridzināšanas darbiem. Klints drūp, un pavasaŗos un rudeņos gan lieli, gan mazi klints gabali krīt uz ceļa, tā nodarot lielus zaudējumus automašīnām. Tā kā ceļš ir pilsētas administratīvās robežās, tad par nodarītiem zaudējumiem nācās maksāt pilsētas valdei. Ceļš būs slēgts apmēram 2 mēnešus, pēc kam sāks spridzināšanas darbus otrā ceļa posmā. Klints spridzināšanas darbi aprēķināti un izdoti būvfirmai par — $180.000,-.

DV Toronto nodaļas valde
RĪKO BIEDRIEM UN IEVESTIEM VIESIEM
BIEDRU VAKARU ar tējas galdu,
SESTDIEN, 18. MARTĀ, PLKST. 7.30 SAVĀ NAMĀ.
Savus darbus lasīs ILMARS BATRAKS.
Pēc tam filmas izrāde. Dalības nauda $1.-.
Laipni ielūdz RĪKOTĀJI.

DV Kanadas delegātu salidojuma laikā Toronto pulcējās arī Vanadžu pārstāves, lai pārrunātu savas problēmas. Sēž no kr.: G. Ieviņa (Hamiltona), I. Andersone (Sv. Katarīnes), I. Breikša (Hamiltona), Z. Grekere (Toronto kopas pr.), M. Gailite (Hamiltona) un Dz. Sika (Bramptona). 2. r.: R. Zamlovska, K. Gādiga, A. Selga, V. Bebre, A. Apše un L. Briede.

MĀC. A. LŪSIS

TAS LAI
SAVU KR

Un tos ļaudis līdz
cekļiem sapulcinā
tiem sacīja: „Kas
kot, tas lai atliedz
ņem savu krustu u
pakaļ. Jo, kas savu
glābt, tas to zaudēs
dzīvību zaudē man
lija dēļ, tas to atk
Mark

Kādā no savām dzejām Rainis saka: „Augstak
nepazist cilvēka ceļuma: kas viņas ugunis iededzies
vai viņš bojā ies."

Ka šajos vārdos ir izteikta liela patiesība, to es
spilgtāk izjuta 2. pasaules kara laikā, kad kļuvu lie
toreiz varbūt šķietami nesvarīgam un tomēr zīmīga

Tas notika 1944. gada atvasarā, kad krievu kara
vēja pie Vidzemes robežām.

No Aizkraukles man bija jābrauc uz Rīgu, lai
darīšanas baznīcas virsvaldē. Tā kā vilcienu satiksm
bija ļoti neērta, pieteicos par līdzbraucēju man pa
apriņķa priekšnieka paliga automašīnā, kas uz galvē
no Skrīveriem.

Izņemot mani, visi braucēji bija apbruņoti ar
ieročiem. Ceļi jau bija nedroši. Un apkārtējos n
krievu partizāni. Pie Jumpravas mēs pārcēlāmies p
turpinājām ceļu Kurzemes pusē. „Birzgales pagas
šauts viens no mūsu krietnākajiem aizsargiem," n
ca, „gribu iegriezties notikuma vietā un mierināt v
Nelaikis bija tiešām krietns virs: kristīgs cilvēks v
patriots. Un viņu nošāvis viņa paša kalps, kas sas
nistu idejām un slepus sadarbojies ar sarkaniem p

Kādu laiku braukuši, mēs sasniedzām raženu l
Daugavas krastmalā. Sagaidītāji mūs tūdaļ aizvedu
žu jaunaudzi, un tur mums atklājās visa šī tra
kailā istenība. Kalps, kas bija sadarbojies ar kor
nozadzis saimnieka šautenī un bēdzis uz mežu, laik
vienotos partizāniem. Bet saimnieks to ātri pamā
paņēmis ieroci un dzinies bēglim pakaļ. Priežu jaun
otru ieraudzījuši. Abi reizē izšāvuši. Un abiem lod
ga. Un tur **viņi gulēja ar asinīm** notriepta jās sūnā
ra tikai dažu soļu attālumā.

Divu pasaules uzskatu; divu dažādu ideoloģiju
bojā gājuši abi to pārstāvji. Jo „augstākā ideja
žēluma". Kas ir tās liesmās iededzies, tas bieži vi
mieru upurēt savu dzīvību.

Arī mūsu Kungs un Pestītājs skubina savus
dīties no upuriem un nevalrīties no krusta, ja tu
un evaņģelija dēļ.

„Kas man grib sekot," saka Kristus, **„tas lai ne**
vi, lai ņem savu krustu un lai nāk man pakaļ." Jo
tiešu uzvaras zīme. Kristus mācība tādēļ uzvarēja
tieši nevairījās no krusta un bija ar mieru krustū
viņu Pestītājs to bija darījis.

Ir, piemēram, interesanti kādreiz atšķirt vēstu
pārlasīt ziņas par to, kā grūtību un pārbaudījumu
šī tie viri, kas palīdzējuši celt kristīgo baznīcu pir
teņos. No daudziem piemēriem minēsim tikai d
stāsta par Antiochijas biskapu **Ignāciju** un Smirn
karpu.

Antiochijas biskaps Ignācijs bija apustuļa Jāņ
pirmā gadsimta beigās Romas ķeizars Trajāns ie
viņš atsauc biskapu Ignāciju pie sevis, lai personīgi
ko dabūtu zināt par viņa uzskatiem un mācību.

Par ko šie divu ideoloģiju pārstāvji runāja, n
tūdaļ pēc pārrunām ķeizars Trajāns **izdod sēko**
kā Ignācijs atzīstas, ka viņš pieder tam, kas krus
pavēlam viņu saistīt un aizvest uz Romu, lai tautu
viņu nodotu plēsīgiem zvēriem saplosīšanai."

(Nobeigums 4 lpp.)

21. turpinājums

Padrūmi krēslainas, pēc mitriem mūriem sī
šās pils telpas todien bija pilnīgi tukšas, kur driz
zināja, ka tomēr ir maldījusies. Par to, ka nevarēs
rāk vairs apskurbusi aizmirsties. Kad Jura mute
dedzinājusi viņas seju, acis un kaklu, viņš kļuva
ganti pārgalvīgs, ka tumšā bezlogu kambari no
aukstā akmens klona no muguras norauto mēteli
gan tur nebija siltāks kā ārā, bet viņi vairs ne
viņu tad pieveica un pārliecināja vēl vairāk par p
viļņotajā miesā drebošajām nervu šķiedrām gan
izmisīgā alkatība, ar kādu Juris meklēja, atrada u
ma viņu, kā ilgi pazudušu, nepacietīgi meklētu u
atrada daļu no paša dzives. Kā varētu vairs ne
nezināt, ka viņa Jurim ir vajadzīga vairāk nekā p
liša mājās atstātajam skolotājam ar sirmajiem d
Neko no viņas nekad viņš nebija letikojies ņemt
katra prasīgāka skata, smaida vai pieskāriena. B
dzēja dot — to tagad atskārta un saprata skaidri
ko milēja, atdot visu, lai milestība būtu īsti pīln
Juris bija tik neiespējami izsalcis.

„Par ko tu domā?" iejautājās Juris Purups,
dams ciešāk Annas elkoni.

„Es domāju — es nezinu — vai tas ir labi, ka
staigāt, šad tad mēs atstājam Induli mājās, un G
viņu nāk pieskatīt. Tu zini — es jūtos pret skolot
ņiga, ka ļāvu cerēt — pat pati pavedināju domāt
tagad mēs aiziedami, pametam viņam bērnu."

„Jā, kāpēc lai mēs to nedarītu, ja viņam tas
prieku?" brīnījās Juris.

„Es nezinu vis, vai viņš maz ir tik priecīgs."

„Neesmu novērojis, ka sevišķi viņš skumtu.
vien liekas, ka vecītis pats jau nācis pie prāta
saprast, ka trijatā jūs nebūtu laimīgāki. Galu gal
stipri pajauna sieviete, gandrīz vai meitene vēl. U
nepalīktu vienīgais — sacīsim — jauneklis, kas m
tev tuvoties. Tu, protams, turētos vecītim uzticī

gada 15. martā, 21. n-rs.

GENERALKONSULS
Ir. R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861,
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
el. RE 8-7798, Montreal, P. Q.,
10 VICTORIA AVE., APT. 16.

. Andrejsons C.L.U.
41 Muircrest Drive,
ON MILLS, ONT. - HI 7-4323.
uto, uguns, garantiju, publis-
ās atbildības, dzīvības u. c.
veida apdrošināšana.

ALEKSANDRA
KĀNBERGA
birojs pārcelts uz
65 Ferrier Ave.,
pie Danforth — starp Logan un
Carlaw Ave.).
el. HO 3-2667, Toronto.

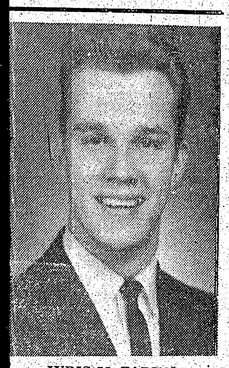

JURIS M. ZARIŅŠ
eidzis Waynes universitāti Det-
itā ar Bach. of Engineering
radu. Viņš ir korporācijas Pat-
a locēklis un trešais inženieris
Zariņu ģimenē.

Beļģijas latviešu nacionālās komitejas jaunā valde

4. martā Beļģijā ievēlēta jau-
a Latviešu nacionālās komitejas
alde: E. Ozols, P. Kozulis, J.
erumanis, A. Pauders-Pandrups,
. Melders, St. Pauders - Paudr-
ps, E. Jankovskis. Kandidāti:
. Bērziņš, J. Kopmans, I. Jaun-
ems, A. Ozols un R. Dedumietis.
Vēlēšanās piedalījās 78% vēlē-
āju.

Jaunievēlētā komiteja tūlin sā-
āca uz pirmo sēdi un par priekš-
ēdi ievēlēja E. Ozolu.

LASITAJU vēstules

RAINIS — CHAMPION OF LIBERTY?

Latvijas Amerikā red.:

Pāris gadus pirms mūsu orga-
nizācijas sāka interesēties par
kāda liela latviešu attēla publicē-
šanu Champion of Liberty past-
marku serijā, neliela tautiešu
grupa bija šīni jautājumā uzsā-
kusi sarakstīšanos ar galveno
pastmeistaru. No tās izrietēja, ka
attiecīgai personai jābūt ar
skaidri iezīmētiem nacionāli po-
litiskiem vaibstiem, un tā nekādā
gadījumā nedrīkst būt kontraver-
sāla.

Liekas, ka Rainis šiem noteiku-
miem neatbilst. Raiņa nacionāli
politiskā pārliecība nebūt nav tik
skaidra, kā mēs to gribētu redzēt.
Rainis bija un palika marksists
— padevīgs 2. internacionāles
kalps. No visiem latviešiem ko-
mūnistu partija visaugstākās de-
besīs ir pacēlusi Raini. Taču ne
gluži bez iemesla. Loti jāšaubās,
ka ASV valdība gribētu redzēt
kaut vienu marksistu Champion
of Liberty serijā.

Pieņemsim, ka organizācijām
izdodas savu projektu realizēt un
Rainis parādās uz pastmarkām.
ASV valdība tādā gadījumā var
sagaidīt Chruščeva pateicības
rakstu par pagodinājumu, kas
parādīts vienam no „labākiem
padomju zemes dēliem". Kurp
mēs tad vērsīsim savas acis?

Pāvils Miezis, ASV.

MONTREĀLĀ
Europe Stationary
1980 St. Catherine W.,
dabūjami
LATVIJA AMERIKĀ
atsevišķi numuri.

anuskriptus saīsināt.
neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta
ka.
liem parakstītajos rakstos izteiktās
viedokļiem.

MĀC. A. LŪSIS

TAS LAI ŅEM SAVU KRUSTU...

Un tos ļaudis līdz ar saviem mācekļiem sapulcinājis, Viņš uz tiem sacīja: „Kas man grib sekot, tas lai aizliedz pats sevi, lai ņem savu krustu un lai nāk man pakaļ. Jo, kas savu dzīvību grib glābt, tas to zaudēs. Un kas savu dzīvību zaudē manis un evaņģelija dēļ, tas to atkal izglābs."

Marka ev. 8:35, 36.

Kādā no savām dzejām Rainis saka: „Augstākā ideja — tā nepazīst cilvēka ţeluma: kas viņas ugunīs iededzies, tas neprasa, vai viņš bojā ies."

Ka šajos vārdos ir izteikta liela patiesība, to es personīgi vispilgtāk izjutu 2. pasaules kara laikā, kad kļuvu liecinieks kādam toreiz varbūt šķietami nesvarīgam un tomēr zīmīgam gadījumam.

Tas notika 1944. gada atvasarā, kad krievu karaspēks jau stāvēja pie Vidzemes robežām.

No Aizkraukles man bija jābrauc uz Rīgu, lai kārtotu kādas darīšanas baznīcas virsvaldē. Tā kā vilcienu satiksme šajā laikā jau bija ļoti neērta, pieteicos par līdzbraucēju man pazīstamā Rīgas apriņķa priekšnieka palīga automašīnā, kas uz galvaspilsētu devās no Skrīveriem.

Izņemot mani, visi braucēji bija apbruņoti ar automatiskiem ieročiem. Ceļi jau bija nedroši. Un apkārtējos mežos darbojās krievu partizāni. Pie Jumpravas mēs pārcēlāmies pār Daugavu un turpinājām ceļu Kurzemes pusē. „Birzgales pagastā šorīt ir nosauts viens no mūsu krietnākajiem aizsargiem," mans pavadītājs teica, „gribu iegriezties notikuma vietā un mierināt viņa piederīgos. Nelaikis bija tiešām krietns vīrs: kristīgs cilvēks un īsts latviešu patriots. Un viņu nošāvis viņa paša kalps, kas saslimis ar komūnistu idejām un slepus sadarbojies ar sarkaniem partizāniem."

Kādu laiku braukuši, mēs sasniedzām raženu lauku sētu pašā Daugavas krastmalā. Sagaidītāji mūs tūdaļ aizveda uz netālo priežu jaunaudzi, un tur mums atklājās visa šī traģiskā notikuma kailā īstenība. Kalps, kas bija sadarbojies ar komūnistiem, bija nozadzis saimnieka šauteni un bēdzis uz mežu, laikam, lai tur pievienotos partizāniem. Bet saimnieks to ātri pamanījis. Arī viņš paņēmis ieroci un dzinies bēglim pakaļ. Priežu jaunaudzē viņi viens otru ieraudzījuši. Abi reizē izšāvuši. Un abiem lode bijusi likteniga. Un tur **viņi gulēja ar asinīm notriептajās sūnās, viens no otra tikai dažu soļu attālumā.**

Divu pasaules uzskatu, divu dažādu ideoloģiju sadursmē bija bojā gājuši abi to pārstāvji. Jo „augstākā ideja nepazīst cilvēka ţēluma". Kas ir tās liesmās iededzies, tas bieži vien tiešām ir ar mieru upurēt savu dzīvību.

Arī mūsu Kungs un Pestītājs skubina savus mācekļus nebaidīties no upuriem un nevairīties no krusta, ja tas jānes Kristus un evaņģelija dēļ.

„Kas man grib sekot," saka Kristus, „tas lai neaizliedz pats sevi, lai ņem savu krustu un lai nāk man pakaļ." Jo krusts ir kristiešu uzvaras zīme. Kristus mācība tādēļ uzvarēja pasauli, ka kristieši nevairījās no krusta un bija ar mieru krustu nest, tāpat kā viņu Pestītājs to bija darījis.

Ir, piemēram, interesanti kādreiz atšķirt vēstures grāmatas un pārlasīt ziņas par to, kā grūtību un pārbaudījumu laikus izturējuši tie viri, kas palīdzējuši celt kristīgo baznīcu pirmajos gadu simteņos. No daudziem piemēriem minēsim tikai divus. Tie mums stāsta par Antiochijas biskapu **Ignāciju** un Smirnas biskapu Polikarpu.

Antiochijas biskaps Ignācijs bija apustuļa Jāņa skolnieks. Kad pirmā gadsimta beigās Romas ķeizars Trajāns ierodas Antiochijā, viņš atsauc biskapu Ignāciju pie sevis, lai personīgās pārrunās kaut ko dabūtu zināt par viņa uzskatiem un mācību.

Par ko šie divu ideoloģiju pārstāvji runāja, mēs nezinām. Bet tūdaļ pēc pārrunām ķeizars Trajāns izdod sekojošu pavēli: „Tā kā Ignācijs atzīstas, ka viņš pieder tam, kas krustā sists, tad mēs pavēlam viņu saistīt un aizvest uz Romu, lai tautas iepriecināšanai viņu nodotu plēsīgiem zvēriem saplosīšanai."

(Nobeigums 4 lpp.)

LABA TEĀTRA IZRĀDE

ČIKĀGIEŠI SKATĀS TEODORA ZELTIŅA „DEGUNU."

Optimisti mēdz sacīt, ka labas lietas trimdas latvieši vēl ejot skatīt, vidējas — tikai retumis, bet vājas — vairs nemaz. Tie 305 teātŗa apmeklētāji, kuŗi bija ieradušies noskatīties Teodora Zeltiņa komēdijas „Deguns" pirmizrādi Čikāgā Austin Town Hall zālē 5. martā, cerēja redzēt labu izrādi un — nepievīlās. Gribētos iet vēl tālāk un sacīt, ka ansamblis savā 10. pastāvēšanas gada dienā spēlēja vislabāk. Režisora Kārļa Baltpurviņa pūļu rezultātā redzēja labi iestudētu un saskaņīgi veidotu inscenējumu, ko vēl izcēla dekorātora Arnolda Sildegas dekorācijas.

Nopietnu, izturētu Almu Deģi tēloja Māra Antēna, veicot uzdevumu, kā tas tikai aktrisei ar ilggad. stāžu un krienām spējām pa spēkam. Tikpat labs bija viņas pretspēlētājs Arvids Balodis, kas tēloja viņas vīru — kādreizējo aktieri un tagadējo sētnieku.

Labs komiskās lomās allaž bijis Aivars Osis, un arī šoreiz viņš teicami tēloja drusku pakariķētā Jēzupa Dzirnava lomu. Osis spēlē ar visu ķermeni, vienalga, vai tam jārunā garš monologs vai ilgāku laiku jāklusē. Īstā vietā bija arī Čikāgas latviešu teātŗa „pirmais mīlētājs" Edgars Gulbergs, kam „izskaistinātais," jaunais deguns bija piešķiris jauneklīgu sparu Gustava Griezes lomā. Šarmantā Aida Eikena sniedza augsti vērtējamu, vieglu šu cilvēkiem tik ļoti bīstamās aktrises Astridas Zvaigznes tēlu. Eikenas spējas teātŗa cienītāji bija pamanījuši jau pirms viņas debijas „Pēdējā laiva." Arī šoreiz viņai bija atrasta īstā loma, un tēlojums grūti pārspējams.

Teodora Zeltiņa 3 cēlienu komēdija „Deguns" nav komēdija vien. Tā ir luga ar morāli, kas cieņīgi var nostāties blakus līdzīga žanra latviešu rakstnieku darbiem. Izrādī der noskatities katram, arī tiem, kuŗi, svešas zemes labumus meklējot, gatavi atdot „kaut savus degunus."

Izrādē kā tehniskais palīgs darbojās Rūdolfs Gendrikovs, apgaismotājs Valdis Vītoliņš, suflēze — Mudīte Gertnere. Patika veiksmīgi zīmētā programma, tik ļoti atšķiŗīga no bieži redzētām, neizskatīgi sliktām.

Sarunā starpbrīdī ar teātŗa vadītāju Otto Krollu noskaidrojās, ka pirms 10 gadiem, ap šo pašu laiku, Austin Town Hall telpās bijusi kāda saruna ar Kārli Baltpurviņu, kuŗas rezultātā tad radusies šī trupa, kas tagad kluvusi par neatņemamu sastāvdaļu čikāgas kultūras dzīvē. Spēku, izturību un panākumus lai vēlam čikāgas Latviešu teātrim un tā vadītājam arī turpmākajos gados!

Kārlis Kezbers.

Baiba Bičole

NAMS ŅUJORKĀ

Kāds nams
Kā atvēries dzīvnieks
Ieņem mūs savā
Atvērtā mutē.
Mēs esam
Nama iekšās,
Baltu, augstu
Ribu sprostā.
Nams ievelk elpu,
Uzrauj mūs augšā —
Tik augstu, ka redzam
Pa ribu spraugām
Nama stikla aci,
Kas rāda mums
Salauztas debesis.
Pēkšņi mēs redzam,
Ka nams nav vairs balts,
Tas ierijis sevī
Pasaules un citu saulu
krāsas —
Katrā ribu lokā
Zied kāda plava,
Izaug pilsēta
Torņos un gaismās,
Vai sagāžas
Melnos dūmos
Un krāsņās eksplozijās.
Mēs vairs nezinām —
Esam vai neesam?
Augam ar pukēm
Vai kā sprādziena putekļi
Lidojam telpā?
Jūtam tikai —
Kājas ļogās,
Galvā sitas
Balto ribu
Loku reibums,
Pa gludiem
Slideniem
Nošļūcam lejā.
— Divi siekalu pilieni
No nama atvērtās mutes
Iepilam tumsā.

LITERĀRAS TERMINOLOĢIJAS VĀRDNĪCA

„A Reader's Guide to Literary Terms" by Karl Beckson and Arthur Ganz, The Noonday Press (Kanadā: Ambassador Books Ltd. izdevums. Cena — $2.45.

Šī terminoloģijas vārdnīca ir spraudusi sev mērķi sniegt koncentrētas visu gramatisko, prosodijas un versifikācijas u. t. t. terminus, īpašu vērību pieškiŗot modernai attīstībai un terminoloģijai. Šī grāmata var noderēt arī jaunieceļotājiem, kam ir literāras intereses.

SKATS PASAULES LITERĀTŪRĀ

„DIEVS IR DZIMIS TRIMDĀ"

Franču literātu pasaulē ir notikušas lietas, kas atgādina Pasternaka drāmu. Franču augstāko literātūras gadalgu — Gonkūra prēmiju piešķira rumāņu trimdiniekam Vintilam Horia par romānu „Dievs ir dzimis trimdā" (Vintila Horia „Dieu est né en exil"). Par to lielu troksni sacēla franču komūnisti, izplatot dažādas ziņas par V. Horias pagātni, par viņa piederību pie „Dzelzs gvardes" u. t. t. Ārpus Francijas parādījās ziņas, ka sakarā ar sacelto troksni V. Horia pats atteicies no godalgas. Īstenībā ir noticis kaut kas daudz sliktāks: literātu žūrija, kas vērtē darbus un piesprież godalgas, saceltā komūnistu trokšņa ietekmēta, ir „revidējusi savu lēmumu" . . . un nolēmusi rumāņu rakstniekam Gonkūram prēmiju anullēt.

Atliek tikai jautāt: par ko Francijā piešķiŗ prēmijas — par darbu literāro vērtību, vai par autoru politisko pārliecību? Literātūras prēmijas līdz šim ir saņēmuši arī komūnistiski noskaņoti rakstnieki, bet acīm redzot, kas atļauts komūnistiem, tas nav atļauts rakstniekiem no politiskā ziņā pa labi stāvošajām partijām? . . .

Līdz šim Francija bija zeme, kur augstā cieņā bija brīvība un māksla, kur vesela rinda literātūras prēmiju veicināja interesi par literātūru plašākās aprindās, pie kam šis godalgas bija pieejamas arī cittautiešiem (to saņēma, piemēram, krieviete Zoē Oldenburga u. c.). Vai tiešām komūnistu propaganda sāk saindēt arī franču mākslas pasauli? Ja tas ir tā, tad zūd cieņa pret godalgām un franču rakstnieku komisijām, kas vērtē darbus.

Romāna priekšvārdus ir sarakstījis franču Akadēmijas loceklis Davids Rops; pēdējais stāsta par savu saviļņojumu un prieku, atklājot jaunu īstu talantu, vēl jo vairāk tādēļ, ka romāna autors ir svešautietis, kuŗam frauču valoda nav mātes valoda. Rops sniedz īsas biografiskas ziņas, kur gan nav datu par autora „šaušalīgo" pagātni (bet komūnisti jau visu zina labāk! Viņi zina ne tikai to, ko cilvēks ir darījis, bet arī to, ko viņš nav darījis).

AUTORA DZĪVE

Vintila Horia ir dzimis Rumānijā kā agronoma dēls. Franču valodu viņam mācījusi „kāda veca, ākla sieviete, kas zinājusi no galvas Bodlēru, Rembo (Rimbaud), Anatolu Fransu u. c." Kā preses atašejs, rakstnieks ir apmeklējis Romu 1940. gadā, bet Rumānijas „Dzelzs gvardes" valdība viņu drīz atsaukusi no turienes. Pēc tam viņš ieguvis šo pašu posteni Vinē, bet 1942. gadā vācieši viņu internējuši. Pēc kara viņš nolēmis vairs neatgriezties dzimtenē, jo tā bija kļuvusi komūnistiska . . . un tas nu laikam ir viņa galvenais grēks franču kreiso acīs.

1945. gadā sākas V. Horiās trimdas laikmets. Sūra eksistences cīņa, klīšana pa dažādām zemēm — Italiju, Dienvidameriku, Spāniju, kur rakstnieks, tāpat kā viņa sieva, ir spiests strādāt nepiemērotu, nogurdinošu darbu (piemēram, Spānijā kā viesnīcas kalpotājs u. t. t.). Bet trimdas gadi sniedz viņam plašu pieredzi, dziļus pārdzīvojumus, kas atspoguļojas viņa romānā.

Nāk 1958. gads, — romiešu dzejnieka Ovidija 2000 gadu dzimšanas atceres gads — un Vitalia Horia sāk aizrautīgi lasīt kopš skolas sola piemirstos Ovidija darbus. Pēkšņi viņu pārsteidz doma: Ovidijs arī ir bijis trimdinieks, viņš ir pavadījis savus trimdas gadus, un ir miris V. Horias dzimtenē — Rumānijā! Romāna „Dievs ir dzimis trimdā" V. Horia grib attēlot Ovidija trimdas laiku un pārdzīvojumus.

Trimdas tema, tātad ir romāna centrā, un šo temu pareizi apstrādāt var tikai tas, kas, līdzīgi V. Horiam, pats ir izbaudījis trimdas kausu līdz pēdējam pilienam — ar visām tās ciešanām, pazemojumiem, dzimtenes ilgām, garīgo vientulību — un arī ar ciešanu apskaidrotāju spēku. Šos savus personiskos pārdzīvojumus V. Horia ir iemiesojis Ovidija tēlā savā romānā. Dan Rops savā ievadā saka, ka trimdiniekam, t. i., cilvēkam, kas visu ir zaudējis, ir morāliska ticība spriest par pasauli un to vērtēt, atklāt cilvēku netaisnību un liekuļīgo izlikšanos. To dara Ovidijs romānā, asi kritizējot Romas „varenos" un citus.

ROMĀNA FORMA UN SATURS

Romāns ir sarakstīts dienas grāmatas veidā. 8 gadus — līdz pat savai nāvei—Ovidijs šinī dienas grāmatā atzīmē ne tikai ārējos notikumus savā dzīvē, bet arī savas intīmākās domas un jūtas.

Ovidija izraidīšanas iemesli ir diezgan neskaidri. Ir uzskats, ka keizaram Augustam nav patikušas Ovidija simpatijas Pitagora mācekļu sektai ar tās viendievības idejām (romānā ir aizrādījumi uz šīm simpatijām, un Ovidijs bieži min Pitagora vārdu). Valdošais uzskats tomēr tas, ka Augusts ir gribējis apturēt Romas sabiedrības demorālizāciju, un Ovidija literārie darbi ir viņam likušies nemorāli. Liekas, ka arī V. Horia tā izskaidro Ovidija izraidīšanu trimdā. 8 gadus Ovidijs nemitas lūgt Augustu un vēlāk tā pēcnācēju Tiberiju, lai viņam atļautu atgriezties Romā — bet veltīgi.

Romānā cieši savijušies objektīvais un subjektīvais elements. Sākumā autors cenšas objektīvi aprakstīt Romas imperijas apstākļus, raugoties uz tiem ar romiešu intelligences pārstāvja Ovidija acīm, bet pamazām šim objektīvajam, vēsajam tēlojumam arvien vairāk pievienojas subjektīvais elements — autora personiskie pārdzīvojumi un pārdomas trimdā. Nav tomēr iemesla to autoram pārmest: viņš nav gribējis rakstīt stingri vēsturisku, bet gan psiholoģisku romānu uz vēstures fona. Vēsturiskais kolorits par spīti subjektīvajam elementam labi izturēts līdz pat romāna beigām.

ROMĀNA VARONIS

Romāna nodaļās dzīvi tēlota Ovidija dzīves drāma: viņa psiholoģiskā pārveidošanās jeb metamorfoza" (lietojot paša Ovidija darba virsrakstu). Ovidijs savos pēdējos trimdas gados pavisam cits cilvēks — ar citu pasaules uzskatu nekā pirmajā trimdas laikā. Romāna galvenā pievilciba ir autora smalkā psiholoģiskā analize, rūpīgā izsekošana visām pārmaiņām, kas norisinās Ovidija dzīvē.

Ovidijs ierodas savā trimdas vietā kā īsts sava laika romiešu intellektuālās aristokratijas pārstāvis, epikūrietis, dzīves baudītājs, pilns romiskas pārākuma apziņas un nicināšanas pret nekultūrālo provinci, kuŗā viņam ir tagad jādzīvo, pilns ilgu pēc Romas. Tāpat kā savos darbos viņš līdz tam bija apdziedājis mīlas rotaļu, tā arī trimdā viņš no sākuma meklē vieglas mīlas piedzīvojumus. Viņš arī nezaudē cerību driz atgriezties Romā. Pārāk smags viņam liekas Augusta piespriestais sods: izlutinātais romietis, kas līdz šim visu savu mūžu ir pavadījis izsmalcinātā greznībā, savu aristokratisko un izglītoto draugu vidū pasaules lielākajā kultūras centrā Romā, izslavēts, dievināts rakstnieks, deportēts" uz mazu kolonijas pilsētiņu — tālu no Romas ar tās kultūrālo vidi, tālu no saviem draugiem. Tur viņam jādzīvo primitīvos apstākļos svešas tautas vidū, kuŗu riemiešī ar nicināšanu sauc par barbariem. Gadi rit, un līdz ar tiem gaist arī cerība atgriezties Romā.

Ovidijs sāk ārēji piemēroties jaunajai videi (parasts fakts trimdinieku dzīvē!), un pārveidojas arī viņa pasaules uzskats. Viņš cieš garīgi un fiziski un sāk meklēt attaisnojumu un ļēgu savām ciešanām, jaunu cerību, kas palīdzētu viņam panest ciešanu nestu: Viņš sāk meklēt—Dievu!

Austra Augenberga

Turpinājumā: DIEVA MEKLĒTĀJS.

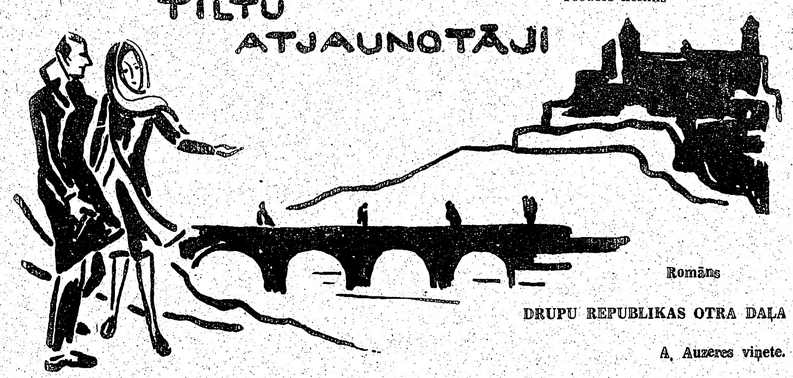

Teodors Zeltiņš

Romāns

DRUPU REPUBLIKAS OTRA DAĻA

A. Auzeres viņete.

21. turpinājums

Padrūmi krēslainās, pēc mitriem mūŗiem smaržojošās pils telpas todien bija pilnīgi tukšas, kur driz viņa uzzināja, ka tomēr ir maldījusies. Par to, ka nevarēs kā agrāk vairs apskurbusi aizmirsties. Kad Juŗa mute bija apdedzinājusi viņas seju, acis un kaklu, viņš kļuva tik neganti pārgalvīgs, ka tumšā bezlogu kambarī nometa uz aukstā akmens klona no muguras norauto mēteli. Neko gan tur nebija siltāks kā ārā, bet viņi vairs nesala. Un viņu tad pieveica un pārliecināja vēl vairāk par pašas saviļņotajā miesā drebošajām nervu šķiedrām gandrīz vai izmisīgā alkatība, ar kādu Juris meklēja, atrada un paņēma viņu, kā ilgi pazudušu, nepacietīgi meklētu un pēdīgi atrada daļu no paša dzīves. Kā varētu vairs nejust un nezināt, ka viņa Jurim ir vajadzīga vairāk nekā pie Induliša mājās atstātajam skolotājam ar sirmajiem deniņiem. Neko no viņas nekad viņš nebija ietiķojies ņemt, vairījies katra prasīgāka skata, smaida vai pieskāriena. Bet vajadzēja dot — to tagad atskārta un saprata skaidri — tam, ko mīlēja, atdot visu, lai mīlestība būtu īsti pilnīga. Un Juris bija tik neiespējami izsalcis.

„Par ko tu domā?" iejautājās Juris Purups, saspiezdams ciešāk Annas elkoni.

„Es domāju — es nezinu — vai tas ir labi, ka, iedami staigāt, šad tad mēs atstājam Induli mājās, un Gārša tad viņu nāk pieskatīt. Tu zini — es jūtos pret skolotāju vainīga, ka ļāvu cerēt — pat pati pavedināju domāt . . . Un tagad mēs aiziedami, pametam viņam bērnu."

„Jā, kāpēc lai mēs to nedarītu, ja viņam tas sagādā prieku?" brīnījās Juris.

„Es nezinu vis, vai viņš maz ir tik priecīgs."

„Neesmu novērojis, ka sevišķi viņš skumtu. Man tā vien liekas, ka vecītis pats jau nācis pie prāta un sācis saprast, ka trijatā jūs nebūtu laimīgāki. Galu galā, tu esi stipri pajauna sievlete, gandrīz vai meitene vēl. Un es tak nepaliktu vienīgais — sacīsim — jauneklis, kas mēģinājis tev tuvoties. Tu, protams, turētos vecītim uzticīga sieva, par to nav runas. Tomēr viņš laiku pa laikam pamanītu tavās acīs, tavā sejā un dvēseles nemierā, ka jūties būrīti iesprostots putns. Kā smalkjūtīgs cilvēks, to redzot, viņš nejustos laimīgs. Tas ir, ja tevi viņš mīlētu tā — tik cēli un nesavtīgi — kā tu to saki. Un tāpēc man liekas, ka vecītis sev izvēlējies vislabāko daļu — bērna mīlestību un draudzību, kas pievilot vismazāk."

Anna pietvīkusi skatījās Jurī. Cik bezbēdīgs viņš tagad smējās ar sievišķīgi maigo muti, kas tomēr bija tik neatvairāma, ka nespēja tai turēties pretī. Atstūmis no zēniski gludās pieres vēja izpurinātos linu gaišuma matus, viņš piemiegtām acīm skatījās debesīs, kur aizlidoja vanags.

„Tu esi cinisks," teica Anna,

„Ja saku, kas varētu notikt ar tevi un skolotāju vecīti, kad abi jūs būtu apprecējušies?" Juris vairs nebija tik bikls kā Ziemassvētku vakarā, saņurcīts un novārdzis ienācis nometnē.

„Tu ļoti maldies, domādams, ka es ar kuru katru — tāpat kā tevi. Tu biji pavisam citādāks, bez kāda rada vai tuvāka cilvēka, atnācis no turienes . . ." kur palika Arvis, vēl gribēja sacīt Anna, bet aprāvās, atcerējusies, ka Jurim vairs ļoti nepatika, ja piemin Arvi.

„Biju? Vai tagad neesmu?"

„Es nezinu."

„Zini, tu pati zini ka esi likusi man pārvērsties samierinājusi atkal ar dzīvi. No tās es, visādi sadurstīts, turējos malā kā to joprojām vēl dara mani biedri. Ja nebūtu saticis, atradis tevi, kopā ar viņiem nonīktu dienas, nedēļas un mēnešus drupās aiz nometnes sētas pašu izmūrētajā alā, nonīktu pie ļergas pudeles. Tā viņi tur abi nīkst: viens frontes lazaretē atstājis kāju, otrs — atradīts paša sievas. Kur viņi lai ietu? Kam viņi ir vajadzīgi, Man arī nebūtu kur iet, ja nebūtu tevis. Piederot man, tu esi padarījusi mani par piederīgu atkal dzīvei. Tu taču to zini." Pie abiem elkoņiem saņēmis, Juris pagrieza Annu pret sevi.

Un viņa laimīga pasmaidīja, bet tikai ar muti, jo pelēkas acis palika nopietni paskumjas. „Tomēr — man nekas — tu nejūties piederīgs — tā īsti — mums abiem. Es domāju — ja Induli biežāk mēs ņemtu sev līdz, viņš klūtu tev tuvāks."

„Un tad?" Juris palaida vaļā Annu, atsākdams atkal iet, ātrāku soli kā gājis. Viņi jau bija atnākuši līdz Celiei, nelielam upmalas ciemam, kas allaž likās kā iemidzis, ar zemām, smagnēji pelēkām ēkām. Pa apaļiem noklātō greizos likumos izlocīto ielu varēja iziet ciemam cauri, neredzot pretimnācēja. Reizēm šai mierā, ko piesmaržoja ielas notekā žūstošā virca, aiz kādas ēkas pelēkās sienas vai mūra sētas iemāvās govs, ierējās suns. „Vai mēs tad varētu justies pilnīgi vieni un būt viens otram tik tuvu kā kādreiz? Šis pastaigas taču ir vienīgā iespēja aizbēgt un pazust no citu ziņkārīgajām acīm. Varbūt, tu negribi vairs?"

„Juri, vai es tad nāktu . . ."

„Par bērnu, es saprotu, tev būtu iemesls raizēties, ja nebūtu viņu kur atstāt. Bet Plūču māte, ganīdama savus draiskuļus, var itin labi pieskatīt Induli. Bez tam, ar viņu tik labprāt paliek paspēlēties Gārša. Kāpēc šo prieku mēs viņam lai atņemtu?"

Annai vajadzēja pastiept gaŗāku soli, lai iedama noturētos Jurim blakus. Tik ātri viņš tagad gāja. Laikam, lai drīzāk tiktu ar mežu apaugušajā augstajā kalnā. Kā plankumaina, zaļi brūngana siena tūliņ aiz ciema tas stāvus ieslējās debesīs.

„Kad salapos visi koki, tad kalnā blakus eglēm pazudis nedzīvie pelēkie plankumi. Paskaties, bērzu zari jau nosēti ar skaistu gaišzaļu rasu," stāstīja Juris.

Kādēļ viņš pēkšņi sāk runāt kaut ko tik nenozīmīgu? Vai tādēļ, lai viņa vairs nepieminētu Induli. Un Anna neskatījās bērzos, bet domīga vēroja Juri, kas bija jau paspējis pa stāvo akmeņaino taciņu pakāpties kalnā un apstājies gaidīja viņu.

„Anna, tu taču nebūsi sākusi bažīties, kā tiksi tik stāvā kalnā? Tev seja ir izstiepusies gaŗa kā bērnam, kas grasītos raudāt. Pastiep man pretī roku, es tevi nešus uznesīšu līdz pašai augšai."

Cik bezbēdīgs viņš tur stāvēja, jautrām acīm un priecīgu muti. Tā tomēr nevarēs palikt kā bijis līdz šim, būs vienreiz jāizrunā nopietnas runas — par viņiem abiem, jāizrunā tieši Induļa dēļ, domāja Anna.

„Es tevi gaidu," nepacietīgi iesaucās Juris.

Un viņa izstiepa roku, ko tūdaļ satvēra silta, stingra, pie sevis pievilcēja plauksts.

Taciņa bija tik šaura, ka abiem vajadzēja saspiesties cieši kopā, ejot blakus. Bet Jurim likās, ka viņai būs vieglāk kāpt, apskautai palīdzīgu roku. Un viņam, varbūt, bija taisnība, jo Anna būtu paklupusi ne reizi vien, neuzmanīgi uzkāpjot akmenim, kas gludens paslīdēja sāņus vai kopā ar citiem sīkākiem taciņas ošiem noripoja pa kalna stāvumu lejā. Tad tiešām bija labi just viduklim apķļautu saturētāju roku.

Anna reiba, nezināma pati no kā. Varbūt, no kāpšanas kalnā, kas lika straujāk un dziļāk elpot, par spīti Jura palīdzīgajai, augšup vilcējai rokai. Varbūt, no neparasti spēcīgās smaržas, ko kūpināja saulē silstošā vēl mikla zeme, uzdvašoja pūstošās pērngada lapas pie koku saknēm, izgaroja egļu sveķi un jauno priedīšu rožaini pūkainie pumpuri. Varbūt, viņu reibināja saulsturu pirbināšās pa zaru spraugām, kas lika visapkārt mežā dancot un šūpoties nesaskaitāmiem ēnu zaķīšiem. Bet noreibusi Anna bija tik ļoti, ka iztrūcināta apskāvās apkārt Jurim, kad tuvu, pavisam tuvu noskrapstēja kāds koka stumbrs un pāri viņu galvām uz otru koku pārlidoja vāvere.

„Vāvere, tā bija tik vāvere!" smējās Juris, bet neizlaida viņu no rokām, paturēdams pie krūtīm piespiestu.

Anna juta, cik spēcīgi, gandrīz vai dunēdama dauzās otra cilvēka sirds, juta tik tuvu kā pukstošu pašas miesā. Un tad viņa izrāvās no turētājām rokām, izrāvās, pati nezinādama, kāpēc, un skrēja stāvajā kalnā. Sāpīgi akmeņi atsitās pret viņas kāju pirkstgaliem, bet viņa neapstādamās skrēja, līdz debesis, koku vairs neaizsagtas, atvērās visapkārt kā zils, līdz apvāršņiem izplēsts vēdeklis.

Cik citāda no augstā kalngala izskatījās pasaule. Zeme tur apakšā kā zaļgani pelēcīgs, vietām tumšākās mežu vilēs sakrokots lakats aizstiepās tālu projām, līdz zilajam apvāršņa sirpim. Kalna pakājē spīdēja Maina, nomesta zemē kā spoža likumota aukla. Un bālgani pelēcīgie ciemi ar sarkanajiem, stāvajiem jumtiem izskatījās pēc rotaļu klucīšiem, ko spēlēdamies te šur, te tur uz zaļpelēkā lakata riekšavām pakaisījuši un aizmirsuši bērni. Sāņus esošās Vircburgas drupas aizsedza cita, zemāka kalna tumšzaļi eglaiņa mugura.

Vējš saplivināja Annas matus, blūzi un svārkus tik stipri, ka juta pie skrienot sasvidušās miesas zogamies nepatikamu aukstumu. Aizvēni meklēdama, viņa pagājās līdz stipri samelnējušu celmu starpā saaugušajiem krūmiem. Tiem zari gan bija vēl kaili, pie kuŗiem čaukstēdamas plivinājās tik dažas brūnas, sakaltušas pērngada lapas, tak vēju tie aizturēja un te bija silti.

Anna jau gribēja atsēsties uz kāda gludāka celma, kad nejauši pamanija tam apkārt sapūstajai, sakaltušajai lapu segai spraucamies cauri ko zilu. Vijolītes!

Saplūkusi viņa tās rādīja pienākušajam Jurim, kas (laikam aizkusis) elpoja dziļi un ātri. „Paskaties, ko es te atradu. Vijolītes. Vai tās nav skaistas?"

„Tikpat kā tu, kautri slēpta ziedi. Tādu — vijolītēm un tev piedienīgu dziesmu — atceros dzirdēju kādreiz Rigā. Kāpēc tu skrēji, piepeši iesāki skriet, kā gribētu no manis aizbēgt?"

„Nē, es nebēgu. Man tikai gribējās skriet, cik jaudas, pašai nezinot kāpēc," samulsusi atzinās Anna.

„Es nejaušu tev aizbēgt, nekad, ne mūžam!" Un Juris satvēra viņu pie pieciem, apskāvis pievilkdams cieši sev klāt. Palaidās vaļīgi Annas rokai pirksti, un saplūktās vijolītes nokritušas izkaisījās pa zemi.

(Turpinājums sekos)

VELNA DUCIS GADU

KO STĀSTA ŽURNĀLS „OKEANA VILŅOS"

Šinīs dienās pagaja apaļi trispadsmit gadi, kopš Otrā pasaules kara bēgļiem pavērās drusku plašāk durvis uz šo brīvo zemi ar 101 karjēras iespējām. Es te noteikti atsakos pieminēt tādu vārdu kā bezdarbs, jo to Kanadas Immigrācijas departamenta ierēdņi, vērojot muskuļus un varbūt arī lētu darba spēku, nekad nepieminēja.

Es Kanadā ierados 1948. gada 6. martā, par savu nodarbošanos uzdodot — profesionāls zeltracis. Tāpat, lai izbeigtu nīkšanu Vācijas bēgļu nometnēs, 33 citi mani ceļabiedri bija varbūt drusku samelojušies, apgalvojot, ka Latvijā citu nekā nav darījuši, kā rakuši zeltu. Vai pieminēt arī, ka šajā pašā transportā turpat simts latviešu jaunavu, daudzas ar akadēmisko izglītību, IRO papīros bija ierakstījušas, ka vislabāk viņām patīkot strādāt par istabas meitām par mazu algu agrāk ieceļojušo žīdu, poļu vai angļu ģimenēs. Tā kā Kanadā ir pagājis vesels nodzīvoto gadu velna ducis, es ceru, ka šo labsirdīgo mānīšanos mums vairs neviens nepārmetīs.

Lai tiktu uz Kanadu, mums bija jākļūst par zeltračiem, istabas meitām vai cukurbiešu ravētājiem, jo tāds bija tā laika liberāļu valdības ierosinātais immigrācijas projekts — palīdzēt Otrā pasaules kara bēgļiem — istabas meitām, zeltračiem un pārāk augstu nekvalificētiem laukstrādniekiem. Bez šaubām, aizvadītajos gados daudz kas mainījies.

Es ceru, ka lasītāji neņems man ļaunā, ja pastāstīšu, kā mēs, 143 latvieši ar amerikāņu bijušo transporta kuģi „SS General Sturg" ieradāmies šajā zemē, lai dzīvotu, strādātu un, varbūt, lai tikai nomirtu brīvā zemē.

Manā priekšā ir nodzeltējušas papīra lapas no kāda savdabīga preses izdevuma. Šis rotātora tehnikā radītais žurnālītis sarakstīts 12 valodās, jo uz kuģa, ar kuru braucām, būs bijušas 12 dažādu asiņu dvēseles, kas Kanadu bija izvēlējušās par apsolīto zemi. Žurnālītim ir pat ievadraksts, ko parakstījuši veseli trīs redaktori. Man par lielu pārsteigumu — arī kāds mūsu tautietis, kam vārds Zibens. Man nav zināms, kur E. Zibens sācis un kādēļ tik pēkšņi beidzis spožo redaktora karjēru. Iespējams, ka redaktora postenis uz kuģa viņam uzspiests ar varu. Iespējams, ka viņš bijis kāds 2. vai 3. šķiras IRO ierēdnis, bet katrā ziņā šodien, kad redaktori jāmeklē gandrīz vai ar uguni, arī viņš varētu no jauna parādīties pie trimdas latviešu preses darbiniekiem.

Žurnālītis „Okeana Viļņos" iznācis 1948. gada 5. martā, dienu pirms mūsu kuģis sasniedza Halifaksu. Nesaprotamā kārtā divas lapas latviešu valodā šim izdevumam sacerējis kāds mans labs draugs, izbijis publicists, zeltracis Aleksis Rats.

Kas pirms trispadsmit gadiem, kuģim tuvojoties Kanadai, mūsu tautiešiem bijis uz sirds, ir saglabājies „Okeana Viļņu" latviešu nodaļā. Man gan te jāsaka, ka komandējošais IRO oficieris, kas teicās kādreiz vecuma dienas pavadīt Izraēlā, stingri uzstājās, ka visi raksti noteikti cenzējami. Varbūt, ka tieši tāpēc tur nenodrukāta palikusi daža laba rinda, ko latviešu bēgli domāja par saviem labvēļiem un nezināmas politiskas pārliecības IRO oficieriem.

Lai runā kaut daži izvilkumi no žurnāliņa „Okeana Viļņi." Varbūt tie arī jūsu laika ratam liks pagriezties par veselu velna duci gadu atpakaļ.

No kādas emigranta vēstules: „... pēc astoņu mēnešu gaidīšanas transitnometnē, beidzot esam uz kuģa. Pārbaudot vīzu 25. februārī konsuls bija sajūsmināts par manas fizionomijas pārveidošanos Diplolcas nometnē. Mans dzīvsvars tagad bija tikai 228 unces. Viņš brīnījās, kā es Diplolcā neesmu dabūjis kašķi, utis vai trachomu. Tad saņēmām pasi un numumru, ko nesāju kaklā. Numurs ir daudz svarīgāks par pasi, jo to nekādā gadījumā nedrīkst nozaudēt. Uz savu numuru jau trīs reizes esmu saņēmis cigaretes, bet uz pasi nekā. Te uz kuģa dzīve neko daudz neatšķiras no tās, kāda tā bija nometnē. Tāpat kā pie jums Vācijā, arī te, kas mazāk strādā, dabū vairāk cigaretēs, un otrādi. Ēdamais gan drusku labāks kā pie jums, bet tas negrib turēties tīs pa gara slimībām.

Šie vakari parasti norit spraigās debatēs un interesantā, asprātīgā domu izmaiņā.

Jūsu A. Kundrats.

TILTS UZ PASAULI

LIETUVIEŠU RAKSTNIEKA ST. ZOBARSKA 50 GADU

Šī gada sākumā uz 50 mūža gadiem atskatījās lietuviešu rakstnieks Stepas Zobarskas. Rakstniecībā ienācis 1930. gadā, viņš jau kopš 1933. g. paguvis publicēt lietuvju valoda 12 grāmatas, no kurām liela daļa veltīta jaunatnei un vairākas godalgotas. Dažas grāmatas abu okupāciju laikā iznīcinātas spiestuvēs.

Rakstnieks studējis valodas un literatūru Kaunā, Parīzē, Heidelbergā un Ņujorkā. Patlaban viņš ar ģimeni dzīvo Ņujorkā, strādā kanclejas darbu un uztur ciešus sakarus ar amerikāņu rakstniekiem, dzejniekiem, žurnālistiem un izdevējiem.

Neskaitot lielo ražību, par Zobarska galveno nopelnu ieskatāms tas, ka viņš pratis lietuviešu grāmatai pavērt ceļu uz pasauli. Jau Vācijā iznāca viņa novelu izlase vāciski ar virsrakstu „Das Lied der Sensen". Amerikā viņš sakārtojis un pārtulkojis angliski lietuviešu tautas pasaku izlasi „Lithuanian Folk Tales". Tā samērā īsā laikā izpārdota divos izdevumos. Tāpat iznācis otrs izdevums viņa sakārtotajai un pārtulkotājai lietuviešu novelu izlasei „Selected Lithuanian Short Stories". Ik pa divi izdevumi amerikāņu grāmatu tirgū, kas mūsu apstākļos nozīmē ļoti daudz.

Pag. gadā Anglijā iznāca Zobarska jau agrāk lietuviski publicētās teiksmas „Brāļu meklētāja" angliskais tulkojums „In Quest of Nine Brothers". Tas liecina, ka par rakstnieku un viņa darbu sākuši interesēties amerikāņu un angļu izdevēji. Šis apstāklis paver plašas izredzes turpmākajam darbam šai virzienā.

Latviešu lasītājiem Zobarskas pazīstams ar savu noveli „Monsiņora soliņš", kas vēl Vācijā iespiesta žurnālā Laiks.

Rakstnieks ir pašos spēka gados. Izmantojot gūto pieredzi un sakarus, viņš kaldina jaunus plānus lietuviešu literatūras popularizēšanai pasaules tautās, citiem vārdiem — ceļ tiltu uz pasauli.

Emīls Skujenieks.

ATBALSTIET
latviešu saimnieciskos pasākumus!
L.S.D.A.K.

JAUNO TALANTU SKATE ŅUJORKĀ

Apsveicamu pašdarbību ir parādījis Ņujorkas latviešu ev. - lut. draudzes jaunatnes pulciņš, sarīkodams jauno talantu skati Betlēmes baznīcas apakš. zālē, pēc Kalpaka dievkalpojuma. Pirmajā daļā jaunie mākslinieki uzstājās ar deklamācijām, klavieru un vijoles priekšnesumiem.

Otrā daļā jaunieši sniedza skatus no V. Kārkliņa lugas „Sarkanvīns" Sandras Sējas - Amatniekas režijā. Aktieri bija vietējo kolledžu studenti. Patīkami pārsteidza režisores meita, 18 gadus vecā Daiga Amatnieka Karinas lomā un Kārlis Račevskis Alana lomā. Par Karinas kostīmiem bija gādājusi Lilija Nīce.

Kuplā skaitā salasījusies publika uzņēma priekšnesumu ar lielu interesi. Jaunie mākslinieki izpelnījās daudz ziedu. Ienākumus no šī vakara pulciņš izlietos skaņu aparāta iegādei.

Nākošais pulciņa sarīkojums paredzēts 2. aprīlī draudzes namā; programmā — olu krāsošanas sacensība.

„PA SENLATVIEŠU PĒDĀM"

— sauksies tematu, par kādu runās O. Krolls svētdien, 19. martā pl. 3 pēc p. Illinoisa Palīdzības b-bas mēneša sanāksmē, kura sākās pl. 2.30, 1645 N. Cicero Ave. Ieeja brīva.

VIŅI GRIB IZAUGT PAR ĪSTIEM LATVIEŠIEM

Toronto jaunatnes darba kopas latviešu val. kursu dalībnieki: 1. r. no kr.: E: Preisa, S. Ezeliņa, D. Treijere, V. Gulēns, R. Āpše; 2. r.: skolotāja G. Blūma, I. Flauma, A. Grantiņa, S. Flauma, B. Staško, A. Paidere; 3. r.: V.Āpše, A.Pone, A.Staško. J. Kreiļa uzņ.

Darba kopas latviešu valodas rakstības metodēm, kā arī iztirkursu trešajā seminārā 1. martā zāļa mājas darbus, tos uzdoviesmīligajā Skaidrītes un Ievas dot arī uz 15. martu, kad būs Flaumu mājā bija pulcējušies 12 kursu turpinājums. Ir labas cejauniešu ar kursu vad. Gunu ribas, ka seminārs varēs darbobūmu. Viņa kursantus iepazisties līdz vasaras sākumam. tināja ar latviešu valodas pareiz-

Jaunieši ar plašām interesēm

Jau ilgāku laiku Toronto darbojas jauniešu studiju grupa O. Pukša vadībā, kas, nodibināta pie Darba kopas, spraudusi par mērķi pulcināt intellektuālus dažādu interešu jaunos latviešus, lai noklausītos un pēc tam pārrunātu kādu referātu, ko nolasa aicināti viesi. Tiem sanāksmēm savu pagrabtelpu atvēlējusi Langenfeldu ģimene, un pagaidām jaunieši nolasījuši jau 5 referātus: Vera Langenfelda stāstījusi par mūziku, J. Kuga (jun.) un D. Miezājs par gleznieciību, V. Toma par latviešu dzeju un I. Viksna par prozu. Nākošais viesis paredzēts Ints Podnieks, kas stāstīs par gara slimībām.

Māksliniece no Eiropas piedalās palīdzības darbā

Mākslas mūzeju un tautiešu atsaucība Indusu gleznām un grafikām.

„Palīdziet tiem, kam palīdzība vajadzīga, ir visu mūsu pienākums," cita starpā teica grafiķe M. Induse - Muceniece Kalamazū Latviešu b-bas namā, nododot vienu no saviem izstādītajiem darbiem vietējam DV apvienības pr-kam R. Jankavam izlozes sarīkošanai, no kuras ieņēmums izlietojams palīdzībai pēc apvienības ieskata. Māksliniece paskaidroja, ka viņa to dara tāpēc, ka sarunās dzirdējusi, ka arī šeit ir tādi, kam neklājas labi. Mākslas darba saņēmējs R. Jankavs par M. Induses - Mucenieces rīcību nemaz neslēpa pārsteigumu, pateicoties teiktdams: „Ja līdz šim aicināt atbalstīt grūtdieņus un gūt atsaucību bija ierasta lieta, tad šāda veida gadījums, ka māksliniece, kas iebraukusi no Eiropas, pati uzmeklē tos, kam vajadzīga palīdzība, ir viens no pirmajiem." Tikai dažu izstādes apmeklētāju klātienē šis bija pamatots jauks piedzīvojums, kad atbalsta sniedzeja, izjūtot ne mazāku prieku kā starpnieks DV apv. pr-ks R. Jankavs, abi apliecināja, ka vienalga, kur mēs atrodamies, mūs saista kaut kas kopīgs, kas liek vienam par otru padomāt, un kā cietējus iepriecināt.

„Šis bija sirsnīgākais un aizkustinošākais brīdis, kāds jebkad piedzīvots," noteica kāds no klātesošiem, pēc tam, kad mākslinīece vēl ar otru darbu „Bēgļu laiva" apveltīja šīs izstādes rīkotāju, „namamāti" — Kalamazū latviešu biedrību, ar nosacījumu, ka tas paliks nama izdaiļošanai.

Kamēr Latviešu b-bas valdes vīri lielajās un smagajās kastēs iesaiņo izstādītos darbus tālākšūtīšanai uz nākošo vietu — Grand Rapidiem, laikraksta pārstāvis izmanto izdevību, apjautājoties tālīnai viešņai par sajūtu un atsaucību, kas piedzīvota šai kontinentā.

„Esmu patiesi aizkustināta, izjūtot to lielo sirsnību, ko man personīgi un maniem vai vīra darbiem izrāda tautieši un šīs zemes mākslas lietu kārtotāji, ar kuriem man nācies sastapties." Viņa pastāsta, ka mākslas skates ASV, kur izstādītas arī grafikes vīra Jāņa Indusa eļļas gleznas, jau notikušas Čikāgā, Minneapolē, Milvokos un šeit.

Ar necerētu atsaucību darbi izvērtēti Milvokos un Mineapolē, kur amerikāņu mākslas mūzeji vai centri pieprasījuši, lai darbus nodod arī viņu izstādei un šajā sakarā jau tagad 21 darbs atrodas Milvoku mūzejā. Marta mēnesī tie paši vai arī citi darbi tiks pārsūtīti uz Mineapoles mākslas centru. Tagad praktiski iznāk, ka jāraujas uz divām pusēm, braukājot pa latviešu pagastiem un kārtojoties ar mūzejiem," saka grafiķe, ar uzsvaru izceļot: „bet tas viss panākams tikai ar sirsnīgu tautiešu atbalstu."

„Cik darbi jau aizgājuši citu īpašumos?"

„Ap 50," pēc īsas apdomas atbild mākslinīece, pastāstot arī to, ka Kalamazū vien paliekot 15, kas procentuāli latviešu skaitam citās kolonijās, diezin vai nebūšot rekorda skaits. Kā redzams pēc ierakstiem viesu grāmatā, tad šo četru dienu skati Kalamazū apmeklējuši 98 mākslas draugi.

Mākslinīece stāsta arī par dzīvi Zviedrijā, rāda līdzpaņemtos foto uzņēmumus, kuros redzam viņas ģimeni, — vīru, meitu un dēlu, baltos bērzus. Viņa stāsta arī par Parizi, ka tur mūzeji nopirkuši katrs pa vienam viņas darbam.

V. Bokis.

MARSEĻAS ATENTĀTS

III

Gandrīz tukša virtuve. Uz pavarda dažas tukšas piena pudeles. Guļamā un dzīvojamā istabā tikai divāns, uz kuŗa nekārtīgi nosviesta sega, un neapsegts galds.

Martinu interesē kāda lielāka telpa, gar kuŗas sienām novietoti plaukti. Papīru un laikrakstu blāķi sablīvēti šinīs plauktos. Grīda piemētāta papīriem, kā kad kāds būtu steigā plauktos ko meklējis.

„Te bija kroātu laikraksta redakcija," saka Raethera kundze.

„Dzīvoklis tiek pagaidām apķīlāts," atbild Martins.

„Dariet, ko jūs atzīstat par labāku," Raethera kundze pasniedz Martinam dzīvokļa atslēgas.

Martinam nav ne jausmas, ka neviens šobrīd nav tuvāk karaļa slepkavības noskaidrošanai, kā viņš . . .

LĒŠU MEISTARS

Ministrijas padomnieks Dr. Ivars Mogorovičs no Belgrades Iekšlietu ministrijas kādā oktobŗa rītā ierodas Berlinē.

Tās pašas dienas pēcpusdienā viņš apmeklē Gestapo kriminālkomisāru Martinu.

Pāris dienas iepriekš te ir bijis franču drošības komisārs Bartelō. Tas pavīrši ir skatījis cauri aktis par Berlinē dzīvojošiem kroātiem.

„Kroātu darbība Vācijā mani neinteresē," viņš paskaidrojis. „Mums pašiem Francijā ir daudz Dienvidslavijai naidīgo kroātu. Viņa majestātes un ārlietu ministra slepkava ir identificēts, tāpat atrasti viņa līdzzinātāji. Pārējais ir dienvidslavu lieta . . ."

Apmierināts viņš ir atstājis Berlīni.

Liekas, ka no Mogorovičа tik viegli nevarēs tikt vaļā.

„Man ir garš saraksts ar dažādiem jautājumiem, kuŗi man ar jums jāpārrunā," viņš saka Martinam.

„Uz visiem jautājumiem mēs atbildēsim un sniegsim jums katru palīdzību," atbild Martins.

„Bet sakiet, lūdzu, kur jūs esat apmeties?"

„Kristīgā hospicē."

Martins zina šo vienkāršo, tīro viesnīcu iepretim Amaltera stacijai. Neviena iestāde savu viesi tur tomēr nenometinātu.

„Bet mīļais Mogorovičа kungs," saka Martins, „es esmu rezervējis priekš jums istabu Bristoles viesnīcā, kur jūs jutīsities daudz labāk."

„Kristīgā hospice ir diezgan laba priekš manis."

Bet Bristole ir nesalīdzināmi labāka!"

„Es jums gribu ko teikt, kollēgas kungs," saka ministrijas padomnieks tekošā viniešu vācu valodā. „Es paliktšu turpat, bet jūs dodiet man rēķinus no Bristoles."

Martins ir vairāk kā pārsteigts par šādu valsirdību. Bet Himlers viņam ir pavēlējis parādīt viesim visādu labvēlību.

Viņi vakariņo Firstenhofā pie Potsdamas stacijas. Martins novērō, ka viesis, par spīti saviem sirmiem matiem un gadu nastai, raida pārāk dedzīgus skatus uz dāmu pusi.

Martins pastāsta viņam kādu jaunāko anekdotu, par ko Mogorovičs skaļi smejas. Martins turpina stāstīt citus anekdotus, kuŗu krājums viņam ir neizsmelams, un tie visi ārkārtīgi patīk padomniekam.

Anekdoti, Berlines alus un Reinas vīns ir viesi tā sajūsminājuši, ka, šķiet, viņš ir aizmirsis karaļa slepkavību.

„Vai jums nebūtu iebildumu nākt man līdz uzmeklēt kādu patīkamu sabiedrību?" vēlu naktī jautā Martins.

„Esmu jūsu rīcībā," atbild Mogorovičs.

KITIJA UN VILTUS GRĀFIENE

Nedaudz vēlāk Martins aptur auto pie kādas mājas Budapeštas ielā. Divreiz viņš nospiež kādu zvana pogu, kuŗu var atrast tikai zinātājs.

„Kas tur ir?" atskan no kāda maza skalŗuņa.

„Te Martins, vecs draugs," Martins atbild mikrofonā.

Durvis atveras, un abi ieiet iekšā. Viņus saņem kāda nenoteikta vecuma dāma. No apsveicināšanās ir redzams, ka Martins patiešām ir šīs mājas vecs draugs.

Kitija Šmidte, tā sauc dāmu, ieved abus viesus salonā. Tur priekšā jau ir kāda Kitijas draudzene, ar kuŗu Mogorovičs tūlit uzsāk flirtēt. Martinam pa to laiku ir nopietna saruna ar Kiju. Viņš grib pagadat Balkānu viesim kādu pastāvīgu sievietes kartas pavadoni, pēc iespējas tadu, kuŗai pašai butu savs dzīvoklis. Vai to varetu nokartot?

Kitijai nav tādu ŗetu, ko viņa nevarētu nokartot.

„Kā būtu ar Anitu?" viņa jautā.

Martins pazīst Anitu kā vienu no Berlines glītākām manekenēm. Viņa gan nav vairs gluži jaunā, bet tas šīni gadījumā ir tieši vēlams. Kā Anita istenībā nav nekāda dāma, to Mogorovičа kungs no Belgrades neapķers tāpat, kā to nav apķēris neviens no ārzemju diplomātiem, vai saimnieciskiem dūžiem, kuŗus Anita ir „aprūpējusi".

Viņai ir skaists dzīvoklis Leninera laukumā. Jūs jau zināt . . ."

Pats par sevi saprotams, ka Martins to zina.

„Es stādīšu Anitu manam draugam priekšā kā grāfieni Lichtenfels. Tas viņam glaimos," nolemj Martins, un viņam ir taisnība.

Mogorovičа kungam aģīmredzot pēdējos gados ir bijusi reta izdevība izrauties no dienesta un savas stingrās sievas uzraudzības. Anita viņam ir tas pats, kas bitei pavasarī pirmā puķe.

(Turpinājums sekos).

TAS LAI ŅEM SAVU KRUSTU

(Pārnesums no 3. lpp.)

Nākošajās dienās desmit leģionāru apsardzībā (no tiem viens pēc tā laika parazas ir saķedets kopā ar Ignāciju) Antiochijas bīskapu aizved uz Romu. Turienes kristieši mēģina darīt visu iespējamo, lai Ignācija krustu atvieglotu. Bet Ignācijs viņiem raksta vēstuli, kuŗā, cita starpā, teikts: „Man bail no jūsu milestības, jo tā man var nākt par ļaunu. Es jūs lūdzu: atļaujiet man kļūt par barību plēsīgiem zvēriem" . . .

Aprakstot savu pavadoņu, romiešu leģionāru, cietsirdīgo izturēšanos, Ignācijs turpina: „No Sīrijas līdz Romai es jau cīnos ar plēsīgiem zvēriem, saistīts ar desmit leopardiem, kas top vēl negantāki, ja es tiem daru labu. Viņu netaisnības dēļ es mācos vēl vairāk būt par Jēzus mācekli . . . Dieva milestības uguns deg mani ar neizdzešamu liesmu. Un Viņš sauc: „Nāc pie Tēva!"

Dažas nedēļas vēlāk Ignācijs jau ir miris mocekļa nāvē. Viņš nav baidījies no krusta sava Pestītāja dēļ.

Smirnas bīskaps Polikarps tiek apsūdzēts un saukts tiesas priekšā. Vēlēdamies glābt cienījamo sirmgalvi, pilsētas prefekts viņu draudzīgi uzrunā, sacīdams: „Kas gan tur par ļaunumu upurēt ķeizaram un sacīt: viņš ir mūsu Kungs?" . . . Un tiesnesis atgādina: „Padomā par savu sirmo vecumu. Zvēri ķeizaram. Nolādi Kristu. Un tu tiksi atbrīvots" . . . Bet sirmgalvis, kuŗa plecus jau nospiež deviņdesmit gadu nasta, nesatricināmā mierā atbild: „Sešdesmit astoņus gadus es esmu Viņam kalpojis. Un Viņš nekā ļauna man nav darījis. Kā lai es tagad nolādu šo savu Ķēniņu, kas man ir dāvājis svētlaimi?"

Pēc dažām stundām Polikarps jau kāpj sārtā. Un, īsu lūgšanu noskaitījis, mirst par savu ticību un savu baznīcu.

Tie ir tikai daži piemēri. Ar šādu ticību neviena vara pasaulē nespēj un nespēs cīnīties. Šādu cilvēku nestais krusts kļust par kristīgās baznīcas uzvaras zīmi.

Un tagad, Ciešanu laikā, būtu svētīgi, ja mēs savās pārdomās apstātos pie jautājuma: kādu krustu es esmu nesis savas kristīgās pārliecības dēļ? Un kādu krustu es būtu ar mieru sava Pestītāja mācības dēļ nest, ja man tas pēc Dieva prāta būtu jādara?

Es domāju, ka uz pirmo jautājumu atbildot, mēs visi būsim vienprātīgi atziņā, ka to, ko mēs esam darījuši Kristus evaņģelija dēļ, nevarētu saukt īsteni par krusta nešanu. Mēs esam ziedojuši tikai mazliet laika un mazliet līdzekļu, bet tas jau nav nekāds krusts. To darot, mēs esam vairāk ieguvuši nekā atdevuši.

Bet var pienākt laiks, kad mums, varbūt, tiešām būs jānes upuri, lai mēs liecinātu, ka esam Kristus mācekļi. Un tas varētu notikt tai likteņīgajā brīdī, kad notiks izšķirīgā sadursme starp divi milžiem, kas tagad viens pret otru ir saslējušies, proti, starp kristiānismu — un antikristiānismu, jeb, parastajā valodā runājot, komūnismu.

Tāda pati sadursme pirms divi gadu tūkstošiem notika Romas valstī. Toreiz uzvarēja kristieši. Tādēļ, ka tie nebaidījās no krusta. Tādēļ, ka tie atcerējās Pestītāja vārdus: „Kas man grib sekot, tas lai aizliedz pats sevi, lai ņem savu krustu un nāk man līdz."

Kā būs nākotnē? Kas mums būtu jādara, lai ar mums nenotiktu tāpat kā ar tiem divi cilvēkiem, par kuŗiem stāstīju sākumā?

Vai pietiek ar to, ka mēs piederam pie draudzes un vismaz vienreiz mēnesī nākam baznīcā? Vai pietiek ar to, ka mēs ziedojam līdzekļus misijas darba veicināšanai? Laikam: ne. Piederība pie draudzes vien mūs katrā ziņā nepadara par kristiešiem. Un arī misijas darbs, lai cik svarīgs tas būtu, negarantē kristiānisma uzvaru pasaulē. Komūnisti zobojas: „Jūsu misionāri iemāca Āfrikas tautas lasīt, un mēs tiem piegādājam literatūru."

Par jautājumu, kas mums būtu jādara, varētu daudz diskutēt. Te savs padoms būtu jādod ne vien baznīcai, bet arī tām organizācijām un iestādēm, kas kārto mūsu saimniecisko, kultūrālo un sabiedrisko dzīvi.

Šai vietā gribētos teikt tikai to, ko Jēzus teicis saviem laika biedriem: „Atgriezieties no grēkiem! Un nāciet man līdz." Citiem vārdiem: dzīvojiet kā kristieši."

Krizostoms stāsta, ka Sv. Lūciānam tiesneši uzdevuši jautājumu: „No kādas valsts tu esi?" — „Es esmu kristietis," Lūciāns atbildējis. „Kāda ir tava nodarbošanās?" — „Es esmu kristietis." — „Kas ir tava ģimene?" — „Es esmu kristietis."

Sv. Lūciānam kristietība bija viss: viņa valsts, viņa ģimene, un tas ir zīmīgi — arī viņa nodarbošanās. Tādi ir cilvēki, kas nes Kristus krustu. Jo ļēta kristietība, laikam, ir un paliek vāja kristietība.

Bet kristietība ir vāja tad, ja tai pazūd debesis, un ja to nevada ticība mūžīgai dzīvošanai. Tādēļ, ka mums savas ticības nav, vai tādēļ, ka tā ir tik vāja, mēs baidāmies pazaudēt un katrā ziņā gribam paturēt savu dzīvību šajā pasaulē.

Bet mūsu Kungs un Pestītājs saka: „Kas savu dzīvību grib paturēt, tam tā zūd. Un kas savu dzīvību zaudēs manis un evaņģelija dēļ, tas to atkal iemantos."

Lūgsim Dievu, lai Viņš mums dotu šo ticību — ticību debesīm un mūžīgai dzīvošanai. Tad Kristus krusts mums nekad nebūs par smagu. Un, šo krustu nesot, kristieši uzvarēs pasaulē.

KULTŪRAS DIENU LAIKĀ ZIEDOSIM ZIEMEĻAMERIKAS LATVIEŠU KULTŪRAS FONDAM!

Kultūras fondam paredzētie ziedojumi nosūtāmi pēc adresēm: Kanadā — Latvian National Federation in Canada, P. O. Box 285, Term. „A", Toronto, Ont.. ASV — American Latvian Association, 1727 Kenyon Street, N. W. Washington 10, D. C.

LATVIJAS AMERIKĀ
numuri.
HAMILTONĀ
O. ANDERSONA pārtikas preču veikalā, 26 MARKET St., dabūjami atsevišķi

Trešdien, 1961. gada 15. martā, 21. n-rs.

KĀPĒC DIEVS KLU

Ar lielu interesi LA izlasu māc. A. Lūša tik ļoti vērtīgos rakstus. Lasot rakstu „Lūdzamā dienā", skats apstājās pie vārdiem „kapēc Dievs klusē" un daudzas lūgšanas paliek neatbildētas, izraisot dažādas pārdomas.

Cilvēkā ir dziļas slāpes pēc lūgšanas, vienošanās ar Dievu. Mēs katrs nesam sevi, savā dziļākā būtībā dievišķo dzirksti, mēs nākam no Dieva, un mums ir neatvairāmā tieksme klusos brīžos vienoties ar savu pirmsakumu, rast ceļu un meklēt spēku no mūsu Radītāja Tēva. Dievs nav kāds teiksmains valdnieks tālā Debesu valstībā, Dievs ir katra krietna cilvēka dvēselē. Dievišķā dzirksts, Augstākā Būte, Kosmiskais Saprāts — visi šie nosaukumi izteic vienu un to pašu, un mēs esam daļa no šī dievišķā. Pat Dieva noliedzējiem būs brīži, kad viņu dvēseles dziļumos ierunājas kāda balss; viņu to varbūt nosauks par dabu vai instinktu.

Dievs ir milestība, piedošana, svētlaime, prieks. Kad Jēzus teica: Mūsu Tēvs, tad ar to Viņš pauda, ka Dievs ir visu cilvēku, ikkatra viena Tēvs. Dievs ir visas dzīvības Radītājs un uzturētājs, visur klātbūdams un zinādams.

Ja Dievs klusē un lūgšanas paliek neatbildētas, tad viņa vaina tur meklējama lūdzējā pašā. Jēzus mācīja: „un visu, ko jūs lūgsit ticēdami", — tā brīnumatslēga, kas atslēdz katra lūdzēja sirdi, ir ticība, n e š a u b ī g a, a b s o l ū t a ticība dievišķai palīdzībai un vadībai.

Dievs apveltījis cilvēku ar brīvu gribu pašam izvēlēties, pa kuŗu ceļu iet, atvērt savas dvēseles durvis jo plašāk un tur ielaist Dievišķo Tēvu kā ceļa rādītāju un palīgu.

Dievs atbild uz katru patiesu lūgšanu, un ja kāda lūgšana paliek neatbildēta, tad tikai tādēļ, ka lūdzēja sirds nav plaši atvērta, lai saņemtu dievišķo palīdzību. Cilvēkam ir jānodibina pastāvīgs, ciešs kontakts ar dievišķo Tēvu.

Ja kādā mājā izdziest elektrība, tad neviens nevaino elektrību, ka tā neatbild signālam, bet vispirms cenšas salabot sabojāto vadu vai kontaktu. Tas ir mazs, bet ļoti spilgts piemērs. Cīluži tas pats ir ar neatbildētu lūgšanu — nevis Dievs klusē, bet lūdzēja durvis ir noslēgtas. Šīs durvis cilvēki noslēdz ar nepareizu dzīves veidu, nepareizu domāšanu, šaubām, raizēm, rūpēm, dusmām, naidu.

Cilvēks ir pieradis domāt par dzīvi, visam savām darīšanām, savu veselību, negātīvā piaksnē. Ko Jēzus mācīja turpat pirms 2000 gadiem „nešaubieties un nezūdieties", to tagad pēta un atzīst modernā zinātne, proti, par pozitīvās domāšanas lielo spēku un iedirbi cilvēka dzīvē. Raizes, rūpes un bailes ir cilvēka mazticības paudēji. Ja cilvēks lūdz Dievu palīdzēt kādā dzīves likstā, bet tūlit pēc tam savās domās atkal sāk zūdīties un šaubīties, tad, protams, ir velti lūgts, jo durvis jau ir noslēgtas.

Ar bērna ticību un paļāvību mums ir jāiet pie sava Radītāja. Mums jāapzinās katru dienu, katru stundu, ka mēs esam Dieva bērni, ka Dievs ir mums klāt vienmēr un visur lielā milestībā un gādībā. Katru dienu tādā paļāvībā mums vajag pateikties Radītājam par visu to, kas mums ir, un redzēt Viņu kā Augstāko saprātu un milestību.

Mums jāmācās valdīt pār visām negātīvām, šaubīgām domām — zūdīšanos, tās pilnīgi izslēdzot no savas apziņas loka. Mums jābūt bezgala uzmanīgiem savos vārdos, jo tie ir sēkla, ko mēs sējam, kas agrāk, vai vēlāk nesīs augļus: Ko sēsi, to plausi. Ja cilvēka vārdos un domās dominē grūtības, neveiksmes, slimības, tad tas arī pēc kosmiskā likuma materializēsies cilvēka dzīvē. Ja cilvēks noliek naudu „grūtai dienai", tad ar to jau viņš savā zemapziņā sēj sēklu, un drošī var teikt, ka šī grūtā diena ari reiz nāks, un tad veltī ir vaimanāt uz Dievu: kāpēc, kāpēc? Cilvēks pats ar savām domām to sev sagatavojis.

Domas un vārdi, ko mēs lietojam, ir nāvīgāki, postošāki ieroči kā visbriesmīgākie karļ. Jāaudzina sevi domāt tikai pozi-

GRĀMATVEDĪBA un IENĀKUMA NOD. priekš uzņēmumiem.
Z v a n i t
HU 5-6121 vai HU 3-9187. Toronto

tīvi un runāt tikai p
dus; nekad nedoma
ļauni par citiem, n
nosodīt. Cilvēkam
lūtā armonijā ar
tuvākiem un visu
Jāatver sirds labve
bai, milestībai, gaiš
tīvām domām. Kat
dot kaut īsu brīdi,
teicībā un ticībā vie
vu, just Viņa visv
vienmēr un visur. U
kādi dzīves sarežģi
tumi, ar paļāvību
tīties pāri visām
koncentrētles uz di
bu un vadību, un p
viss ir atkal labi. P
dievišķās milestība
apņemtu, Kristus
šķietamo problēmu
tu nevienai negāti
vārdam — ak, ka
ko nu darisim —
dzīves sarežģījum
pavisam negaidītā
vēks tiešām jutīs
klātieni.

Ja cilvēks spraud
un grib to sasn
nedrīkst domās ap
būtējiem šķēršļiem
bet nešaubīgā tic
Dievam par Viņa
tīt savu mērķi kā

Ar Dievu visas
mas, mēs vi
bērni, gaismas bē
šeit mūsos un a
Dievs klusē tad,
mas ir novērsušā
mūsu ceļi novērsu
ceļiem. Cilvēks tie
savu dzīvi kā apl
tīvo dzīves nostaj
norobežojis no Au
un palīdzības. Jēz
cei, kā iet, lai ci
Dieva ceļi.

Cilvēka dziļākais
ņas balss, ir
uz mums rūnā, ka
maz ir to cilvēku,
šo balsi. Katrs a
katra nācija un
pā, ar savām dom
veido savu likten
un darbi ir novēr
domām un ceļier
vēcei arī jānes
jo Dievs ir devis
ties iet pa Viņa
vēršties no Viņa
tumsas ceļus.

Cilvēcei jāiet v
ceļš uz augšu
lai sāktu stnigāt
domāt Dieva do
viens vairs nele
paša aizvērtā ga
Dievs neklusēs.

KAUNA

Bez modernās
ko „ceļā uz kom
politisko terora
jās bolševisms,
ziem ziņu avot
vergu tirgotāji
ji vēl šo baltdie
žās nekomūnī
šis kauna trai
demokratiskās
les baltās veste
pams ne vien
bet arī Dienvid
un vēl šur tu
kāda ne sevišķ
namā sniegtā z
Tāpat vēl tagad
dīgus vergus p
125 dolari gab
daudzi melnād
kot pārdoti pa
bu zemēm, un
stākļi šajā zin
kā. Vergus, kā
čekus," bagāti
ki izlietojot, d
mos uz Meku.
pircēji esot Sa
nes naftas kar
vergu cenas e
stipri uz augšu
Arī lielā „hu
nieka" Nerū v
dijas ziemeļau
eksistē verdzib
lēmām nesen
Jaundelhi parl
nes debatēm
Indijā vēl tag
kļūt parādu
un Indijas val
ir uzņēmusi ip
cilvēku — ver

Šī gada sāk
ņa pretendent
burga ģimenē
dītais princis
Līdz šim Hab
ŗa dzīvo Riett
bija jau četra
nāms, Austrij
giem, kuŗien
ir daudz atbal
cīnītu, nejauj
pirms tie nep
no eventuālām
ņa . . .
Mazajam p
kajam Aust
kam doti dauc
nālā skan:
bert, Maria, B

...SAVU KRUSTU

(no 3. lpp.)

...onāru apsardzībā (no tiem viens ...kopā ar Ignāciju) Antiochijas bis... kristieši mēģina darīt visu iespē... ...ot. Bet Ignacijs vispirms raksta „Man bail no jūsu milestības, jo ...ūs lūdzu: atļaujiet man kļūt par ...

...miešu leģionāru, cietsirdīgo iztu... ...rijas līdz Romai es jau cīnos ar ...smit leopardiem, kas top vēl ne... ...iņu netaisnības dēļ es mācos vēl ... Dieva mīlestības uguns deg ma... ...ņš sauc: „Nāc pie Tēva!" ... jau ir miris mocekļa nāvē. Viņš ...ītāja dēļ. ...tiek apsūdzēts un saukts tiesas ...jamo sirmgalvi, pilsētas prefekts ...: „Kas gan tur par jaunumu upu... ...mūsu Kungs?" . . . Un tiesnesis ...mo vecumu. Zvēri ķeizaram. Nolā... ' . . . Bet sirmgalvis, kuŗa plecus ...asta, nesatricināmā mierā atbild: ...mu Viņam kalpojis. Un Viņš nekā ...es tagad nolādu šo savu Ķēniņu, ...

...ps jau kāpj sārtā. Un, Jēsu lūgšanu ...n un savu baznīcu. ...šādu ticību neviena vara pasaulē ...cilvēku nestaīs krusts kļūst par ...

...ūtu svētīgi, ja mēs savās pārdo... ...šu krustu es esmu nesis savas kris... ...krustu es būtu ar mieru sava Pes... ...tas pēc Dieva prāta būtu jādara? ...utājumu atbildot, mēs visi būsim ...s esam darījuši Kristus evaņģelija ...krusta nešanu. Mēs esam ziedojuši ...līdzekļu, bet tas jau nav nekāds ...rāk ieguvuši nekā atdevuši. ...mums, varbūt, tiešām būs jānes ...m Kristus mācekļi. Un tas varētu ...d notiks izšķirīgā sadursme starp ...ret otru ir saslēdzušies, proti, starp ...smu, jeb, parastajā valodā runājot, ...

...tīvi gadu tūkstošiem notika Romas ... Tādēļ, ka tie nebaidījās no krusta. ...a vārdus: „Kas man grib sekot, tas ...vu krustu un nāk man līdz." ...s būtu jādara, lai ar mums nenot... ...ēkiem, par kuŗiem stāstīju sākumā? ... piederam pie draudzes un vismaz ...? Vai pietiek ar to, ka mēs ziedojam ...šanai? Laikam: ne. Piederība pie ... nepadara par kristiešiem. Un arī ...as būtu, negarantē kristīnisma uz... ...as: „Jūsu misionāri iemāca Afrikas ...ādājam literātūru." ...būtu jādara, varētu daudz diskutēt. ...e vien baznīcai, bet arī tām organi... ...o mūsu saimniecisko, kultūrālo un ...

...kai to, ko Jēzus teicis saviem laika ...ēkiem! Un nāciet man līdz." Citiem ..." ...Lūcīnam tiesneši uzdevuši jautāju... ...?" — „Es esmu kristietis," Lūcīns ...arbošanās?" — „Es esmu kristietis." ...Es esmu kristietis." ...bija viss: viņa valsts, viņa ģimene, ...darbošanās. Tādi ir cilvēki, kas nes ...tība, laikam, ir un palīek vāja kris... ...

..., ja tai pazūd debesis, un ja to ne... ...Tādēļ, ka mums savas ticības nav, ...nēs baidāmies pazaudēt un katrā zi... ...u šajā pasaulē. ...tītājs saka: „Kas savu dzīvību grib ...savu dzīvību zaudēs manis un evaņ... ...os." ...nums dotu šo ticību — ticību debe... ...Tad Kristus krusts mums nekad ne... ...nesot, kristīeši uzvarēs pasaulē.

...ku- ...laiku ir nopietna saruna ar Ki... ...me- ...ņu. viņš grib pagadat balkanu ...tik viesim kādu pastaviqu sieviešu ... kartas pavadoni, pēc iespejas ta... ...Rei- ...du, kuŗai pašai butu savs dzīvok... ...ju- ...lis. Vai to varētu nokartot? ...ka- Kitijai nav tādu ķetu, ko vi... ...na nevarētu nokartot. ...mu „Kā būtu ar Anitu?" viņa jau... ...pa- ...tā. ...akti Martins pazist Anitu kā vienu no Berlines glitākām manekenēm. Viņa gan nav vairs gluži jaunā, bet tas šini gadījumā ir tieši vēlams. Ka Anita istenībā nav nekāda dāma, to Mogoroviča kungs no Belgrades neapķers ...tur tāpat, kā to nav apķēris neviens ...pes- no ārzemju diplomātiem, vai kā- saimnieciskiem dūžiem, kuŗus ...rast Anita ir „aprūpējusi". Viņai ir skaists dzīvoklis Leni... ...kāda nera laukumā. Jūs jau zināt . . ." ...gs," Pats par sevi saprotams, ka Martins to zina. ...ieiet „Es stādīšu Anitu manam draugam priekšā kā grāfieni ...eno- Lichtenfels. Tas viņam glaimos," ...svei- nolemj Martins, un viņam ir ...rtins taisnība. ...vecs Mogorovića kungam acīmredzot pēdējos gados ir bijusi reta ...āmu, izdeviba izrauties no dienesta un ...Tur savas stingrās sievas uzraudzī... ...rau- bas. Anita viņam ir tas pats, kas ...tālt bitei pavasari pirmā puķe. ...a to (Turpinājums seko)

LAIKĀ ZIEDOSIM ZIEMEĻ... ...ESU KULTŪRAS FONDAM!

...paredzētie ziedojumi nosūtāmi ... — Latvian National Federation ...285, Term. „A", Toronto, Ont., ...atvian Association, 1727 Kenyon ...gton 10, D. C.

KĀPĒC DIEVS KLUSĒ?

Ar lielu interesi LA izlasu māc. A. Lūša tik ļoti vērtīgos rakstus. Lasot rakstu „Lūdzamā dienā", skats apstājās pie vārdiem „kāpēc Dievs klusē" un daudzas lūgšanas paliek neatbildētas, izraisot dažādas pārdomas.

Cilvēkā ir dziļas slāpes pēc lūgšanas, vienošanās ar Dievu. Mēs katrs nesam sevī, savā dziļākā būtībā dievišķo dzirksti, mēs nākam no Dieva, un mums ir neatvairāmā tieksme klusos brīžos vienoties ar savu pirmsākumu, rast ceļu un meklēt spēku no mūsu Radītāja Tēva. Dievs nav kāds teiksmains valdnieks tālā Debesu valstībā, Dievs ir katra krietna cilvēka dvēselē. Dievišķā dzirksts, Augstākā Būte, Kosmiskais Saprāts — visi šie nosaukumi izteic vienu un to pašu, un mēs esam daļa no šī dievišķā. Pat Dieva noliedzējiem būs brīži, kad viņu dvēseles dziļumos ierunājas kāda balss; viņi to varbūt nosauks par dabu vai instinktu.

Dievs ir mīlestība, piedošana, svētlaime, prieks. Kad Jēzus teica: Mūsu Tēvs, tad ar to Viņš pauda, ka Dievs ir visu cilvēku, ikkatra viena Tēvs. Dievs ir visas dzīvības Radītājs un uzturētājs, visur klātbūdams un zināmdams.

Ja Dievs klusē un lūgšanas paliek neatbildētas, tad visa vaina tur meklējama lūdzējā pašā. Jēzus mācija: „un visu, ko jūs lūgsit ticēdami", — tā brīnumatslēga, kas atslēdz katra lūdzēja sirdi, ir ticība, n e š a u bī g a, a b s o l ū t a ticība dievišķai palīdzībai un vadībai.

Dievs apveltījis cilvēku ar brīvu gribu pašam izvēlēties, pa kuŗu ceļu iet, atvērt savas dvēseles durvis jo plašāk un tur ielaist Dievišķo Tēvu kā ceļa rādītāju un palīgu.

Dievs atbild uz katru patiesu lūgšanu, un ja kāda lūgšana paliek neatbildēta, tad tikai tādēļ, ka lūdzēja sirds nav plaši atvērta, lai saņemtu dievišķo palīdzību. Cilvēkam ir jānodibina pastāvīgs, ciešs kontakts ar dievišķo Tēvu.

Ja kādā mājā izdziest elektrība, tad neviens nevaino elektrību, kā tā neatbild signālam, bet vispirms cenšas salabot sabojāto vadu vai kontaktu. Tas ir mazs, bet ļoti spilgts piemērs. Gluži tas pats ir ar neatbildētu lūgšanu — nevis Dievs klusē, bet lūdzēja durvis ir noslēgtas. Šīs durvis cilvēki noslēdz ar nepareizu dzīves veidu, nepareizu domāšanu, šaubām, raizēm, rūpēm, dusmām, naidu.

Cilvēks ir pieradis domāt par dzīvi, visam savām darīšanām, savu veselību, negātīvā plaksnē. Ko Jēzus mācija turpat pirms 2000 gadiem, „nešaubieties un nezūdieties", to tagad pēta un atzīst modernā zinātne, proti, par pozitīvās domāšanas lielo spēku un iedarbi cilvēka dzīvē. Raizes, rūpes un bailes ir cilvēka maztīcības paudēji. Ja cilvēks lūdz Dievu palīdzēt kādā dzīves likstā, bet tūlīt pēc tam savās domās atkal sāk zūdīties un šaubīties, tad, protams, ir velti lūgts, jo durvis jau ir noslēgtas.

Ar bērna ticību un paļāvību mums ir jāiet pie sava Radītāja. Mums jāapzinās katru dienu, katru stundu, ka mēs esam Dieva bērni, ka Dievs ir mums klāt vienmēr un visur lielā mīlestībā un gādībā. Katru dienu tādā paļāvībā mums vajag pateikties Radītājam par visu to, kas mums ir, un redzēt Viņu kā Augstāko saprātu un mīlestību.

Mums jāmācās valdīt pār visām negātīvām, šaubīgām domām — zūdīšanos, tās pilnīgi izslēdzot no savas apziņas loka. Mums jābūt bezgala uzmanīgiem savos vārdos, jo tie ir sēkla, ko mēs sējam, kas agrāk, vai vēlāk nesīs augļus: Ko sēsi, to pļausi. Ja cilvēka vārdos un domās dominē grūtības, neveiksmes, slimības, tad tas arī pēc kosmiskā likuma materializēsies cilvēka dzīvē. Ja cilvēks noliek naudu „grūtai dienai", tad ar to jau viņš savā zemapziņā sēj sēkļu, un drīši var teikt, ka šī grūtā diena arī reiz nāks, un tad velti ir vaimanāt uz Dievu: kāpēc, kāpēc? Cilvēks pats ar savām domām to sev sagatavojis.

Domas un vārdi, ko mēs lietojam, ir nāvīgāki, postošāki ieroči kā visbriesmīgākie kari. Jāaudzina sevi domāt tikai pozitīvi un runāt tikai pozitīvus vārdus; nekad nedomāt un nerunāt ļauni par citiem, nekritizēt, nenosodīt. Cilvēkam jādzīvo absolūtā armonijā ar sevi, saviem tuvākiem un visu dzīvo radību. Jāatver sirds labvēlībai, pateicībai, milestībai, gaišām konstruktīvām domām. Katru dienu, ziedot kaut īsu brīdi, lai dziļā pateicībā un ticībā vienotos ar Dievu, just Viņa visvareno klātieni vienmēr un visur. Un tad, ja nāk kādi dzīves sarežģījumi un grūtumi, ar paļāvību un ticību skatīties pāri visām problēmām, koncentrēties uz dievišķo milestību un vadību, un pateikties, ka viss ir atkal labi. Redzēt sevi šīs dievišķās milestības un gaismas apņemtu, Kristus vārdā svētīt šķietamo problēmu, nedodot vietu nevienai negātīvai domai vai vārdam — ak, kas nu būs, ak, ko nu darīsim — un vislielākie dzīves sarežģījumi atrisināsies pavisam negaidītā ceļā, un cilvēks tiešām jutīs Dieva visvareno klātieni.

Ja cilvēks spraudīs kādu mērķi un grib to sasniegt, tad viņš nedrīkst domās apstāties pie varbūtējiem šķēršļiem un grūtībām, bet nešaubīgā ticībā pateikties Dievam par Viņa vadību un skatīt savu mērķi kā jau sasniegtu.

Ar Dievu visas lietas iespējamas, mēs visi esam Dieva bērni, gaismas bērni, un Viņš ir šeit mūsos un ap mums. Bet Dievs klusē tad, kad mūsu domas ir novērsušās no Viņa, un mūsu ceļi novērsušies no Viņa ceļiem. Cilvēks tiešām ir ieslēdzis savu dzīvi kā aplī ar savu negātīvo dzīves nostāju un ar to sevi norobežojis no Augstākās vadības un palīdzības. Jēzus rādīja cilvēcei, kā iet, lai cilvēka ceļi būtu Dieva ceļi.

Cilvēka dziļākais ES, sirdsapziņas balss, ir Dieva balss, kas uz mums runā, kas mūs vada, bet maz ir to cilvēku, kas klausās uz šo balsi. Katrs atsevišķs cilvēks, katra nācija un visa cilvēce kopā, ar savām domām un darbiem veido savu likteni, un ja šie ceļi un darbi ir novērsušies no Dieva domām un ceļiem, tad visai cilvēcei arī jānes izraisītās sekas, jo Dievs ir devis brīvību izvēlēties iet pa Viņa ceļiem, vai novērsties no Viņa gaismas un iet tumsas ceļus.

Cilvēcei jāiet vēl garš attīstības ceļš uz augšu, uz sirdsgaismu, lai sāktu staigāt Dieva ceļus un domāt Dieva domas, tad arī neviens vairs neies velti pie sevis paša aizvērtā gaismas avota, un Dievs neklusē. **Lidija Dzelzīte.**

KAUNA TRAIPS

Bez modernās masu verdzības, ko „ceļā uz komūnismu" ar savu politisko terrora sistēmu izveidojis boļševisms, kā izriet no dažiem ziņu avotiem — verdzība, vergu tirgotāji un vergu turētāji vēl šo baltdien eksistē arī dažās nekomūnistiskajās zemēs. Šis kauna traips uz tā sauktās demokratiskās un brīvās pasaules baltās vestes vēl esot sastopams ne vien Afrikā un Indijā, bet arī Dienvidamerikā — Perū un vēl šur tur. Kā izriet no kāda ne sevišķi sen britu Augšnamā sniegtā ziņojuma, tad Saūdārā vēl tagad varot pirkt 20 gadīgus vergus par apmēram 100-125 dolari gabalā. Samērā vēl daudzi melnādainie afrikāņi tiekot pārdoti par vergiem uz arābu zemēm, un vislaunākie apstākļi šajā ziņā esot Rietumafrikā. Vergus, kā „dzīvus ceļojuma čekus," bagāti musulmaņi sevišķi izlietojot, dodoties svētceļojumos uz Meku. Nabadzīgi vergu pircēji esot Saudiarābijā, kuŗienes naftas karaļi pēdējā laikā vergu cenas esot „saskrūvējuši" stipri uz augšu.

Arī lielā „humānista un gudrinieka" Nerū valstībā — īpaši Indijas ziemeļaustrumu daļā, vēl eksistē verdzība, un ar šīm problēmām nesen nodarbojies arī Jaundelī parlaments. No turienes debatēm kluvis zināms, ka Indijā vēl tagad par vergu var kļūt parādu nemaksāšanas dēļ, un Indijas valdība savā budžetā ir uzņēmusi īpašas summas šādu cilvēku — vergu brīvpirkšanai.

DAUDZVĀRDAINAIS PRINCIS

Šī gada sākumā Austrijas troņa pretendenta Otto fon Habsburga ģimenē piedzimis ilgi gaidītais princis — trommantinieks. Līdz šim Habsburgu ģimenē, kuŗa dzīvo Rietumvācijā, Bavārijā, bija jau četras princeses. Kā zināms, Austrijas valdība Habsburgiem, kuŗiem pēc dažām ziņām ir daudz atbalstītāju — monarchistu, nelauj atgriezties dzimtenē, pirms tie neparaksta atteikšanos no eventuālām prasībām pēc troņa . . .

Mazajam princim un teorētiskajam Austrijas trommantiniekam dots daudzi vārdi, kuŗi oficiālā skan: Karl, Thomas, Robert, Maria, Ba'nam, Franziskus, von Habsburg - Lothringen, Herzog von Österreich.

Atsaucoties uz dažādiem likumiem un tiesu spriedumiem, attiecīgā dzimtsarakstu nodaļa jauno princi dokumentāriski grib pārvērst par „vienkāršu mirstīgo", kādēļ Otto fon Habsburgs sācis tiesāšanos.

GRĀMATVEDĪBA un IENĀKUMA NOD. priekš uzņēmumiem.
Zvanīt
HU 5-6121 vai HU 3-9187. Toronto

Abonentu ievērībai Zviedrijā
Latvijas Amerikā abonēšanas maksu lūdzam kārtot ar DV STOKHOLMAS NODAĻU. BOX 220, STOCKHOLM.

Atvadu vārdi profesoram Dr. agr. Jānim Vārsbergam

23. februārī Stokholmā miris bij. Latvijas universitātes un Jelgavas Lauksaimniecības akadēmijas profesors Dr. agr. Jānis Vārsbergs, pārpelnots 11. martā Stokholmas Meža kapu krematorijā. V. dzimis 1879. gada 5. maijā Praulienes pag. Drīkājos kā saimnieka dēls, studējis lauksaimniecību Rīgas Politechniskā institūtā, un to beidzis 1908. gadā.

1910. gadā V. saņem krievu valdības stipendiju un speciālizējas ārzemēs, Vācijā un citās Vakareiropas valstīs, plavkopībā un purvu kultūrā.

V. piedalījies L. U. lauksaimniecības fakultātes izveidošanā, ir docents augkopībā un izpilda arī administratīvus amatus, — 1925./26. gadā ir fakultātes sekretārs un 1927./28. g. dekāns. Savā zinātniskajā darbā V. galveno vērību piešķir Latvijas zāļu pētīšanai un to racionālai izmantošanai. 1932. g. V. aizstāv disertāciju par temu „Zāļāji — augu ārējo apstākļu veidojums", iegūst Dr. agr. gradu, un viņu ievēl par L. U. profesoru. Nodibinoties 1939. g. Jelgavas L. A., V. pārceļas uz turieni.

Blakus darbam savā arodā, V. ir rosīgs politiskā un sabiedriskā laukā. Viņš ir aktīvs līdzgaitnieks Latvijas valsts dibināšanā, ir Tautas padomes un Satversmes sapulces loceklis zemnieku savienības frakcijā, darbojas vairākās sabiedriskās organizācijās un bija ilggadīgs Latvijas agronomu biedrības valdes loceklis un priekšsēdētājs.

V. sarakstījis un publicējis vairākus zinātniskus darbus plavkopībā, purvu kultūrā un par kūdras pakaišiem, rakstījis par lauksaimniecības jautājumiem latviešu un vācu lauksaimniecības žurnālos un darbojies arī politiskā dienas presē, un 1915.-18. g. bijis Baltijas lauksaimnieka atbildīgais redaktors.

1944. gadā V. ierodas Zviedrijā un no 1945.-1950. g. strādā valsts sēklu kontroles stacijā, rosīgi darbodamies arī latviešu nacionālā - sabiedriskās organizācijās, kamēr vien viņa veselības stāvoklis to atļauj. 1955. gadā profesors vēl žirgts un vesels viesojās ASV un Kanadā, bet pēdējos pāris gados viņa veselība un redze bija stipri cietusi, tomēr arī tad V. interese par sabiedriskām lietām nebeidzās. Nopietnāki V. saslima 15. febr., triekas kerts zaudējot valodu.

Pēc viņa sēro meita, znots un mazdēls ASV, divas meitas Zviedrijā, daudzie draugi un līdzgaitnieki, plašā agronomu saime visā pasaulē, kā arī korporācija Tālavija, pie kuŗas viņš piederējis gandrīz 58. gadus. **A. Kuze.**

Savienotas VALSTIS

NUJORKĀ

● Dievkalpojums pulkv. Kalpaka un brīvības cīnītāju piemiņai notika 5. martā Betlemes baznīcā. Dievkalpojumam sākoties, latviešu korporāciju pārstāvji svinīgā gājienā ienesa Latvijas karogu un novietoja to pie altāra. Pie karoga visu dievkalpojuma laiku stāvēja goda sardze. Dievkalpojumu vadīja māc. R. Zariņš un A. Ozols. Dievkalpojumu kuplināja dziedonis Ārijs Kellijs un vijolnieks Andris Zīlīte, pie ērģelēm bija Bruno Skulte.

● Lietuviešu žurnālists A. Salčius un architekts G. Masiunas 1. martā atvēruši mākslas galeriju 925 Madison Ave., pie 73. ielas, Manhatenā. Galerijā galvenā vērība piešķirta modernajam virzienam mākslā, apsola atsaucību arī latviešu mākslinieķiem — šī virziena pārstāvjiem. Katru nedēļu galerijā notiek arī koncerti, lekcijas un kino izrādes mākslas jautājumos.

DETROITĀ

Par atbrīvošanas ziņu gaitām Kalpaka nāves dienas atceres aktā Detroitā stāstīja kalpakietis, Studentu rotas virsleitnants Felikss Lūkins.

„Kas bija tie, kas sāka un pabeidza ziņu par Latvijas atbrīvošanu? — Tie nebija apdomīgie spriedēji, aprēķinātāji, gudrie nogaidītāji — tādu arī tai laikā netrūka, bet viņu Kalpaka bataljonā nebija," risināja savas atmiņas Detroitas vienīgais kalpakietis. „Tā bija jaunatne," turpināja runātājs, „studējoša jaunatne, ģimnaziju audzēkņi, pat pusaudži, kas tvēra šauteni, lai stātos jaunās valsts armijas rindās — jaunatne, kas vairāk domā ar sirdi, nekā ar prātu, kas vairāk dara un mazāk spriedelē. Arī tobrīd pēc garajiem pārtraukšanas gadiem latviešu vidū netrūka tādu, kas ķēmojās pakaļ „kungu tautai", bet kad tāds nomaldījies jaunelkis sadzirdēja aicinājumu stāties cīnītāju rindās, lai latvieši būtu kungi savā zemē un varētu paši sek likteņus lemt, ierunājās viņa asinu balss un — viņš gāja. Vizija, kuŗu saredzēja toreizējie „neprātīgie", īstenojās brīvā pašu izcīnītā valstī, brīvā Latvijā.

Vai varam ko saskatīt nākotnē? — Arī toreiz tauta bija izklīdusi visos pasaules vējos. Bet vajadzēja ieskanēties kādam dedzīgam aicinājumam, lai apsūbējušais patriotisms izpaustos cīņās, kuŗas nu jau pieder vēsturei, bet kuŗas nerims minēt kalpakiešī, atbrīvošanas ziņu dalībnieki un katra latvieša lūpas, kam svēta ir ar tik smagiem upuriem celtā Latvijas valsts. Kā toreiz, tā tagad tautas atsaucīgākā daļa — jaunatne — aug un klausās, vai nesadzirdēs aicinājumu iet tēvzemei palīgā. Ja viņa to sadzirdēs, nešaubīsimies — viņa tam paklausīs.

Aktu ievadīja LAD priekšnieks S. Rudzītis, uzrunājot atbrīvošanas ziņu dalībniekus. Savā goda dienā aktā bija ieradušies arī tie, kas citādi maz piedalās sarīkojumos. Pēc atmiņu stāstījuma klātesošie ilgi un sirsnīgi sumināja F. Lūkinu, un ziedus no DV apvienības pasniedza Vanadžu prce V. Ligotne, no LAD dāmu komitejas pr-ce M. Ūdenāna un no Korporāciju kopas K. Ozoliņš. Ar patriotiskām deklamācijām iepriecināja A.Dravniece, V.Ūdenāne un B. Erdmane. **P. Z.**

KALAMAZŪ

● Vijolnieces Normas Auziņas - Leonardas, čellista Ronalda Leonarda un pianista Jareda Bogardusa koncertu piektdien, 17. martā, pl. 8 vakarā Kalamazū kolledžas Stetson kapellā rīko Latviešu b-ba. Programmā: Mediņa, Kodalija, Mendelsona, Kasado un Veiniauska darbi. Ieejai derīgas abonementa cikla kartes, vai $2,00, mācību iest. audz. $1,00.

● Dr. A. Karpa priekšlasījums „Jaunatnes audzināšanas pamatproblēmas" 19. martā, plkst. 11,30 p. p. (tūlīt pēc dievkalpojuma) vecās Cianas baznīcas apakš. zālē. Priekšlasījums domāts kā veciem, tā arī jaunatnei. Visi aicināti.

Tās pašas dienas vakarā, Dr. A. Karpa priekšlasījums būs arī Elkhartā, bet 18. martā, plkst. 6,00 vakarā — Saginavā.

GRAND RAPIDOS

● Māc. J. Kugrēns no Klīvlendas 12. martā pēc dievkalpojuma Vienības draudzes sabiedriskajās telpās runāja par aktuālu temu „Mūsu draudžu problēmas Jaunās derības gaismā".

● Daudzi grandrapidieši jau gadiem vērojuši tautisko deju kopu, kas piedalās gan pašu draudžu un organizāciju sarīkojumos, gan rāda šo deju skaistumu amerikāņu sabiedrībai. Deju kopas vadītāja un dvēsele ir skolot. E. Brune, to zina daudzi, bet retais laikam zinās, ka deju kopai ir savs kristīts vārds — Ritenītis. Kopas vadītāja paskaidro, ka sastāvs diezgan mainīgs, bet arvien rodoties šo deju cienītāji jaunieši, un līdz šim neesot bijis sevišķu grūtību iestudēt dejas ar lielāku dalībnieku skaitu. Esot nodoms piedalīties Kanadā rīkotajos dziesmu svētkos. Patstāvīgu vakaru deju kopa rīkos 7. aprīlī, pl. 7,30 vakarā YWCAs telpās, 4 stāva sarīkojuma zālē. Ieeja pret labprātīgiem ziedojumiem. Pēc sarīkojuma varēšot arī izdejoties un citādi izpriecāties. Rīkotāji lūdz ņemt līdzi daudz amerikāņu draugus.

● Par Daugavas Vanagu rīkoto karnevālu „Satelītā ap zemes lodi" apmeklētāji bijuši sevišķi apmierināti. Speciāla žūrijas komisija vērtēja labākās maskas un par izcilāko atzina „Borsilu balto", kuŗa pēc identificēšanas izrādījās E. Ūdre no Kalamazū, otra labākā bija „Velnēns" — M. Rozina no Detroitas. Torti nosolīja L. Rudzīte, un bija vēl citi laimīgie, kuŗi ieguva augļu grozu, dzērienu pudeli un citus sīkākus karnevāla atribūtus. Rīkotāji gan bija cerējuši uz vēl kuplāku apmeklētāju skaitu, bet varēšot „noslēgt galus" un sava ārtava vēl atlikšot. Apvienības vadība pateicās dāmām, kas sekmējušas karnevāla labu izdošanos.

● Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev. - lut. draudzes pirmais laicīgais sarīkojums pašu baznīcas sabiedriskās telpās bija pulkv. Oskaram Kalpakam veltītā pēcpusdiena, kuŗu kopīgi organizēja draudze un latviešu skola. Pēc māc. Kr. Hermaņa vadītā dievkalpojuma viņš atklāja pieminas aktu, kuŗā A. Eversons stāstīja par latviešu karavīra varondarbiem, jo sevišķi izcelot Kalpaka personību. Dzīvu atsaucību referāts guva arī jaunatnē, kas bija ieradusies jo kuplā skaitā. Noslēgumā referentam pateicās skolot. L. Skuja. Draudzē nekustamā īpašuma pārziņa pienākumi uzticēti draudzes priekšnieka vietniekam Andr. Valdmanim.

● „Grand Rapids Press" ziņo, ka Rietummičigenas universitātes Kalamazū students no Grand Rapidiem Paulis Ošenieks uzņemts par locekli „Beta Chapter of Sigma Phi Epsilon Fraternity".

● Tie 200 klausītāju, kas 5. marta pievakarē bija ieradušies Lediju literārā kluba telpās, nejutās vīlušies, kad dziedones Paulas Brīvkalnes izpildījumā atskanēja B. Skultes 11 bērnu dziesmas. Sajūsma un uzmanība pieauga vēl vairāk, kad glāstoši un dzīvi izskanēja J. Kalniņa komponētās dziesmas ar Lazdas un Brigaderes tekstiem. Noslēgumā bija operu ārīju sniegumi un piedevas, tāpat aplausi un ziedi. Koncertu organizēja Grand Rapidu latviešu biedrība. **V. Z.**

PRETRUNAS ŠAUSMU BILANCĒS

Vai nāves sekretārs un velna grāmatvedis Ādolfs Eichmans ir žīds, kas darbojies kā bargā Jehova rīkste žīdu pārmācīšanai un cionisma mērķu sekmēšanai?

Ja neatgadīsies kas neparasts, tad 15. aprīlī Izraēlā sāksies apmēram 2 mēnešus ilgs tiesas process pret Argentīnā nolaupīto Eichmanu, kuŗam pārmet 6 miljonu žīdu iznīcināšanas vadību. Viņa tiesāšanai žīdi radījuši astonus speciāllikumus un tiesājamajam tiesas zālē īpašu ložu drošu stikla būri . . .

Par sensācionālo Eichmana nolaupīšanu un Izraēlas žīdu tiesāšām Eichmana tiesāšanas lietā dzirdami ne vien dažādi internacionālo juristu uzskati, bet šajā lietā ir radusies arī sava veida šķelšanās un pamatīga kasīšanās arī vispasaules žīdu starpā. Ir ne vien juristi, bet arī žīdi (rabinus ieskaitot), kas domā, ka Eichmanu tiesāt drīkstētu tikai kāda internacionāla, bezpartejiska tiesa, kādēļ šajā sakarībā 1960. gada Ziemassvētku laikā „New York Times" slejās pie vārda pieteicies arī Izraēlas ministru prezidents Ben Gurions.

Pēc viņa uzskatiem Hitlers esot licis nonāvēt arī poļus, krievus un citu tautu piederīgos, ar nolūku šīs tautas tikai paklaut vācu jūgam, bet žīdus viņš esot pavēlējis iznīcināt tikai tādēļ, ka tie ir bijuši žīdi, un tieši šī iemesla dēļ žīdiem arī esot īpašas tiesības Eichmana tiesāšanai. Īsi izsakoties — Izraēla esot arī iznīcināto žīdu likumīgā mantiniece, un tādēļ tikai antisemītisti un žīdi ar mazvērtības kompleksiem varot prasīt un ilgoties pēc internacionāla Eichmana tiesas procesa . . . No tā gandrīz jāsecina, ka „mazvērtības kompleksi" piemetušies arī žīdu pasaules apvienības vadībai ar Nahumu Goldmani priekšgalā.

Izraēlu kā iznīcināto žīdu mantinieci līdz ar tās speciāltiesībām runāt visu žīdu vārdā apstrīd arī daudzi žīdi, kas noraida cionismu un atgādina, ka Izraēlā arī tagad dzīvo tikai neliela žīdu tautas daļa. Izraēla, kā zināms, nav pat valsts ar lielāko žīdu tautības iedzīvotāju skaitu, un par faktu, ka vācieši, respektīvi Bundesrepublika, Izraēlai maksā iespaidīgu atlīdzību par Hitlera laikos iznīcinātajiem žīdiem, sava veida protests lasāms pat rabīna Elmara Bergera grāmatā „Who knows better, must say so". Šajā grāmatā, cita starpā, aizrādīts, ka Izraēla ir izšķērdētāja, kuŗa ar vācu maksātajām reparācijām dzīvo pāri saviem līdzekļiem. Šajā sakarībā arī jāatzīmē, ka š. g. janvārī Jeruzālemē notikušā 25. cionistu pasaules kongresa rezolūciju — visiem pasaulē izkaisītajiem žīdiem steidzīgi doties uz Izraēlu, lai varētu dzīvot žīdiski pilnvērtīgu dzīvi — dažādās valstīs dzīvojošie žīdi ir uzņēmuši ar dalītām jūtām un skepsi. Par to nokaitinātais Ben Gurions ir pat izteicies, ka žīdi, kas nevēloties dzīvot Izraēlā, ik dienas aizkarot ebrēju reliģiju. Uz to savukārt Amerikas žīdu kongresa prezidents rabīns Princis ūn vēl citi rabīni samērā ātri atbildējuši, ka tā esot bezkaunība, ārpus Izraēlas dzīvojošos žīdus apzīmēt par bezdievīgiem. Tas norādot arī, ka Ben Gurions un viņam līdzīgie neizprotot cionisma mērķus.

Neturpinot lieki iztirzāt Izraēlas žīdu tiesības Eichmana procesa rīkošana, jākonstatē, ka ne vien šis process, kuŗš, pēc visām pašreizējām pazīmēm spriežot, solās izvērsties par komūnistisko valstu parauga teātra tiesas procesu, bet arī daudz kas cits Eichmana lietā pagaidām ir vairāk kā mistisks. Kādēļ Rikardo Klements, respektīvi Eichmans (kuŗa uzturēšanās vieta ir bijusi zināma vairākām personām, žīdus ieskaitot, jau kopš 1955. g.), tika nolaupīts — apcietināts tikai 3 dienas pēc tam, kad viņa pretrunīgos memuārus ar bijušā SS piederīgā — žurnālista Zassena starpniecību bija atpircis amerikāņu žurnāls „LIFE"? Vai memuāru publicēšana (kuŗu īstumu apšauba) Eichmanam uz brīvām kājām esot, — nefrizēta veidā — būtu varējusi kļūt īsiama cionistiem un arī Kremļa genosida speciālistiem?

Kā apliecina Ķelnes advokāts Dr. Servatiuss, tad 6 miljonu žīdu iznīcināšanā apvainotajam nesot nekādas vainas sajūtas, un, kā izriet no dažiem ziņu avoteiem — „Jüdisches Gemeindeblatt für die Britische Zone" 1947. g. 6. janvāra numuru ieskatot — tad Eichmans ir dzimis Palestīnā (Saronā) un tur uzaudzināts pēc žīdu tautas tradicijām . . . Tagad gan ir dzirdēti apgalvojumi, ka pieminētajā izdevumā un citur minētais esot kāds Kārlis Eichmans, jo Ādolfs Eichmans taču esot dzimis Zollingenā. Taču tieši „nāves sekretāra" un „velna grāmatvežē" Ādolfa Eichmana pirmšķirīgas senēbrēju valodas zināšanas, žīdu reliģijas un tradiciju pārzināšana, pēc dažu lietpratēju uzskatiem apstiprina pirmo versiju.

Pagaidām aizdomas, ka Eichmans ir žīds, nav atspēkotas, kādēļ eksistē apgalvojumi, ka viņš kādreiz savu baigo uzdevumu — „Endlösung der Judenfrage" — ir veicis ne vien Hitlera, bet arī politiskā cionisma interesēs . . . lai aizkavētu visā pasaulē izkaisīto **žīdu asimilāciju** ar citām tautām. Jau bībeliskajos laikos pat Mozus esot levitiem licis (skat. 2. Mozus gr. 32. nod.) apkaut atkritējus, kas dejojuši ap zelta teļu . . . Šajā sakarībā atgādina arī kādreizējo žīdu izdzīšanu no Spānijas un turienes misiskās lielinkvizātora (Torquemada) īpatnējo lomu. Blakus Eichmanam kā viens no lielākajiem žīdu iznīcināšanas veicinātājiem tiek minēts arī neapstridamais žīds Dr. Kastners, kas pēc kara bija pat Izraēlas valdības locekļis . . .

No dažiem ziņu avotiem (piem. „Frankfürter Allgemeine Zeitung" 1955. gada 13. jūlija numurā u.t.t.) izriet, ka ķīrī ar Dr. Kastnera palīdzību tikai 150 SS vīri uz Aušvicu iznīcināšanai ir nogādājuši (bez mazākās pretestības) pusmiljonu Ungārijas žīdu, un kā samaksu no tagad apsūdzētā Eichmana Dr. Kastners pēc paša izvēles saņēmis aizvešanai uz drošām vietām 600 prominentus cionistus. Šajā sakarībā „Allgemeine Wochenzeitung der Juden in Deutschland" savā 8. 7. 1955. g. numurā, cita starpā raksta, ka Dr. Kastnera rīcība neesot izprotama un aizvien vēl radot pašu žīdu starpā neuzticību . . . Protams, Dr. Kastnera lieta un Ungārijas žīdu traģēdija ir ļoti plaša tema pati par sevi, bet šādu pašu žīdu „diabolisko kollaborāciju", kas pēc dažiem uzskatiem pamatīgi piepalīdzējuši savas tautas locekļu iznīcināšanā cionisma interesēs, nav tīrumcis.

Pie tādiem pēc Internacionālā Sarkanā Krusta darbinieka — šveiciešā Dr. R. Burkharda tiesā nodotas liecības (skat. 1959. g. 26. februāra laikrakstu „Hannoversche Allgemeine Zeitung") pieskaita, piemēram, arī Soloniku virsrabīnu Dr. Koretcu, kas savā vākdā pavēlējis visiem Grieķijas žīdu jaunekļiem, kas paslēpušies kalnos un citur — atgriezties uz deportācijām un iznīcināšanu, jo žīdu tautai esot jāpanes vajāšanas, no kuŗām tā nedrīkstot izvairīties un paglāoties ar bēgšanu . . .

Arī gandrīz leģendārais Vācijas žīdu pārstāvis Dr. Leo Beks (Baeck), kuŗam par godu Rietumvācijā tagad ir izdota pat pastmarka, un kuŗš ir bijis „Reichsvereinigung der Juden" prezidents, pēc kāda „Associated Press" 1954. g. 16. augusta ziņojuma ir bijis piepalidzigs hitleriešu žīdu iznīcināšanas politikas reālizēšanā.

Pēc dažiem uzskatiem esot pat norādījumi, ka žīdu, tā saukto „di

MEDĪBAS BRĪVAJĀ LATVIJĀ

No vecā mednieka Reiņa atmiņu krājuma

II

SKOPAIS MINISTRS

Latvijas sākuma gados bija kāds turīgs ministrs, bet leģendārs skopulis. Viņš bija arī mednieks un makšķernieks. Kamēr laucinieki nepazina viņa pārliecīgo skopumu, labprāt, kā jau ministram, visadi pakalpoja. Informēja par labākajām zivju vietām, pacienāja un deva naktsmājas. Vēlāk no viņa izvairījās un viņš bija spiests pārnākšņot viesnīcās. Reiz, nozvejojis apm. 2 kg. smagu līdaku, to iedevis kādam viesnīcniekam pagatavot vakariņām, kuŗās ielūdzis arī viesnīcnieku ar sievu. Pie norēķināšanās pēc Rīgas cenām, aprēķinājis līdakas vērtību un 2/3 no tās atskaitījis no rēķina, jo pats apēdis tikai 1/3.

Arī mednieki viņu pazina kā retu skopuli. Pret citiem mednieki viņš izturējās augstprātīgi un lepni. Bija stipri tuvreģ[illegible] karsts" šāvējs. Kādās kopmedībās sarunājām viņu izāzēt, ja radīsies attieciga iespēja. Jau medību sākumā kāds mednieks aiz pārskatīšanās nošāva rubeņu vistu, par ko, bez kurnēšanas un iebildumiem, samaksāja Ls 10 sodu. (Soda naudas tika izlietotas medījumu barošanai). Pusdienojot uz celma pēc „iestiprināšanās" sarunājām izmantot šo vistu ministra izjokošanai. „Sazvērestībā" piedalīties aicināja arī mežsargu, kuŗš nākošos mastus labi pārzināja. Mežsargs norīkoja veiklu dzinēju, arī labu meža pazinēju, ieņemt pozīciju nākošā mastā biezā smalcē pie resnas priedes. Iedeva viņam nošauto vistu un uzdeva pēc mednieka brīdinājuma sauciena — tirro, tirro — to mest pāri stigai mednieku virzienā. (Sauciens tirro nozīmē, ka medījums tuvojas laižoties). Mežsargs nostādīja mednieku tā, ka ministram vieta bija tieši pretim resnajai priedei biezajā smalcē. Aizmugurē bija mežs. Dzinējiem tuvojoties, redzēju, ka ministrs nervozē un vairāk uzmanās blakus stāvošos mednieku, nekā grūti caurredzamo smalci. Lai viņu vairāk sakairinātu, arī es pacēlu stobrus masta virzienā. Iesaucos — tirro, tirro, un vista lidoja ministram pāri. Norībēja divi šāvieni, un vista nokrita aiz viņa mežā. Priecīgā satraukumā ministrs atstāja savu vietu un steidzās pie vistas, pārliecināts, ka nu reiz kaut ko nošāvis, kas viņam gadījās ļoti reti. Pacēlis vistu tuvu pie tuvredzīgajām acīm, viņš saprata, ka būs jāmaksā sods. Taisījās jau vistu atstāt turpat un notikumu noslēpt, bet, pamanījis, ka citi mednieki viņu novēro, vistu tomēr paņēma.

Masta beigās pēc medību vadītāja signāla sanācām kopā. Vadītājs izrakstīja ministram soda naudas kviti par Ls 20.— Ls 10.- sods par rubeņa vistas nošaušanu un Ls. 10.- par priekšlaicīgu postena atstāšanu. Ar lielām sirdssāpēm ministrs šķīrās no Ls. 20.-. Jo nemaksāt nevarēja — medību vadītājam bija diktātoriska vara. Pēc tam visi apbrinojām ministra šaušanas māku un ieroci . . . vista nupat kā nošauta, bet jau — **sasalusi**. Ministra seja dusmās kļuva sarkana, jo nu saprata, ka labi izjokots. Nevienu vārdu tanī dienā ar mums vairs nerunāja.

MEŽA CŪKAS DĒL ZAUDĒ LIGAVU UN SMAGU PŪRU

Kādā sniega bagātā ziemas vakarā Dobeles apkārtnē laiku mājās vairāki mednieki sapulcējāmies meža cūku medībām. (Meža cūkām, ko atzina par kaitīgiem dzīvniekiem, taupāmā laika nebija. Valstij nācās maksāt katru gadu lielas summas par lauciniekiem nodarītiem zaudējumiem). Visu nakti „stiprinājāmies" un spēlējām preferansu. Netrūka arī anekdošu un savstarpējas „āzēšanās". Medībās tas jau nu bija tas jaukākais. Grupā bija virsmežzinis, mežzinis, kāds vietējais ierēdnis, 2 rīdzinieki un pats saimniegs - nemednieks. Ierēdnis bija iecerējis saimnieka vienīgo meitu un turīgās mājas. Jau vakarā mežsargiem bija dots rīkojums pārbaudīt apgaitas un par rezultātiem ziņot pa telefonu. No rīta tuvākais mežsargs ziņoja, ka netālu ielenkta viena cūka ar 6 sivēniem. Sniegā tas viegli konstatējams pēc pēdām. Ielenktās cūkas atradās kāda kalna nogāzē, kas apaugusi nelielām eglītēm. Eglīšu galotnes bija piesnigušas un brīniški vizuļoja saulē. Aizmugurē atradās klajs, labi pārredzams mežs ar resniem kokiem. Mežzinis, kā labs meža pazinēis, paskaidroja, ka parastā cūku pāreja ir apm. 300 mtr. tālāk, kur jaunaudze savienojas ar dzinējiem, lai tie kā viesi dabūtu šaut pirmie. Meža malā palika virsmežzinis, blakus viņam, domādams tur drošāko vietu, novietojās min. līgavainis, un tad mežzinis. Varēja vērot, ka bailīgais līgavainis labprāt būtu palicis mājās, bet tad jau zobošanās neizbēgama, un ko līgava teiks? Nebijām vēl paspējuši aiziet līdz norādītai vietai, kad mastā izdzirdu troksni un, pēc sniega biršanas no eglītēm, bija redzams, ka cūkas jau piecēlušās un dodas uz malu. Tad nejauks vēkšiens (par kliedzienu to nevarēja saukt) pārtrauca klusumu, un redzēju izskrienam klajā meža cūku ar 6 sivēniem. Virsmežzinis ar mežzini aizskrēja kliedziena vietā, kur sāka neganti smieties. Kad es piesteidzos notikuma vietai, ieraudzīju kavalieri gulam eglīšu malā sniegā, vēl vienmēr turpinot kliegt. Uzrāvu viņu stāvus un noprasīju, kāpēc kliedz, bet pārbiedētais nespēja atbildēt. Asinis nekur neredzēju, arī drēbes bija veselas, bet stipri oda gan. Tad sapratu. Izrādījās, ka viņš nebija nostājies mežā aiz koka, bet no cūkas šais siluets kustās. Izšāvu uz to abus stobrus. Cūka iekaucās un aizskrēja purva virzienā. Norībēja vēl divi šāvieni, bet cūka ar troksni ieskrēja purvā. Izrādījās, ka biju pielidis apm. 5 mtr. attālumā, un pēc maniem šāvieniem cūka gandrīz uzskrēsmalci. Turp norīkoja abus rīkojusi L. tiešī virsū.

Nākošajā dienā ar suņu palīdzību atradām purvā nobeigušos meža kuili, apm. 250 mārc svarā. Izrādījās, „vainīgais" esmu es, jo L. skrējienā kuilim aizšāvis gaŗām.

Man bija medībām tumsā piemērota bise — ar diviem ziloņkaula graudiem un „augsto līgti", t. i. stobru savienojuma liste pacēlās virs stobriem. Pie savas bises biju tā pieradis, ka šāvu bez lielas tēmēšanas, uz piesvidiena. To panācu ar neatlaidīgiem treniņiem. Medību beigās parasti izšāvu atlikušās patrōnas uz pudelēm, pīpjiem u. c. Arī dzīvoklī vaļas brīžos ar bisi un pistoli trenējos tēmēšanā pret spoguli. Bises patrōnas pildīju pats ļoti uzmanīgi, jo veikaliem un fabrikām neuzticējos. Gandrīz katrai bisei vajadzīgi savi īpatnēji lādiņi. Ceru ar šiem piedzīvojumiem pakalpot mednieklem iesācējiem. Piezīmēju, ka katra bise vispirms rūpīgi jāpiešauj, lai atrastu labākos pildījumus.

M. Krone-Balduma

PADOMI NAMAMĀTĒM

SĪKI PADOMI IKDIENAI

Skābie kāposti neapniks, ja tos pratīs dažādi sagatavot. Kāpostus, nevāriņā veidā pasniedzot galdā, sīkāki sasmalcina, tad pievieno cukuru pēc garšas un sasmalcinātas kimenes. Visu sajauc ar skābu krējumu. Citā reizē kāpostiem var pievienot rozines, kuŗas iepriekš nomazgājamas un mazliet ūdenī uzbriedināmas. Var arī kāpostiem pielikt sīki sagrieztu sīpolu vai skābu gurķi. Maigākus kāpostu salātus iegūsim, ja skābiem kāpostiem pievienosim saēvelētus ābolus un burkānus.

Labu piedevu dažādiem siltiem un aukstiem gaļas ēdieniem var pagatavot, sajaucot novārītas un saēvelētas bietes ar svaigiem smalki sagrieztiem āboliem. Pēc garšas var pielikt sarīvētus mārrutkus. Visu sajauc ar skābu krējumu un pievieno cukuru pēc garšas.

Lai kūkas un tortes varētu pēc izcepšanas viegli izņemt no formas, tad pēdējās pirms miklas iepildīšanas labi jāieziež ar sviestu. Sviestam jābūt siltumā izkausētam, un ieziešana jāizdara ar sareniti. Pēc tam formu vienmērīgi izkaisa ar miltiem vai rīvmaizi. Grūti nāksies kūku izņemt no formas, ja to sākarsē un tad ieziež ar sviestu.

Liepu ziedu tēju ieteicams dzert nervoziem, nogurušiem un tādiem cilvēkiem, kuŗus moka ass klepus. Tējas gatavošanai ņem tikko uzvārītu ūdeni, tanī ieber lielu ziedu, trauku aizvāko un mazu laiciņu pavāra vai patur siltā vietā. Pasniedz tēju saldinātu ar medu un pievienojot citrona sulu. Apsaldēšanās gadījumā tēju pasniedz ļoti karstu.

Aukstā laikā patīkami iedzert glāzi karstvīna. Tā pagatavošanai lieto parasto sarkanvīnu. Uz vienu kv. vīna ņem ¼—½ mārc. cukura, atkarā no tā, cik saldu vīnu vēlas; 1 gab. rupjā kanēļa, 5 krustnagliņas, pusgab. engvera saknes, puscitrona vai apelsīna mizas, pus pākstiņas vaniļas. Vīnu uzvāra kopā ar cukuru un garšvielām, izkāš caur tējas sietiņu un pasniedz karstu.

Medus ir ziedu nektārs, ko bites savā ķermenī pārstrādājušas saldā barībā sev un cilvēkiem. Medus ir ļoti veselīgs un organismā viegli uzņemams un pārstrādājams. Tas nepārpūlē gremošanas organus un tieši pāriet asinīs.

Medus veicina asins riņķošanu un atstāj labu iespaidu uz nervu sistēmu. Medus satur vitamīnus, spēcina baltos asins ķermenīšus un nobeidz arī dažu lipīgu slimību dīgļus. Medus sevišķi ieteicams bērniem, mazasinīgiem un tiem, kas slimo ar nerviem. Medu ieteicams baudīt dabiskā veidā: karstā pienā vai ūdenī tas zaudē vitamīnus, fosforskābi un kalķi.

No medus sagatavots dzēriens atvēsina un atspirdzina. Medus ir ists dziednieciības līdzeklis. Beidzot medus ir labākais ādas un skaistuma kopšanas līdzeklis. Ūdenī atšķaidīts, tas padara ādu mīkstu, baltu un veselīgu. Mūsu vecmāmiņas jau senāk zināja, kā no visām dabas balvām ir trīs izcilākās, kas ar savām dziednieciskām spējām atveselo un stiprina miesu un padara modru un spēcīgu garu, tas ir: medus, sīpols un citrons.

Austrūmnieki ir lieli sīpolu cienītāji, tā arī izskaidro viņu caurmēra garo mūžu apm. 90 gadus. Sīpoli austrumos tiek lietoti visvairāk zaļā veidā, kas arī nodrošina tiem labu gremošanu un tieši pāriet asinīs.

Ausrtūmnieki ir lieli sīpolu cienītāji, tā arī izskaidro viņu caurmēra garo mūžu apm. 90 gadus. Sīpoli austrumos tiek lietoti visvairāk zaļā veidā, kas arī nodrošina tiem labu gremošanu un tieši pāriet asinīs.

Aukstā laikā patīkami iedzert glāzi karstvīna. Tā pagatavošanai lieto parasto sarkanvīnu. Uz vienu kv. vīna ņem ¼—½ mārc. cukura, atkarā no tā, cik saldu vīnu vēlas; 1 gab. rupjā kanēļa, 5 krustnagliņas, pusgab. engvera saknes, puscitrona vai apelsīna mizas, pus pākstiņas vaniļas. Vīnu uzvāra kopā ar cukuru un garšvielām, izkāš caur tējas sietiņu un pasniedz karstu.

Citrons, kā veselības auglis, tiek arī lietots dažādu saldo ēdienu sagatavošanai. Šenie latīņi tad arī šo augli nosaukuši „Citrus medica". Ārstniecībā lieto citrona sulu, mizu un sēklas.

Citrona sula savelk, kairina, atspirdzina un dzesē slāpes, tīra asinis, uzlabo gremošanu, asinscirkulāciju un šķirgribu.

Lauru lapas satur 3% zilskābes. Indes saturs gan samazinās pēc ilgākas noguldēšanās, tomēr ieteicams izsargāties no pārmērīgas lauru lapu lietošanas pie ēdieniem.

Ar auglu sēklām jābūt uzmanīgām. 4 saspiestu ābolu sēklas dod to pašu zilskābes daudzumu, ko viena rūgtā mandele. Zilskābi satur arī plūmju, bumbieŗu, kiršu, pīlādžu, aprikožu un firziķu kodoli.

Svaigu rūgto mandeļu lietošanā jābūt uzmanīgiem, jo tanīs liels procents zilskābes. Rūgtās mandeles lieto pie cepumiem visai mazā mērā, un tās nevar būt kaitīgas, ja ir arī labi nostāvējušās.

Melnais rutks, visai iecienīts sakņaugs, ko lieto barībā un arī ārstniecībā. Svaigi rutki, sevišķi melnie, garie, tīra aknas, ierosina šķirgribu un veicina sagremošanu. Melnā rutka sula ar medu labs līdzeklis pret garo kāsu.

Vaniļa patur gadiem savu aromātu, ja dažas pākstis iebāž ar cukuru pildītā pudelē, kuŗu tad cieti aizkorķē. Cukurs jau pēc dažām dienām pieņem vaniļas garšu, un to var izlietot pie ēdieniem.

CANADA

SVARĪGS PAZIŅOJUMS

Ja esat ieradies pēdējā laikā, iespējams, ka jūs nebūsit iepazinies ar Kanadas saimniecības praksi. Pirms pērkat dārgas preces, vai saņemot pakalpojumus, padomājiet, vai saprotat pirkšanas noteikumus.

Daži jaunieceļotāji Kanadā dārgi maksā par pakalpojumiem, kādus valdība un brīvprātīgas aģentūras ar prieku sagādā par brīvu.

Daži vienojas maksāt nesamērīgus procentus vai paraksta līgumus, kas viņus saista ar daudz augstākiem maksājumiem, nekā viņi bija sagaidījuši.

Jūs darīsit gudri, ja pilnīgi noskaidrosit apstākļus, pirms parakstāt līgumu. Ja jums ir šaubas, tad aprunājieties ar solidu aģentūru pārstāvjiem, kā, piem., „Better Business Bureau". Viņiem ir ziņas par sūdzībām pret kompanijām, kas tiek turētas aizdomās par maldinošām un negodīgām veikala metodēm. Advokāta padoms arī var jūs aizsargāt.

Ja jūs domājat, ka esat negodīga veikala upuris, stājieties sakaros ar jūsu dzīves vietai tuvāko immigrācijas ierēdni vai ar savas etniskās grupas pārstāvi. Viņi būs priecīgi jums palīdzēt.

ELLEN L. FAIRCLOUGH,
Pavalstniecības un ieceļošanas ministre.

KĀ KRĀT PASTMARKAS

Laikā, kad pastmarkas parādījās pasaulē, to krāšana bija ļoti viegla. Neprasīja daudz līdzekļu, nedz arī laika to pētīšanai un kārtošanai. Bija tikai dažas pastmarkas pasaulē.

Tagad tas ir citādi. Pasaules valstis bieži izdod jaunas pastmarkas. Vienmēr rodas jauni veikali, raibu raibie albumi, kas mulsina jaunos marku krājējus. Tagad pastmarku ir tik daudz, ka tās visas nav iespējams sakrāt. Tās maksā miljonus! Tāpēc katram, kas grib sākt krāt pastmarkas, ir jābūt skaidrībā par to: kā krāt un ko krāt?

Nav ieteicams pirkt veikalos visu, kas patik aci, jo tad būs tāda nekārtība jūsu albumā, ka nezinās ne gala, ne malu. Pērkot markas veikalos, tās iznāk stipri par dārgu, jo katram veikalniekam jānopelna sava iztika. Marku veikali nav, lai krātu pastmarkas, bet gan tikai, lai šie veikalnieki paši varētu dzīvot labas dienas no tās naudiņas, ko sanes pastmarku pircēji. Ja parastā marku cena ir, piem., 5 centi par pastmarku, tad par to pašu marku veikalnieks jau prasa 7, 8 un vairāk centu gabalā. Tāpēc ieteicams pastmarkas pirkt tieši no pasta iestādēm, jo tādas darbojas katrā valstī pie kādas galvenās pasta iestādes, kur atrodas filatelistu nodaļa. Bet dažreiz gadās, ka dažas markas vairs nav tur dabūjamas, tad nākošais ceļš ir pie kādas filatelistu organizācijas vai kopas, kur starp vietējiem filatelistiem varēs atrast attiecīgo pastmarku par samērā zemāku cenu nekā veikalos. Vislabākais veids ir pastmarku apmaiņa, bet ja tas nav iespējams, tad jāpērk tieši par skaidru naudu. Pie dažām filatelistu biedrībām pastāv pastmarku apmaiņas centri, kur filatelisti piesūta savas burtnīcas un saņem pretim citas. Gada beigās par visu norēķinās un varbūtēju starpību piemaksā vai saņem atpakaļ.

Katram filatelistam ir nepieciešamas sekojošas lietas:

pastmarku katalogs,
zobiņu mērītājs,
pavairojamais stikls un
speciālas standziņas pastmarku cilāšanai un aplūkošanai.

Šīs mantas ir dabūjamas veikalos, kur pārdod pastmarkas, tās nemaksā daudz, izņemot tikai katalogus, kuŗi ir dārgi, bet tie visi nav jāiegādājas, var ņemt tikai tādu, kādas valsts markas krāj. Dažos klubos var dabūt katalogus ieskatam par brīvu. Bet tomēr šis veids nav visai ērts un tādēļ ir ieteicams katram iegādāties vienu katalogu. Bet ja tuvumā dzīvo divi vai vairāki filatelisti, tad katrs pērk citu katalogu un savstarpēji apmainās pēc vajadzības. Kad visas nepieciešamās lietas ir nopirktas, tad jaunajiem marku krājējiem nākošais solis ir pareiza pastmarku ievietošana un noņemšana no aploksnēm. Pirms pastmarku ievieto albumā, tās ir jāpārbauda pēc ūdenszīmēm, zobojumiem un krāsu variācijām. Dubultnieki jānovieto atsevišķā albumā, kur pastmarkas viegli ievietojamas un izņemamas. Dubultnieki noder apmaiņai. Katrai zīmogotai pastmarkai ir lielāka vērtība, ja tā vēl atrodas uz nebojāta sūtījuma aploksnes. Sevišķi tas sakāms par vecākām aploksnēm un it sevišķi no Baltijas valstīm. Kad jaunais marku krājējs ir iepazinies ar visu, kas nepieciešams filatelijas sākumā, tad nākošais solis ir zināt

KO KRĀT?

Marku krājējiem — iesācējiem, nav ieteicams staigāt pa pastmarku veikaliem un pirkt visu, ko ierauga skaistu, un nevar pirkt visu to, ko tirgotājs piesola. Parasti tirgotājs piesola to, no kā viņš grib tikt ātrāk vaļā un kas dod lielāku peļņu.

Reiz ejot pa ielu Montreālā ieraudzīju skaisti dekorētu pastmarku veikala logu. Gāju iekšā un jautāju pēc Latvijas pastmarkām. Prasiju, lai rāda visu, kas ir pārdošanai. Veikalnieks teica, ka daudz neesot, tikai pāris seriju. Lūdzu tās parādīt. Piedāvāja Scott's 25-33, kas ir ļoti lētas, par Scott's 9-16. Viņš izņēma no paciņas 10 kap. pastmarku uz cigarešu papīra un teica, „Šī serija maksā $7,25." Tā kā šai serijai ir dažas markas ar augstu cenu, tad piēprasiju tās visas apskatei. Tuvāk apskatot pastmarkas pret gaismu, atklājās, ka visas ir ar šūnu ūdenszīmi un maksā tikai $0,95. To arī tūdaļ pateicu tirgotājam, un pastmrakas ieguvu par $0,75 centi. Jaunais pastmarku krājējs par tām būtu samaksājis, nezinādams cenu, apm. $7,00. Tas ir desmitkārtīgi vairāk, kā patiesībā.

Pērkot pastmarkas paciņās, krājējs nevarēs savākt vēlamās valstis pēc pilnām serijām, bet albums būs raibs, kur viss kas ir, bet nekas noteikts.

Vislabākais un lētākais ir sākt krāt Latvijas pastmarkas. Tur nekas jauns klāt nenāk. Šīs pastmarkas ir vienas no interesantākām pasaulē, kas visvairāk var interesēt krājēju. Bez tam var krāt arī Lietuvas un Igaunijas. Bet ja nu tās valstis vēl neapmierina, tad papildināt ar tās zemes pastmarkām, kuŗā dzīvo, vai ar kuŗu valsti ir vislielākā sakarste. Sarakstē ar paziņām vienmēr vēstules apmaksāt ar visjaunākām pastmarkām, vai ar iespējami vecākām gadu gājumā. Pastmarkas likt uz aploksnēm ar visām lokšņu malām jeb lokšņu stūŗu malām vai lates numuriem. Lūdziet paziņas, lai arī tie tādā pašā veidā apmaksā jums adresētās vēstules. Ja nu atsevišķu valstu pastmarkas ir par vienmuļām, tad var krāt pēc attēliem, piem.: tauriņi, kuģi, tilti, vilcieni u.t.t. Sīkāku aprakstu, „Ko mēs krājam un ko mēs varētu krāt," var lasīt „LF" nr. 10, 15. l.p.p.

Nekad nepirkt dārgus bilžu albumus, bet iegādāties atsevišķas albumu lapas un vākus, kas izmaksā apm. pusi lētāk. Un šos albumus var veidot pēc pašu gaumes un izdomas. Tur pie katras pastmarku serijas var atzīmēt nepieciešamās ziņas par katru izdevumu.

Pastmarkas nekad nelīmēt albumā, sevišķi tās, kuŗas vēl nav lietotas sūtījumu apmaksai. Ieteicu pastmarku iestiprināšanu albumā izdarit ar speciāliem caurspīdīgiem šim nolūkam gatavotiem ietvariem. Esmu izmēģinājis visādus, bet vislabākie ir vācu Hawid marku turētāji. Tie ir dubultīgi, caurspīdīga virsa un melns pamats. Pastmarkas izskatās ļoti skaisti albumā! Ietvari ir dažādos platumos. Tos sagriež pēc vajadzības. Pastmarkas ārā nekrīt un arī nebojājas. No tiem pastmarkas ir iespējams ērti izņemt un apmainīt katrā laikā, nebojājot pastmarku kvalitāti. Aizbāžamās grāmatas nav piemērotas kollekcijai, tās noder tikai tām pastmarkām, kas ir dubultas un domātas pārdošanai vai apmaiņai.

Nesākt pastmarku krāšanu ar vispasaules pastmarkām. Tā ir vislielākā nepareizība, liela laika un visvairāk naudas šķiešana. Pēc zināma laika spiža krājējs vai nu pilnīgi pametīs pastmarku krāšanu, vai pāries uz kādu sistēmatisku krāšanu. **Tas pievērsīsies tikai kādai noteiktai valstij vai speciaīkollekcijai.**

Pie „LF" pastāv Latvijas pastmarku apmaiņas grupa, kur interesanti piesūta savus Latvijas pastmarku dubultniekus un pieprasa pēc sava uzdotā saraksta. Interesantus rakstus par filateliju var lasīt žurnālā „Latviešu Filatelists," ko izdod Latviešu Filatelistu apvienība. Gada abonēšanas maksa $3,00. Redakcijas adrese: 705 Saraguay Blvd., Pierrefonds, Que., Canada.

A. Grebis.

Trešdien, 1961. gada 15. martā, 21. n-rs.

Penma

Pieprasiet
PENMANS
NAILONA DARBA ZEĶ
ar pastiprinātiem papēžiem un pirks
TĀS PĀRSPĒJ PĀRĒJĀS

Jūs iegūsit kāšanos — tības — ex valk
PENM darba
Liela izvē mērotas k bam. Jūsu pirkšanās rotām

ARĪ VEĻA, VIRSDRĒBES
slavena kopš 1868

ĒDIENVEIKALS EUR
EIROPIEŠU GAUMĒ
756 QUEEN ST., W., TORONTO. TEL.:
(starp Bellwood un Claremont ielām)
ATVĒRTS 7 DIENAS NEDĒĻĀ, no pl. 6 rītā
MŪSU CENAS IR ZEMAS, BET LIELISKAS
Runājam dažādas eiropiešu valodas.

TRANSPORTA FIRMA
KAKTIŅ
Veicam visādus transportus ar modernām.
(mēbeļu, būvmateriālu u. c.). Lūdzam zvanīt
LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd

Dr. ROMAN PNEWSKY
Ilggadīga prakse slimnīcās Vācijā, Polijā u
Speciālists iekšķigās, sievieŗu un venerisk
3537 PARK AVE., MONTREAL, P.Q., tel. VI 5-76
Runā vāciski un krieviski. Pieņem no pl.

ATKAL DBŪJAMAS GRĀMATAS:
Latviešu pareizrakstības vārdnica 5.—8. kl. .....
VALODIŅA .....
VIEGLĀ GAITA .....
M. Baldumas-Kropes IKDIENAS un SVĒTKU
Dz. Zeberiņas — ĢIMENES PAVARDS .....
U. Ģērmaņa — LATVIEŠU TAUTAS PIEDZĪV

JAUNĀKĀS GRĀMATAS:
A. Dziļuma — NOKALTIS ZARS — romāns .....
K. Ķezbera — MAINAS HERCOGISTE — romā
J. Ziemeļnieka — KOPŌTI STĀSTI .....
T. Zeltiņa — DRUPU REPUBLIKA — romāns
KALEVALA — Somu tautas eps .....
V. Toma — ALDAUNE — romāns .....
V. Toma — MŪŽĪGĀ SPĒLE — dzejas .....
Māc. A. Ozols STĀSTI PAR JĒZU .....
Māc. A. Ozols TICIBAS MĀCIBA, 3.—4. kl.
Pieprasiet
DAUGAVAS VANAGU GRĀMA
123 Huron St., Toronto 2-B,

LATVIJAS AMERIKĀ
MOD
SPIES
TOR
PIEŅEM VISĀDA VEIDA IESPIEDUMDARBU PASŪTI
LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU
VIZĪTKARTES,
DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJ
KONCERTU PROGRAMMAS,
SARĪKOJUMU BIĻETES,
PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅ
GRĀMATAS un ŽURNĀLUS
VESTULU VEIDLAPAS, A
u. c.
PASŪTĪNĀJUMUS PIEŅEM:
LA BIROJĀ, 123 HURON IELĀ,
ONT., CANADA. TEL.:
Pasūtinājumus lūdzam nodot lai

RKAS

das brīvu. Bet tomēr šis veids nav visai ērts un tādēļ ir ieteicams katram iegādāties vienu katalogu. Bet ja tuvumā dzīvo divi vai vairāki filatelisti, tad katrs pērk citu katalogu un savstarpēji apmainās pēc vajadzības. Kad visas nepieciešamās lietas ir nopirktas, tad jaunajiem marku krājējiem nākošais solis ir pareiza pastmarku ievietošana un noņemšana no aploksnēm. Pirms pastmarku ievieto albumā, tās ir jāpārbauda pēc ūdenszīmēm, zobojumiem un krāsu variācijām. Dubultnieki jānovieto atsevišķā albumā, kur pastmarkas viegli ievietojamas un izņemamas. Dubultnieki noder apmaiņai. Katrai zīmogotai pastmarkai ir lielāka vērtība, ja tā vēl atrodas uz nebojāta sūtījuma aploksnes. Sevišķi tas sakāms par vecākām aploksnēm un it sevišķi no Baltijas valstīm. Kad jaunais marku krājējs ir iepazinies ar visu, kas nepieciešams filatelijas sākumā, tad nākošais solis ir zināt

KO KRĀT?

Marku krājējiem — iesācējiem, nav ieteicams staigāt pa pastmarku veikaliem un pirkt visu, ko ierauga skaistu, un nevar pirkt visu to, ko tirgotājs piesola. Parasti tirgotājs piesola to, no kā viņš grib tikt ātrāk vaļā un kas dod lielāku peļņu.

Reiz ejot pa ielu Montreālā ieraudzīju skaisti dekorētu pastmarku veikala logu. Gāju iekšā un jautāju pēc Latvijas pastmarkām. Prasīju, lai rāda visu, kas ir pārdošanai. Veikalnieks teica, ka daudz neesot, tikai pāris seriju. Lūdzu tās parādīt. Piedāvāja Scott's 25-33, kas ir ļoti lētas, par Scott's 9-16. Viņš iznēma no paciņas 10 kap. pastmarku uz cigarešu papīra un teica, „Šī serija maksā $7,25." Tā kā šai serijai ir dažas markas ar augstu cenu, tad pieprasīju tās visas apskatei. Tuvāk apskatot pastmarkas pret gaismu, atklājās, ka visas ir ar sīnu ūdenszīmi un maksā tikai $0,95. To arī tūdaļ pateicu tirgotājam, un pastmrakas ieguvu par $0,75 centi. Jaunais pastmarku krājējs par tām būtu samaksājis, nezinādams cenu, apm. $7,00. Tas ir desmitkārtīgi vairāk, kā patiesībā.

Pērkot pastmarkas paciņās, krājējs nevarēs savākt vēlamās valstis pēc pilnām serijām, bet albums būs raibs, kur viss kas ir, bet nekas noteikts.

Vislabākais un lētākais ir sākt krāt Latvijas pastmarkas. Tur nekas jauns klāt nenāk. Šīs pastmarkas ir vienas no interesantākām pasaulē, kas visvairāk var interesēt krājēju. Bez tam var krāt arī Lietuvas un Igaunijas. Bet ja nu tās valstis vēl neapmierina, tad papildināt ar tās zemes pastmarkām, kurā dzīvo, vai ar kuru valsti ir vislielākā sarakste. Sarakstē ar paziņām vienmēr vēstules apmaksāt ar visjaunākām pastmarkām, vai ar iespējami vecākām gadu gājumā. Pastmarkas likt uz aploksnēm ar visām lokšņu malām jeb lokšņu stūru malām vai lates numuriem. Lūdziet paziņas, lai arī tie tādā pašā veidā apmaksā jums adresētās vēstules. Ja nu atsevišķu valstu pastmarkas ir par vienmuļām, tad var krāt pēc attēliem, piem.: tauriņi, kuģi, tilti, vilcieni u.t.t. Sīkāku aprakstu, „Ko mēs krājām un ko mēs varētu krāt," var lasīt „LF" nr. 10, 15. l.p.p.

Nekad nepirkt dārgus bildžu albumus, bet iegādāties atsevišķas albumu lapas un vākus, kas izmaksā apm. pusi lētāk. Un šos albumus var veidot pēc paša gaumes un izdomas. Tur pie katras pastmarku serijas var atzīmēt nepieciešamās ziņas par katru izdevumu.

Pastmarkas nekad nelīmēt albumā, sevišķi tās, kuras vēl nav lietotas sūtījumu apmaksai. Ieteicu pastmarku iestiprināšanu albumā izdarīt ar speciāliem caurspīdīgiem šim nolūkam gatavotiem ietvariem. Esmu izmēģinājis visādus, bet vislabākie ir vācu Hawid marku turētāji. Tie ir dubultūgi, caurspīdīga virsa un melns pamats. Pastmarkas izskatās ļoti skaisti albumā! Ietvari ir dažādos platumos. Tos sagriež pēc vajadzības. Pastmarkas ārā nekrīt un ari nebojājas. No tiem pastmarkas ir iespējams ērti izņemt un apmainīt katrā laikā, nebojājot pastmarku kvalitāti. Aizbāzamās grāmatas nav piemērotas kolekcijai, tās noder tikai tām pastmarkām, kas ir dubultas un domātas pārdošanai vai apmaiņai.

Nesākt pastmarku krāšanu ar vispasaules pastmarkām. Tā ir vislielākā nepareizība, liela laika un visvairāk naudas šķiešana. Pēc zināma laika spīža krājējs vai nu pilnīgi pametīs pastmarku krāšanu, vai pāries uz kādu sistēmatisku krāšanu. **Tas pievērsīsies tikai kādai noteiktai valstij vai specialkollekcijai.**

Pie „LF" pastāv Latvijas pastmarku apmaiņas grupa, kur interesanti piesūta savus Latvijas pastmarku dubultniekus un pieprasa pēc sava uzdotā saraksta. Interesantus rakstus par filatelisti ju var lasīt žurnālā „Latviešu Filatelists," ko izdod Latviešu Filatelistu apvienība. Gada abonēšanas maksa $3,00. Redakcijas adrese: 705 Saraguay Blvd., Pierrefonds, Que., Canada.

A. Grebis.

Penmans

Pieprasiet

PENMANS

NAILONA DARBA ZEĶES

ar pastiprinātiem papēžiem un pirkstgaliem

TĀS PĀRSPĒJ PĀRĒJĀS

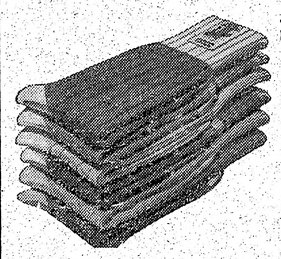

Jūs iegūsit extra valkāšanos — extra vērtības — extra vērtību valkājot

PENMANS darba zeķes

Liela izvēle un piemērotas katram darbam. Jūsu labākā iepirkšanās par piemērotām cenām.

ws 9-4

ARĪ VEĻA, VIRSDRĒBES

slavena kopš 1868

ĒDIENVEIKALS EIROPIEŠU GAUMĒ **EUROPE,**

756 QUEEN ST., W., TORONTO. TEL.: EM 4-9641.

(starp Bellwood un Claremont ielām).

ATVĒRTS 7 DIENAS NEDĒĻĀ, no pl. 6 rītā līdz 8.30 vak.

MŪSU CENAS IR ZEMAS, BET LIELISKAS MALTĪTES.

Runājam dažādas eiropiešu valodas.

TRANSPORTA FIRMA

KAKTIŅŠ

Veicam visādus transportus ar modernām mašīnām (mēbeļu, būvmateriālu u. c.). Lūdzam zvanīt katrā laikā:

LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd., Toronto.

Dr. ROMAN PNEWSKY

Ilggadīga prakse slimnīcās Vācijā, Polijā un Šveicē.

Speciālists iekšķigās, sievišu un venerisķās slimībās.

3537 PARK AVE., MONTREAL, P.Q., tel. VI 5-7623, Montreal.

Runā vāciski un krieviski. Pieņem no pl. 8—9 vakarā.

ATKAL DBŪJAMAS GRĀMATAS:

Latviešu pareizrakstības vārdnīca 5.—8. kl.	$1.00
VALODIŅA	$1.00
VIEGLĀ GAITA	$1.35
M. Baldumas-Krones IKDIENAS un SVĒTKU GALDS	$6.85
Dz. Zeberiņas — ĢIMENES PAVARDS	$4.50
U. Ģērmaņa — LATVIEŠU TAUTAS PIEDZĪVOJUMI	$5.50

JAUNĀKĀS GRĀMATAS:

A. Dziļuma — NOKALTIS ZARS — romāns	$3.20
K. Ķezbera — MAINAS HERCOGISTE — romāns	$3.60
J. Ziemeļnieka — KOPOTI STĀSTI	$4.50
T. Zeltiņa — DRUPU REPUBLIKA — romāns	$5.20
KALEVALA — Somu tautas eps	$8.40
V. Toma — ALDAUNE — romāns	$3.80
V. Toma — MŪZIĢĀ SPĒLE — dzejas	$2.95
Māc. A. Ozols STĀSTI PAR JĒZU	0.90
Māc. A. Ozols TICĪBAS MĀCĪBA, 3.—4. kl.	1.50

Pieprasiet

DAUGAVAS VANAGU GRĀMATNĪCĀ,

123 Huron St., Toronto 2-B, Ont.

LATVIJAS AMERIKĀ

MODERNĀ

SPIESTUVE TORONTO

PIEŅEM VISĀDA VEIDA IESPIEDUMDARBU PASŪTINĀJUMUS:

- LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KARTES,
- VIZITKARTES,
- DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJADZĪBAM,
- KONCERTU PROGRAMMAS,
- SARĪKOJUMU BIĻETES,
- PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS,
- GRĀMATAS un ŽURNĀLUS,
- VESTUĻU VEIDLAPAS, APLOKSNES u. c.

PASŪTINĀJUMUS PIEŅEM:

LA BIROJĀ, 123 HURON IELĀ, TORONTO, ONT., CANADA. TEL.: EM 8-0792,

Pasūtinājumus lūdzam nodot laikus.

VAI JŪS PLĀNOJAT braukt uz Eiropu vai vēlaties kādu izsaukt?

Tuvākai informācijai kontaktējiet

„HENRY MOOS — NOTARY PUBLIC"

KENNEDY TRAVEL BUREAU,

296 Queen St., W., TORONTO.

TEL. EM 2-3226.

Dibināta 1926. gadā.

Personas, kas ieinteresētas pirkt CENJAR'S NUTRIAS (kažokādiņas), apmeklējiet mūsu izstādes telpas un veikalu 1055 BLOOR ST., W., TORONTO Mūsu jaunais tel. ir LE 2-5031.

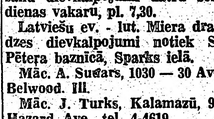

OPTIĶIS LUNSKY

470 COLLEGE St., Toronto.

WA 1-3924.

NOTARS

OSKARS PERRO

pieņem klientus katrā laikā, iepriekš pieteicoties pa tālr. LE 5-5555, Toronto.

Danforth - Logan rajonā

IZĪRĒJAMI

2 dzīvokļi: 2 istabu un 3 istabu. Brīvi ar 1. aprīli.

Zvanīt OX 8-1336, Toronto.

Danforth - Main rajonā

IZĪRĒJAMS

dzīvoklis — 2 istabas, virtuve un atsevišķa vannas istaba. Parkošanas iespējas. Vēlama ģimene, kurai pieskatāms bērns. Zvanīt OX 8-1336, Toronto.

TRANSPORTA UZŅĒMUMS

BALTIC MOVERS

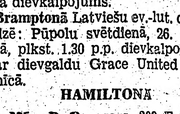

VIETĒJIEM un TĀLBRAUCIENIEM.

Tel. LE 4-1403.

DAŽĀDAS KRĀSU FILMAS

ATTĪSTĪŠANAI UN KOPĒŠANAI.

ĀTRA UN PIRMKLASĪGA APDARE DAŽĀDOS LIELUMOS.

PIEŅEM:

DV. GRĀMATNĪCA, 123 HURON ST., TORONTO 2-B,

Darba laiks no pl. 9—5, sestdienās no pl. 9—1 dienā.

DĀVANĀM

- JAUNĀKĀS GRĀMATAS.
- KOKA IZSTRĀDĀJUMI.
- ĀDAS IZSTRĀDĀJUMI.
- KERAMIKA.

DV GRĀMATNĪCA, 123 HURON ST., TORONTO 2-B, ONT.

Atvērta darbdienās no pl. 9—6 vakarā. SESTDIENĀS NO PL. 9—1 DIENĀ.

Meklē VECĀKU SIEVIETI VAI PĀRI

pie bērna vai viegliem mājas darbiem.

Tālr.: HU 8-7214, Toronto.

Vass & Rendek

ADVOKĀTS — NOTĀRS

455 Spadina Ave., Apt. 403, College un Spadina ielas stūrī).

Tel. birojā — WA 2-6.11, WA 2-6112, TORONTO.

PĀRDODAMS

LEDUSSKAPIS,

1956. gada modelis, Leonard firmas, 10,6 kubikpēdas.

Zvanīt RU 9-5766, Toronto.

ANGLIJĀ

lūdzam mūsu abonentus abonēšanas maksas kārtot

D.V.F. GRĀMATNICĀ,

72 QUEENSBOROUGH TERRACE,

LONDON, W. 2.

Tel. BAYswater 1652.

Turpat pieņem arī sludinājumus, kā arī dabūjami BEZMAKSAS paraugeksemplāri.

DĀMU FRIZIERSALONS „VENTA'

3 Westmoreland Ave. (Bloor - Dovercourt),

Tel. LE 6-9544, Toronto.

BAZNĪCAS ZIŅAS

DIEVKALPOJUMI ASV

NUJORKĀ

Latviešu ev. - lut. draudze, 564 Second St., Brooklyn 15, N. Y. Dievkalpojumi Betlemes baznīcā.

DETROITA

Mācītājs Valters Liventāls, 12682 Montevista, Detroit 38, Mich.

ČIKĀGĀ

Čikāgas latviešu ev.-lut. Ciānas draudzē, 5015 W., Ferdinand St., 15. martā, pl. 7 Evaņģelizācijas vakars. Māc. J. Strautnieks. Piektdien, 17. martā, pl. 7 vakarā iesvētes mācība.

Čikāgas latviešu ev. - lut. Jāņa draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdienu, plkst. 10,0(rītā, draudzes baznīcā, 1701 N Richmond ielā. Māc. G. Straumanis

Čikāgas latviešu ev. - lut. Miera draudzes dievkalpojumi katra mēneša 1. un 3. svētdienā, pl. 1 dienā lietuviešu baznīcā, 2225 W. Cermak Rd.

Māc. Pāvils Ķirsons, tel. FI 3-2420

Sv. Pāvila draudze, 1644 So., 11th Ave., Maivudā.

Dievkalpojumi ik svētdienu, plkst. 11-os. Svētdienas skola ik svētdienu: sākas plkst. 9,30.

Kalamazū Sv. Jāņa ev. - lut. draudzei mēneša 2. un 4. svētdienā Trīsvienības baznīcā, plkst. 2 dienā, bērniem plkst. 1,15.

Minneapoles St. Paula latviešu ev. - lut. draudzes dievkalpojumi savā dievnamā, 3152 S - 7th Ave.

Čikāgas latviešu baptistu draudzes dievkalpojumi katru svētdienu, plkst. 11 dienā, 5000 W., Ohio St., māc. A. Stefenbergs.

Jaunatnes sanāksmes katru svētdienu, pl. 9,30 no rīta. Lūgšanu dievkalpojumi katru sestdienas vakaru, pl. 7,30.

Latviešu ev. - lut. Miera draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Pētera baznīcā, Sparks ielā.

Māc. A. Sudars, 1030 — 30 Ave., Belwood. Ill.

Māc. J. Turks, Kalamazū, 903 Hazard Ave., tel. 4-4619.

Lansing Kolledžas lut. baznīcā mēneša 1. svētdienā, pl. 2 dienā, bērniem pl. 1,15.

Elkhartā, Ind., reizi mēnesī svētdienas vakarā, **YMCA's telpās, 120 W. Lexington Ave.**

Māc. A. Plebalgs, Kalamazū, 328 S., Rose St., tel. 4-8255.

Māc. J. Lazda, 60 Dennis Ave., S. E., Grand Rapidi.

Dievkalpojumi latviešu ev.-lut. Vienības draudzes baznīcā katru svētdienu plkst. 10 no rīta un 4. svētdienā Trīsvienības baznīcā, plkst. 2 p.p., bērniem plkst. 1,15 p.p.

MILVOKI

Milvoku latviešu ev.-lut. Kristus draudzes dievkalpojumi draudzes baznīcā, 1900 W. Washington ielā katru svētdienu, pl. 11.00 rītā. Draudzes svētdienas skola pl. 10.30 dienā. Māc. J. Meisters.

LOSANDŽELOSĀ

Dienvidkalifornijas latviešu ev.-lut. draudzē (māc. E. Caune, WE 6-0911, baznīca 2450 Griffin Ave., L. A. 31).

DIEVKALPOJUMI KANADĀ

Prāv. A. Mitulis — 427 Van Norman St., Port Arthur, Ont., tel. DI 4-0302.

Svētdien, 26. martā, pl. 1.00 Pūpolsvētdienas dievkalpojums

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331, Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.

Svētdien, 19. martā, pl. 3 p.p. dievkalpojums.

Svētdien, 26. martā, Pūpolsvētdienā, pl. 11 no rīta dievkalpojums ar dievgaldu.

Lielajā Piektdienā, 31. martā, pl. 11.00 rītā dievkalpojums. Dziedās draudzes koris.

Sākot ar marta mēnesi, piektdienas vakaros, plkst. 8 baznīcas apakšējā stāva mazajā zālē notiks bībeles stundas ar diskusijām par reliģijas un ticības jautājumiem mācītāja vadībā.

Māc. A. Ķīsis, 50 Dewson St., Toronto Ont tel. LE 6-2510.

19. martā, plkst. 2. p.p. Trīsvienības baznīcā dievkalpojums. Svētdienas skola. Dievkalpojumā dziedās draudzes koris. Dievkalpojumam sekos draudzes pilnsapulce.

26. martā, plkst. 2 p.p. Jāņa baznīcā Pūpolu svētdienas dievkalpojums. Svētdienas skola. Iesvētes mācība.

30. martā, plkst. 6 vakarā Trīsvienības baznīcā Zaļās Ceturtdienas dievkalpojums ar dievgaldu. Māc. J. Vējiņš un A. Lūsis.

31. martā, plkst 6 vakarā Jāņa baznīcā Lielās Piektdienas dievkalpojums ar dievgaldu. Māc. J. Vējiņš un A. Lūsis.

2. aprīlī, plkst. 5.30 no rīta Jāņa baznīcā Lieldienu rīta dievkalpojums. Dievkalpojumā dziedās „Dainas" koris diriģ. J. Ciruļa vadībā; plkst 2 p.p. Trīsvienības baznīcā Lieldienu dievkalpojums.

Dievgaldnieki Zaļās Ceturtdienas un Lielās Piektās dievkalpojumiem lūgti jau laikus pieteikties pie mācītāja.

Māc. A. Briedis, 191 Ferris Rd., Toronto, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev.-lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

19. martā, plkst. 2,30 p.p. dievkalpojums un svētdienas skola.

31. martā, Lielajā Piektdienā, plkst. 5 p.p. dievkalpojums ar dievgaldu.

2. aprīlī, Lieldienās, plkst. 6 rītā dievkalpojums.

Bramptonā Latviešu ev.-lut. draudzē: Pūpolu svētdienā, 26. martā, plkst. 1.30 p.p. dievkalpojums ar dievgaldu Grace United baznīcā.

HAMILTONĀ

Māc. E. Pavasars, 209 E., 38th St., Hamilton, Ont. Tel. FUlton 3-1182.

Hamiltonas, latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, Sv. Trīsvienības baznīcā, 18 Victoria Ave., S., tel. CE 2-2385.

Piektdien, 17. martā, plkst. 7-os vakarā jaunatnes vecākās grupas stunda baznīcā.

Svētdien, 19. martā, plkst. 3,30 p.p. dievkalpojums bērniem ar sekojošu svētdienas skolu; plkst. 4 p.p. dievkalpojums pieaugušiem. Pēc tam baznīcas apakš. telpās draudzes vakars ar T. Grīnberga gleznu izstādes atklāšanu, Dr. med. R. Pavasara referātu „Reliģija un medicīna" un A. Cera solo dziesmām.

HAMILTONAS LATVIEŠU BAPTISTU MISIONĀRU

dievkalpojumi notiek **Stanley Ave., baptistu baznīcā. Snieds** visus garīgus paskaidrojumus.

Bībeles studēšana un lūgšanas stundas katru nedēļu. JA 9-1097.

SV. KATARĪNES

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel. MU 5-5098.

Sv. Katarīnes latviešu ev. - lut. draudzē Zaļās Ceturtdienas dievkalpojums ar dievgaldu 30. martā, pl. 8.00 vakarā Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave. Dziesmu lapiņas.

Londonas latv. ev. - lut. draudzes dievkalpojums Lielajā Piektdienā 31. martā pl. 3 p.p. Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborn Sts. Diekalpojums ar dievgaldu. Dziesmu lapiņas.

26. **Londonā** dievkalpojums nenotiks.

Niagarā latviešu ev. - lut. dr. anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā, 580 Portage Rd.

Niagaras (Ont.) latv. ev. - lut. dr. dievkalpojums ar dievgaldu Lieldienās, 2. apr. pl. 2. p.p.

VINIPEGĀ

Latviešu Sv. Krusta draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Lūkasa baznīcā, Hartford un McGregor ielu stūrī.

OTAVĀ

Māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road, Ottawa, Ont. Tel. RE 3-3906.

Dievkalpojumi notiek St. Peter's Lutheran Church, Sparks at Bay St.):

19. martā, plkst. 5 p.p. dievkalpojums.

31. martā, plkst. 5 p.p. dievkalpojums ar dievgaldu.

MONTREĀLĀ

Māc. V. Sēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal, P. Q. Tel. HU 4-8394. Dievkalpojumi Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viateur ielu stūrī.

19. martā, plkst. 2 p.p. dievkalpojums.

26. martā, Pūpolu svētdienā, pl. 2 p.p. jaunatnes dievkalpojums kopā ar pārējiem.

31. martā, plkst. 2 p.p. Lielās Piektdienas dievkalpojums ar dievgaldu.

Dievgaldnieki lūgti pieteikties pirms dievkalpojuma baznīcā pēc plkst. 1. p.p.

Māc. Arturs Voitkus.

Dievkalpojumi notiek Jāņa ev. lut. baznīcā, 4345 Marcil Ave. (pie Monkland Ave.). Draudzes nams, kancelejā un māc. dzīvoklis — 3438 Rosedale Ave., tālr. HU 9-3224. Draudzes priekšnieks: A.Spūrmanis, 8106 Arcadian Rd., Montreal 29, P. Q., tālr. HU 1-4948: draudzes kasieris: A.Spura, 606 - 64th Ave., L'Abor a Plouffe, P. Q. tālr. MU 1-5890.

Svētdien, 19. martā, plkst. 1.30 p.p. dievkalpojums („Mans Dievs, kāpēc tu mani esi atstājis?")

Trešdien, 22. martā, plkst. 8.00 vakarā Bībeles stunda.

Piektdien, 24. martā, plkst. 7.00 vakarā jaunatnes stunda. Priekšlasījums. Gaismas bildes.

Pūpolu svētdienā, 26. martā, pl. 1.30 p.p. dievkalpojums ar dievgaldu.

Iesvētību stunda notiks svētdien, 19. martā, plkst. 10.00 no rīta draudzes mājā.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 3 p.p. un trešdienās p. 8 Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

TORONTO LATVIEŠU MISIONE

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās, plkst. 8 vakarā — 14 Park Rd., Bloor pazemes pietuvas tuvumā. Svētdienu rītos pl. 10.45—11.00 garīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu; vilnu garums 1350 — Ošavas raidītājs Tel. AM 1-4218

SŪTIET PĀRTIKAS SAIŅUS SAVIEM PIEDERĪGAJIEM uz LATVIJU

PIEDĀVĀJAM:		
20	mārc. Cukurs	$15.90
40	" Cukurs	$23.90
20	" Kviešu milti	$15.75
40	" Kviešu milti	$23.50
20	" Rīsi	$17.75
20	" Mājturības ziepes	$25.50
10	" Makaroni	$14.75
10	" Šokolāde	$33.00
10	" Cepamā ella	$20.00
10	" Žāvētie augļi — dažādi	$19.00
10	" Medus	$22.50
10	" Piena pulveris	$20.90
10	" Sviests	$24.50
10	" Kausēti tauki	$19.50
20	" Kausēti tauki	$29.50
10	" Margarins	$20.00

Tauki, sviests un margarins ir speciālās kannās, tā ka tas atbilst ievešanas noteikumiem.

SAINIS „Ģimenei speciāli" $39.60

500 g Pupiņu kafija
500 g Holandes šokolāde
200 g Ceilonas tēja
1000 g Cukurs
500 g Cepamā ella
500 g Siers
1000 g Kviešu milti
1000 g Rīsi
500 g Žāvēti augļi
500 g Bekons
500 g Šķiņķis
500 g Rozīnes
500 g Karameles
500 g Konfektes
250 g Pipari
500 g Amerikāņu cigaretes

SAINIS „SUPER" $32.00

5 mārc. Šķiņķis
5 " Bekons
5 " Lauku Salami

SAINIS „GR 118" $22.40

5 mārc. Rīsi
5 " Cukurs
5 " Salami
5 " Kviešu milti

SAINIS „CERIBA" $26.60

500 g Pupiņkafija
500 g Holandes kakao
500 g Šokolāde
200 g Ceilonas tēja
1000 g Konfektes
1000 g Cukurs
500 g Rozīnes
500 g Zemes rieksti

SAINIS „777" $21.90

5 mārc. Bekons
5 " Rīsi
5 " Kviešu milti
5 " Cukurs

SAINIS „FAVORITE" $30.60

5 mārc. Cepamā ella
5 " Cukurs
5 " Šķiņķis
5 " Bekons

SAINIS „ZVAIGZNE" $25.00

10 mārc. Cukurs
5 " Cepamā ella
5 " Bekons

SAINIS „R" $35.00

500 g Pupiņkafija
500 g Holandes kakao
500 g Holandes šokolāde
1000 g Cepamā ella
1000 g Cukurs
1000 g Rīsi
500 g Siers
1000 g Bekons
1000 g Šķiņķis
1000 g Žāvēti augļi

SAINIS „SPECIĀLI" $39.00

500 g Pupiņkafija
10 mārc. Cukurs
10 " Kviešu milti
10 " Rīsi
5 " Bekons
2½ " Cepamā ella
2½ " Šķiņķis

Šo saiņu cenās ir ieskaitīts viss, tā kā saņēmējam nekas vairāk nav jāmaksā. $2.- ir jāpieskaita, ja paciņu sūta uz Āzijas Padomju.

Pasūtinot saini, miniet tikai saiņa nosaukumu un cenu.

Uzdodiet pareizu saņēmēja vārdu un uzvārdu ar pilnu adresi.

Visi saiņi ir apdrošināti. Saņemšanas laiks — 4 nedēļas.

Pasūtinājumus adresējiet

DAUGAVAS VANAGU SAINĪŠU NODAĻAI

123 Huron St., Toronto 2-B, Ontario, Canada.

Samaksu par saini sūtiet ar čeku vai pasta naudas pārvedumu uz vārdu DAUGAVAS VANAGI.

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ,

123 Huron St., Toronto, Ont., Canada

Lūdzu izsūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKĀ

līdz ..... uz ..... mēnešiem uz šādu adresi:

Mr., Mrs., Miss .....

Adrese: .....

Pievienoju Money Orderi, čeku vai skaidrā naudā $ .....

..... abonementa uzsākšanai — pagarināšanai (Nevajadzīgo svītrot).

Pasūtījuma numurs .....

Abonēšanas maksa: $ 1.50 par 1 mēn., $ 4.50 par 3 mēn., $ 8.50 par 6 mēn., $ 16.00 par gadu.

Visi mūsu laikraksta abonenti un pārstāvji lūgti kārtot savus maksājumus tieši ar apgādu Daugavas Vanagi, 123 Huron St., Toronto, Ont., Canada, vai ar galveno pārstāvi ASV — A. Lāsi, 781 Brightwater Court, Brooklyn 35, N.Y., U.S.A.

†

DZEJNIEKS

ATIS ĶENIŅŠ

dzimis 1874. gada 16. jūlijā Zemītē,
miris 1961. gada 9. martā Rīgā.
Apbedīts 1961. gada 14. martā.

Kapsētas klusums, kapsētas drūzma —
Pie krūtīm glaužas nakts skumjā jūsma.
Ardievu, mana darba zeltmirdzošā druva,
Jūsu plāvējam roka gurdena kļuva.

Atis Ķeniņš.

Dziļās sērās

DĒLI, VEDEKLAS un
MAZBĒRNI SVEŠUMĀ

ELZA ZIVERTE

kuplinās ar dziesmām DV Toronto nodaļas biedru vakaru 16. martā DV namā.

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

17. martā — Kalpaka bataljona atceres balle Club Kingsway telpās.
19. martā — TLTA sestdienas ģimnazijas sarīkojums „Nopietno un jautro priekšnesumu virkne".
25. martā — Jaunās Gaitas „Kokteilis" — literārs sarīkojums.
6., 7. un 8. aprilī „ Canadian Junior Ballet" sabiedrības izrādes Hart House teātrī.
8. aprilī — Mārnieku un makšķernieku kluba sezonas slēgšanas balle Columbus zālē.
8. aprilī — 1. ev.-lut. draudzes kora Garīgs koncerts Sv. Andreja baznīcā.
9. aprilī — TLB — Referātu un filmu pēcpusdiena.
14. aprilī — DV futbolistu balle ar „Miss Football" vēlēšanām Ungāru zālē, 245 College ielā.
15 aprilī — Paulas Brīvkalnes koncerts.
16. aprilī — T. Ķeniņa studijas audzēkņu vakars Sv. Andreja baznīcas zālē.
22. aprilī — Viesturа kora koncerts.
22. aprilī — Toronto latviešu katoļu vienības pavasara deju vakars Kolumbus zālē.
29. aprilī — Bostonas teātra viesizrāde.
29. aprilī — TLB dāmu komitejas sarīkojums.
6. maijā — Maija balle Palace Pier telpās.
7. maijā Sestdienas skolas Ģimenes diena.
13. maijā — Kurzemes cietokšņa krišanas pieminas sarīkojums.
Svētdien, 14. maijā, plkst. 6 vak. Lansdowne kino teātra telpās A. Brigaderes pasaku lugas „Princese Gundega un karalis Brusubārda" pirmizrāde.
27. maijā — TLTA sestdienas ģimnazijas izlaiduma akts.
4. jūnijā Sestdienas skolas izlaiduma akts.

HAMILTONA

19. martā — Draudzes vakars, Dr. R. Pavasara referāts Reliģija un medicīna.
25. martā — Gadskārtējais literārais vakars ar Dr. P. Vasariņa referātu.
9. aprilī — Brigaderes vakars, Ventas gaidu vienības sarīkojums baznīcas zālē.
15. aprilī — Apvienotā vīru kora „Viesturs" koncerts. Rīko HLB.
16. aprilī — Toronto 1. latviešu ev.-lut. draudzes kora garīgais koncerts baznīcas telpās.
30. aprilī — Hamiltonas DV Vanadžu sarīkojums.
6. maijā — HMMK balle Rainbow zālē.
28. maijā — draudzes dāmu komitejas sarīkojums baznīcas zālē.

NIAGARĀ

13. maijā — Tradicionālie Niagaras ziedu svētki un jaunatnes vienību turnīrs basketbolā.
1. un 2. jūlijā — gadskārtējās draudzības un jaunatnes dienas.

ST. KATARINES

26. martā. plkst. 3.00 p. p. DV teātris viesosies St. Katarinēs, Maywood skolas zālē, ar Ibsena lugu „Jons Gabriels Borgmans".
8. aprilī vīru kora Viesturs koncerts Atlanta kluba telpās.

LONDONĀ, ONT.

18. martā — Londonas latviešu teātra trupas izrādē „Mežkungs Sliņķ".
23. martā — prof. Elfridas Karlsones - Bērziņas referāts.

KOLONIJAS VAI „PROVINCES?"

Portugale gatavojas koloniju cīņām Angolā un Mazambikā

Kopš Kongo jucekļu sākšanās un īpaši pēc Santa Maria mazliet pagājušo gadu simteņu romantikas stilā iekrāsotā piratērijas trača pasaules uzmanība sākusi pievērsties arī līdz šim pavisam mierīgajiem Portugales īpašumiem Afrikā: Angolai (1.247.000 kv/km liela ar 4.600.000 iedzīvotājiem) un portugaļu Austrumafrikai jeb Mozambikai (771.100 kv/km territorijā dzīvo 5,85 miljoni cilvēku). Šo lielo, bet visumā nabadzīgo īpašumu dēļ Portugalei ne vien Apvienotajās Nācijās ir jau bijuši jādzird daudzi un dažādi pārmetumi, īpaši no komūnistu un viņu skaļruņu mutēm. Bet portugaļi vienmēr ļoti laipni noraidījuši katru AN vai citu iejaukšanos Portugales iekšējās lietās, jo, lūk, abas minētās zemes neesot nekādas kolonijas, bet gan pilntiesīgas Portugales province. Teorētiski šajos abos Portugales Afrikas īpašumos kopš 1955. g. neeksistē arī izšķirība starp baltajiem un melnajiem iedzīvotājiem. Visi viņi esot portugaļi . . . Provinču tiesību piešķiršanu Angolai un Mazambikai mēdz dēvēt par Portugales lādzīgā diktātora Selazāra tālredzīgāko politiku.

Angola, kā zināms, ir Portugales īpašums kopš 1575. gada, kur rašu diskriminācija teorētiski aizliegta jau ar kādu 1761. gada likumu. Abos portugaļu Afrikas īpašumos iedzimtie var kļūt arī pilntiesīgi Portugales pilsoņi — „assimilado" — ja vien viņi prot portugaliski lasīt, rakstīt un pieņēmuši portugaļu dzīves stilu. Prakse, protams, no teorijas mazliet atšķiras. Ārēji neredzamā rašu šķirošana tur tomēr vēl eksistē, un melnādainie bez sevišķas atlaujas nedrīkst mainīt dzīves vietu un var tikt iesaistīti darbā piespiedu kārtā. Par baltajiem visās tiesībās un pienākumos līdzvērtīgiem kā „assimilado" Angolā, piemēram, ir kļuvuši tikai kādi 40.000 melnādaino, jo iegūt kaut primitīvu izglītību tur ir tikpat kā neiespējami. Par izglītības iegūšanu, pēc neitrālu novērotāju atzinuma, turienes melnādainajiem, no kuriem daļa garīgi dzīvojot gandrīz vai akmens laikmeta mentālitātē, neesot arī interese.

Kā Angolā, tā arī Mazambikā ir tikai nedaudzas skolas, un vismaz 95 procenti no iedzīvotājiem (baltos ieskaitot) ir analfabēti. Te, protams, nedrīkst aizmirst, ka pirms nedaudz gadiem arī pašā Portugalē aptuveni puse no iedzīvotājiem neprata ne lasīt, ne rakstīt. Nav tādēļ arī jābrīnās, ka par kādas iedzimto — melnādaino intelligences izveidošanu savos Afrikas īpašumos portugaļi nav interesējušies un šajā virzienā nav darījuši gandrīz neko. Tie, kas iedziļinājušies turienes melnādaino mentalitātē, arī domā, ka tas esot vēl diskutējams jautājums, vai turienes iedzimtie, arī izglītību ieguvuši, jau spētu valdīt paši par sevi.

Lai gan abos Portugales Afrikas īpašumos uz katra baltā iedzīvotāja ir vairāk kā 100 melno, attiecības rašu starpā mēdz ieskatīt vēl par labām, pretēji citām zemēm, kur baltie kolonizātori parasti ir tikai bagātie, bet krāsainie tikai nabagi. Kā Angolā, tā arī Mazambikā arī ļoti daudzi baltās rases piederīgie, būdami tikpat nabagi kā melnādainie, dzīvo viņiem vistiešākajos kaimiņos un ne reti strādā arī to pašu darbu. Baltos portugaļus tur mēdz arī ieskatīt par samērā iecietīgiem pret citas ādas krāsas iedzīvotājiem. Arī sociālās pretešķības portugaļu Afrikas īpašumos nav tik pārāk krasas kā citur pasaulē.

Angolas galvaspilsētai Luandai ir aptuveni 300.000 iedzīvotāju — uz katra baltā trīs melnie. Tās centrs (kurā izveidojies eiropiešu kvartāls) atzīstams par modernu, taču nomales ielās, ap kuriem grupējas iedzimto melno un nabadzīgāko balto māla kleķa būdas, apstākļi esot katastrofāli pat Afrikas apstākļiem. Pēc tumsas iestāšanās tikai rets melnādainais esot sastopams pilsētas centrā — varbūt tādēļ, ka likums nosaka melnajiem pēc tumsas iestāšanās nēsāt klāt pases un darba devēja „šefa" parakstītas darba apliecības.

Aptuveni līdzīgi apstākļi valdot arī Mazambikas galvaspilsētā Laurenco Mark, kurā ir 160.000 iedzīvotāju. Vispār Mazambikas iedzīvotāji esot turīgāki, jo ik gadus vismaz 100.000 melnādaino dodas darbā uz Dienvidafrikas Savienības raktuvēm, kur salīdzinājumā ar vietējiem apstākļiem saņem daudz lielāku atalgojumu.

Kā vienā, tā otrā Portugales provincē Afrikā valda samērā asa cenzūra un absolūta preses un citu rakstu kotrole, lai „neievazātu" dažādas brīvdomības no ārpasaules, un par to rūpējas arī „PIDE" — kā portugaļi dēvē turienes slepenpoliciju.

Kaut abas šīs protugaļu provinces ir arī tā sauktās tehniski maz attīstītās zemes, Portugale, šķiet, apzinīgi izvairās tur ielaist plašākos apmēros arī ārzemju kapitālus un tehniķus, jo tie varot „ievazāt" nevajadzīgu nemieru. Protams, no tādas rīcības cietēja ir arī Portugale, jo ar ārzemju kapitālu palīdzību turienes dabas bagātības būtu izmantojamas daudz intensīvāk, bet ar šo rīcību portugaļi — kā Lisabonā klusībā mēdz runāt — cer neļaut pamodināt „gulošos suņus," un tomēr jau gatavojas eventuālām cīņām pret sagaidāmiem un droši vien nenovēršamiem revolūcionāriem notikumiem, ievērojami pastiprinot robežu apsardzību, izveidojot jaunus militāros atbalsta punktus, kā arī ceļot kazarmas un lidlaukus.

Visas pazīmes rāda, ka ar labu Portugale savas provinces neuzdos. Ticībā provinču un balto cilvēku nākotnei Afrikā, ik mēnešus tūkstošiem portugaļu no trūcīgās un bieži apdzīvotās Portugales vēl aizvien dodas un Angolu un Mazambiku, lai sāktu jaunu, materiāli varbūt labāku dzīvi. Šķiet, ka portugaļi šajā ziņā pilnīgi ignorē notikumus, ko jau piedzīvojuši angļi, franču̧zi un beļģi . . .

Kāds varētu būt portugaļu cīņu iznākums par Afrikas provinču paturēšanu, lai gan nojautas nav labas, ir pāragri zīlēt, bet abās provincēs, kā arī pašā Portugalē, ir spēki, kuri vēlētos redzēt tā saukto Brazilijas atrisināšanu. Kā zināms, balto kolonistu vadībā Brazilijas iedzīvotāji no Portugales kā neatkarīga valsts atdalījās 1830. gadā. Pēdējo nedēļu notikumi Portugales Afrikas provincēs, īpaši Angolā, kas stāv pagaidām nelielu asiņainu sadursmju zīmē starp Salazāra valdības pārstāvjiem un „Brazilijas piemēra" atbalstītājiem, pielaiž iespēju, ka tur tiešām labākajā gadījumā sāksies atkārtoties kaut kas no 1830. gada Brazilijas notikumiem — bet jaunākā gadījumā, var sākt briest pašreizējo Kongo notikumu „priekšvēsture," tikai mazliet cidādā versijā. Tāda arī „Brazilijas piemēra" atzinēju aizmugurē kā galvenie bīdošie spēki pagaidām stāv laudis, kuŗi organizēja Santa Maria pirātu dēku, un tie, diemžēl, atrodas komūnisma kalpībā . . .

SPORTS

UZ VOLEJBOLU

Mūsu volejbols Kanadā ir tūlit otrs spēcīgākais sporta veids aiz galda tenisa, ar kuŗu sekmīgi varam ieiet vietējā cittautiešu konkurencē. Mūsu vienības — Hamiltonas Sparta, Toronto LSAK un Toronto latv. YMCA cīnās Ontario apgabala un pilsētas meistarsacikstēs, katra gada pavasarī sacenšoties arī Ontario un Kanadas latviešu meistaribas spēlēs.

Šī gada Ontario apgabala latviešu meistariba viriešiem notiks 18. martā Toronto Centrālās YMCA's vingrotavā. Spēļu sākums plkst. 17.00. Piedalīsies Kanadas meistarvieniba Hamiltonas Sparta, Toronto latv. YMCA un Toronto LSK ar divām vienībām.

Volejbola cienītājiem šī būs jauka izdeviba vienkopus redzēt visas mūsu labākās vietējās vienības.

Kanadas latviešu volejbola meistaribas fināli viriešiem un sievietēm šogad notiks 13. maijā Montreālā. Tad pat risināsies arī Kanadas latv. sieviešu basketbola meistaribas spēles. -as-

LATVIEŠU BASKETBOLA MEISTARĪBA KANADĀ

Toronto Daugavas Vanagu basketbola vienība, kas bez zaudējuma savā grupā ir pirmajā vietā, piektdien, 17. martā, plkst. 8,30 v. Centrālās YMCAs lielajā vingrotavā sacentīsies ar Latviešu YMCAs pirmo vienību, kas bez zaudējuma uzvarēja savā grupā.

Sacensība solās būt ļoti interesanta. Šīs vienības šogad tiekas pirmoreiz. Šīs sacensības uzvarētājs būs Ontario meistars. Zaudētājs spēlēs ar Montreālu un uzvarētājs tiksies ar Ontario meistaru Kanadas meistara goda izcīņā.

Piezīme: Šī informācija saņemta pirms DV - TLSK pusfināla spēles, kuŗa faktiski noskaidroties YMCAs I pretinieku finālā.

Dienvidamerikas komūnisti atbalstīs Kubu

Latīņu Amerikas saimnieciskās grūtības vaino Sav. Valstu imperiālismu.

Meksikas Pilsētā. Latīņu Amerikas komūnistu miera konferences beigās delegāti vienbalsigi solījās palīdzēt Kubai ārvalstu agresijas gadījumā. Konferences dalībnieki vissmagāk uzbruka Sav. Valstīm, kuŗas vainoja visās Dienvidamerikas saimnieciskās dzīves klizmās. Agrākais Meksikas prezidents Kardenas sacīja, ka Latīņu Amerikas valstis savā cīņā par brīvību nestāv vienas, bet ka izšķirīgam solim tomēr jānāk no pašu vidus. Kardenas mudināja visu ārvalstu interešu un īpašumu nacionālizēšanu Latīņu Amerikā un kā cildinošu piemēru minēja Kubas ministru prezidentu Kastro, kas kā pirmais uzsācis siņu pret ārvalstu apspiedējiem.

LATVIJAS AMERIKĀ
pārstāvis
KLIVLENDĀ
pieņem jaunus abonentus, kārto abonementu pagarinājumus un sniedz informāciju.
J. Ezergailis, 12102 Milles Ave. Cleveland 5, Ohio, USA.

Saulkrastu gaidu un Jelgavas skautu vienību 9. gada svētkos un Kalpaka atceres vakarā Niagarā.

Augšā no l.: Saulkrastu gaidu vadītājs R. Zālamans gada svētkos saņemtās rozes izdala savām palīdzēm: v.v. R. Skaldei, D. Celmai, D. Šteinbachai un D. Zvejniecei. Vidū Skautu jendas pr-ks S. Leimanis iepazīstina Kanadas gaidu vad. G. Tomsoni ar latviešu skautu rokdarbiem — senās latviešu sētas ēkas maketu. Apakšā: Guntiņas rāda savu priekšnesumu — „Aijā žūžū, lāča bērni". Augšā: J. un P. Batie gatavo senās latviešu sētas ēkas maketus.

J. Liģera uzn.

APKĀRT ZEMES LODEI

◎ No kāda Kairo mūzeja nesen mistiskā kārtā nozuduši 400 dažādi priekšmeti, no kuŗiem 65 bijuši no zelta. Tagad nozudušos priekšmetus archaiologi savā laikā bija atraduši teiksmainajās faraona Tutanchamuna kapenēs.

◎ No visiem eiropiešiem ar „telefonitis" kaiti visvairāk, šķiet, sirgst italieši, īpaši tālruņu tālsatiksmes līnijas tur allaž ir neticami pārslogotas. Neesot sevišķs retums, ja, piemēram, samīlējušies laudis starp Romu un Neapoli sarunas turpinot 3—4 stundas. Attiecīgās tālruņu sabiedrības „telefoniti" tagad mēģina ārstēt ar paaugstinātām sarunu likmēm, jo līdz šim Itālijā tālruņnis bija lēts prieks: četros mēnešos tālruņa abonentam bija jāmaksā tikai 2071 lira un par to katram bija tiesības uz 420 brīvsarunām.

◎ Kā zināms, pēdējos gados ar jaunīem materiāliem un ražošanas metodēm auto riepu mūžs pagarinās. Tas, piemēram, ļoti uztrauc Rietumvācijas auto riepu vulkanizēšanas darbnīcas, un šīs amatniecības nozares apvienības prezidents nesen Esenē piedraudzīs noteiktus mērus, respektīvi noteikta ilguma riepu mūžu, kuŗu riepas nedrīkstētu pārsniegt. Jau tagad rūpniecības centieni pagarināt riepu mūžu un pārāk izturīgi ražojumi pilnīgi apdraudot riepu vulkanizētāju eksistenci.

DV KANADĀ DELEGĀTU PILNSAPULCE

(Pārnesums no 2. lpp.)

Tuklers pasvītroja 14. jūnija sarīkojuma labas noorganizēšanas nepieciešamību. DV pārst. LNAK padomes vēlēšanu komisijā uzsvēra labo sadarbību, kas izveidojusies starp DV un LNAK, aicinot jaunievēlētos DV pārstāvjus LNAK padomē būt aktīviem. Debatēs, piedaloties 2. Neimanim, V. Muktam u. c., izskanēja domas, ka aktivitāte šai virzienā vēl pastiprināma, galvenokārt pretkomūnisma ciņas laukā.

Apsprieda arī citus iekšējās darbības jautājumus un uzklausija R. Grāvīša ieskatu par Norandas nodaļas grāmatnīcas veikumiem.

Pieņēma jauno DV KV budžetu $1.270,- apmērā, ar kuŗu sapulces dalībniekus iepazīstināja kasieris J. Ronis.

Stājoties pie DV Kanadas jauno amatpersonu vēlēšanām, nebija pārāk lielas grūtības kandidātu nominēšanā.

Balsošanā, piedaloties visiem 17 delegātiem ar 18 mandātiem un līdzšinējam DV KV pr. V. Muktam savu kandidatūru noņemot, aizklātā balsošanā ar visām 18 balsīm no 2 kandidātiem par jauno DV Kanadas valdes priekšsēdi ievēlēja R. Epneru. Par priekšnieka vietnieku otrā balsošanas gājienā ar 9 balsīm ievēlēja L. Līdumu, jo pirmajā balsošanā viņš leguva vienādu balsu skaitu ar P. Vītolu. Valdē ievēlēja: K. Benconu (Toronto), J. Roni (Brampton), A. Kvēpu (Toronto), J. Celmu (Niagāra), R. Vītolu (Sv. Katarinas), A. Beitānu (Londona), E. Breikšu (Hamiltona). Valdē no jauna nāk: L. Līdums (Toronto), P. Vītols un A. Beitāns. No valdes darba izgājuši: V. Mukts, E. Krūka un A. Ūdris (visi atteicās kandidēt). Valdes sēdeklis atradīsies Londonā, jo tur dzīvo pr-ks un sekretārs. Revīzijas komisijā ievēlēja līdzšinējos — A. Zībeni un A. Akmeni, bet no jauna O. Kļavenieku(aizejošā L. Līduma vietā). Goda tiesu ievēlēja pilnīgi jaunā sastāvā: E. Krūku, P. Rudziti un V. Tukleri.

Pirmās sanāksmes dienas vakarā bija sarīkots īpašs draudzības vakars ar plkv. O. Kalpaka atceri, uz kuŗu bija ieradies arī LNAK valdes pr-dis V. Upeslācis, Kanadas latv. Katoļu apvien. pr-ks J. Niedra, LNJAK pr-dis V. Zariņš, TLB pr-ce V. Poriete u. c. organizāciju vad. un pārstāvji. Vakara ievadvārdus teica bij. KV pr-ka vietn. E. Krūka. Komitejas latv. brīvībai pr-dis V. Hāzners raksturoja plkv. O. Kalpaka varoņgaitas un deva ieskatu par aktuāliem notikumiem mūsu dzimtenē. Vakara noskaņai raksturīgas deklamācijas sniedza B. Senkēviča un J. Vilks.

Rādīja arī skaņu lentā ieskaņoto filmu no DV 15 gadu jubilejas svētkiem. Filmu bija uzņēmis J. Šteinbergs, skaņu lentā ieskaņojis A. Jankovskis, kā filmoperātors darbojās E. Ābele, bet tekstu autore bija Tonija Krūka.

DV Toronto nod. Vanadzes bija rūpējušās par gaumīgu cienastu, un viņām ar pr-ci Ir. Grekeri bija darba pilnas rokas. Viņas bija noorganizējušas arī loteriju, kuŗā laimīgākais vinnētājs izrādījās sanāksmes vad. R. Grāvītis.

Bija arī dejas, un delegāti ar viesiem pavadīja patīkamas stundas.

Īsi pirms sanāksmes noslēguma, līdzšin. KV pr-dis V. Mukts nodeva organizācijas atslēgas jaunievēlētajam pr-dim R. Epneram, kas pārņem arī DV centrālās valdes loc. pienākumus.

V. Mukts sirsnīgos vārdos vēlēja jaunajam pr-dim panākumus organizācijas vadīšanā.

R. Epners, pateikdamies par dāvāto uzticību, aicināja Kanadas DV organizācijas biedrus sniegt vadītāja darbā iespējamo atbalstu, pateiktdamies arī bij. priekšniekam V. Muktam par ilgo gadu darbu.

Atvadoties Komitejas Latvijas brīvībai pr-dis V. Hāzners, pateicās par labiem iespaidiem un vēlēja turēt augstu DV karogu. Sapulces vad. R. Grāvītis, pateicās DV Toronto nodaļai par viesmīlību un Vanadzēm par garšīgajiem cienastiem, un sanāksmes dalībnieku vārdā nodeva vēlējumus jaunajām amatpersonām turpmākā darbā.

Delegātu pilnsapulcē mandātus piešķira P. Ratniekam, O. Kļaveniekam, A. Ancānam no Toronto nod., V. Turķim un J. Vilkam no Hamiltonas, A. Zeltiņam no Montreālas, J. Glināvam un T. Bērziņam no Londonas, P. Vītolam no Sv. Katarinēm, Ž. Neimanim no Sadberijas, D. Tračenko no Manitobas, J. Celmam no Niagaras, V. Muntam no Albertas, R. Grāvītim no Norandas, K. Benconam no Edmontonas, J. Sīkam no Bramptonas, A. Taubem no Kičeneras.

Sapulces vadību delegāti uzticēja R. Grāvītim, kas to vadīja lietiški un ar lielu taktu. Viņa vietnieks bija P. Vītols, sekretāri E. Breikšs un R. Epners. K.

LATVIJAS AMERIKĀ
pārstāvis
ST. KATARINES
H. Greble, 85 Maple St., St. Catharines, Ont., kārto abonementu, sniedz un pieņem informāciju.